Έτος Γ'

Τεῦχος 215ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἄνω: Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος γίνεται δεκτὸς εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν ὑπὸ τῶν κ.κ. Δ. Δαβάκη καὶ Θ. Ρακιντζῆ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα
Κάτω: Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος παρακολουθεῖ Ἑλληνικοὺς χορούς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ι'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΜΑΪΟΥ 1962 | ΤΕΥΧΟΣ 215ον

ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ὑπάρχουν πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα τρόπαια τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀλλὰ τὸ κατ' ἐξοχὴν τρόπαιον τῶν τροπαίων, ποὺ στέκεται στοὺς αἰῶνες ἀσύγκριτο, ἀπαράμιλλο, ἄφθαστο καὶ ἀνυπέρβλητο, εἶναι ὁ **Γολγοθᾶς.**

Ὁ **Γολγοθᾶς** εἶναι ὁ ἱερότερος τόπος τῆς γῆς. Ὁ **Γολγοθᾶς** εἶναι τὸ φρικτὸ θυσιαστήριο. Πάνω στὸ **Γολγοθᾶ** φαντάζει ὁ αἱματωμένος Σταυρὸς καὶ πάνω στὸ Σταυρὸ εἶναι καθηλωμένος ὁ μεγάλος Μυσταγωγός, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ὑψηλότερη θυσία τῶν αἰώνων, τὸ ἀτελεύτητο σύμβολο τῆς ἀγάπης καὶ ποὺ συμβολίζει αὐτὴ τὴ Θεότητα.

Δὲν μπόρεσε, οὔτε μπορεῖ νὰ συγκριθῇ ἡ μορφὴ τοῦ Θεανθρώπου μὲ ὁποιαδήποτε φυσιογνωμία στὸν κόσμο. Στὸ πρόσωπο τοῦ Ἐσταυρωμένου ἑνώνονται καὶ ἐνσαρκώνονται ἁρμονικὰ οἱ ψυχολογικῶς ἀσυνδύαστες ἰδιότητες γιὰ ὁποιονδήποτε χαρακτήρα.

Καμμιὰ ἱστορικὴ προσωπικότης δὲν μπορεῖ νὰ παραβληθῇ μὲ τὴν ἀπροσπέλαστη πρωτοτυπία τοῦ χαρακτήρα καὶ τῆς μορφῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ χαρακτήρας τῆς μορφῆς τοῦ Ἐσταυρωμένου σκιαγραφεῖται ἀνώτερος καὶ ὑψηλότερος παντὸς ἰδεώδους.

Στὴ μορφὴ Αὐτοῦ συνυπάρχουν τὸ μεγαλεῖο μὲ τὴν ἁπλότητα, ἡ ἁπλότης μὲ τὴν ταπεινοφροσύνη, ἡ ταπεινοφροσύνη μὲ τὸ ὕψος, τὸ ὕψος μὲ τὴν πραότητα, ἡ πραότης μὲ τὴν παρρησία, ἡ παρρησία μὲ τὴ συμπάθεια, ἡ συμπάθεια μὲ τὴν αὐστηρότητα, ἡ αὐστηρότης μὲ τὴ συγκατάβασι, ἡ συγκατάβασις μὲ τὴ δικαιοσύνη, ἡ δικαιοσύνη μὲ τὴν ἀγάπη, ἡ ἀγάπη μὲ τὴ δύναμι, καὶ ἡ δύναμι μὲ τὴν ἀγαθότητα.

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ μορφὴ τοῦ Θεανθρώπου εἶναι ἀσύλληπτη, εἶναι ἀπαράμιλλη καὶ δείχνει τὴν ἠθικὴ Αὐτοῦ τελειότητα. Καὶ ὅταν τὸ μῖσος ταπεινῶν ἀνθρώπων ἔφτανε στὸ ἔγκλημα, Ἐκεῖνος τοὺς ἐσυγχωροῦσε γιατὶ πίστευε ὅτι τελικὰ θὰ εἶναι ὁ νικητής. Καὶ τὸ χαρμόσυνο τῆς παρηγορίας μήνυμα ἦρθε: Ἦταν ἡ **Ἀνάστασις.**

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Τὸν ἀκάνθινο στέφανο τοῦ μαρτυρίου διαδέχεται ὁ φωτοστέφανος τοῦ θριάμβου· τὴ νεκρικὴ σινδόνα καὶ τὰ ἐντάφια σπάργανα, ἀντικαθιστᾷ τὸ πασχαλινὸ λάβαρο τῆς περίλαμπρης νίκης. Μετὰ τὸ σταυρὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἔρχεται ὁ ζωοδόχος τάφος τῆς Ἀναστάσεως, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας. Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις πλημμυρίζουν τὶς καρδιὲς τῶν Χριστιανῶν, σὰν συναίσθημα θριάμβου, δόξας καὶ ἀσυγκράτητου ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁ ἀναστὰς Λυτρωτὴς διασαλπίζει στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὸ ἐπινίκειο σάλπισμα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγάπης κατὰ τῆς κακίας. Ἐκεῖνος, ὡς ἀρχηγὸς τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ποὺ ἀκόμη δὲν ἔκλεισε τὶς πληγὲς τοῦ ἄγριου πολέμου, ἀλλ' ἀγωνιᾷ κάτω ἀπὸ τὸ φάσμα τοῦ τρόμου μήπως ξεσπάσῃ κι' ἄλλος πόλεμος πιὸ ἐξολοθρευτικός, καλεῖ τοὺς πάντας νὰ καταδικάσουν τὸ ὁμαδικὸ ἔγκλημα καὶ νὰ μετάσχουν τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ποὺ συμβολίζει τὸ Ἅγιο Πάσχα τῶν Χριστιανῶν.

Πάνω στὸ βωμὸ τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θριάμβου τοῦ Χριστοῦ, ἐνθρονίζεται ἡ **ἀγάπη**, ἡ **εἰρήνη**, ἡ **φιλία** καὶ ἡ **ἐλευθερία.**

Αὐτὴ τὴν εἰρήνη ποθεῖ ὁ κόσμος κι' αὐτὴ τὴν εἰρήνη συμβολίζει ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ.

Ν. Α.

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΟΣΜΩΝ ἢ Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

Ἀπὸ πολλοῦ γίνεται μιὰ προσπάθεια ὅπως ἑνωθοῦν τὰ Κράτη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ ἀποτελέσουν τὴν ὁμόσπονδον δημοκρατίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Εὐρώπης.

Τὴν προσπάθειαν αὐτὴ τὴν ἐνισχύουν ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι τὸ χριστιανικὸ πνεῦμα θὰ ἐπιδράσῃ ἀποτελεσματικὰ τόσο στὶς ἐθνικές, ὅσο καὶ στὶς διεθνεῖς ὑποθέσεις γιατὶ θὰ μεταδώσῃ τὴν ἀντίληψι ὅτι μόνον μὲ τέτοια μέσα ἡ ἐθνικὴ καὶ ἡ διεθνὴς ζωὴ ἡμποροῦν ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὴν ἀνωμαλία.

Ἡ σύγχρονος διεθνὴς κρίσις εἶναι κατὰ βάσιν κρίσις πνευματική. Αὐτὸ δὲν σημαίνει βέβαια ὅτι ἀρνούμεθα τὴν ἀνάγκη τῆς πρακτικῆς μελέτης τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν ἀκόμη προβλημάτων. Οὔτε νομίζομεν ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀληθινῆς φύσεως τῆς κρίσεως θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀποφύγουμε τὴν ἀντιμετώπισι τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τῆς στιγμῆς.

Ὁ πεινασμένος δὲν θὰ χορτάσῃ καὶ ὁ γυμνὸς δὲν θὰ ζεσταθῇ μόνο μὲ λόγους, μὲ ὑποσχέσεις καὶ μὲ εὐσεβῆ κηρύγματα.

Ἡ προοδευτικὴ δημοκρατία δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴ βία τοῦ διαλεκτικοῦ ὑλισμοῦ (Μαρξιστικοῦ) καὶ νὰ διατηρήσῃ ἕνα ὠργανωμένο καὶ ἐλεύθερο πολιτισμό, στηριζομένη στὸ ὑλιστικὸ ὀππορτουνισμὸ (καιροσκοπισμὸ) ἢ στὴν ἀπειλὴ τῆς βίας. Χρειάζεται νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ ζωτικὴ δύναμις τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς παρορμήσεως.

Τὰ ὁλοκληρωτικὰ καὶ τὰ ἄλλα ὑλιστικὰ καθεστῶτα (κομμουνιστικὰ) δὲν εἶναι μόνον ἐπικίνδυνα γιὰ τὴν ἐπίδραση ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχουν σὲ ὡρισμένα ζητήματα, κοινωνικὰ ἢ καὶ πολιτικά, ἀλλὰ καὶ γιατὶ ἀπειλοῦν ὅλες τὶς φιλελεύθερες καὶ χριστιανικὲς ἀξίες, ποὺ χωρὶς αὐτὲς ἡ Δ η μ ο κ ρ α τ ί α ὅπως ἐμεῖς τὴν ἀντιλαμβανόμεθα, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιζήσῃ. Ἡ μάχη πρέπει νὰ δοθῇ στὸ πεδίο τῶν ἰδεῶν. Καὶ δὲν θὰ εἶναι μάχη τόσο μεταξὺ δύο πολιτικῶν φιλοσοφιῶν, ὅσον μεταξὺ δύο θρησκευτικῶν δοξασιῶν.

Ἡ μία, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὀφείλουν νὰ ἀγωνισθοῦν οἱ Χριστιανοί, διακηρύσσει ὅτι ὁ ἄνθρωπος πλασμένος κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καὶ προικισμένος μὲ τὴ δύναμι καὶ τὸ προνόμιο τῆς ἐλευθέρας προσωπικότητος, εἶναι δημιούργημα ὑλικὸ καὶ πνευματικό.

Κατὰ τὴν ἄλλη, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα μηχανικὸ ὄργανο τῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία καθορίζει τὸ ρόλο του στὴν ἀναπόφευκτη ἱστορικὴ κίνησι πρὸς τὸν ὑλικὸ σκοπό της. (1)

Ἡ σύγκρουσις λοιπὸν μέσα στὴν ὁποία βρισκόμαστε, εἶναι κυρίως σύγκρουσις μεταξὺ διαφόρων δογμάτων, σχετικὰ μὲ τὴ φύσι τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Μαρξισμὸς ποὺ εἶναι ἡ πιὸ λογικὴ ἔκφρασις τῆς ὑλιστικῆς σκέψεως, εἶναι, ὅσο καὶ ὁ χριστιανισμός, θρησκεία. Ἔχει τὶς ἐκκλησίες του, τὸν κλῆρο του, τὸ δόγμα του. Οἱ ὀπαδοί του κηρύσσουν καὶ ἐφαρμόζουν τὴν πίστη τους μὲ ζῆλο, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ κάνῃ πολλοὺς χριστιανοὺς νὰ ντρέπωνται. Μιὰ τέτοια πίστι πρέπει ν' ἀντιμετωπιστῇ ὄχι μὲ τὴ συναισθηματικότητα ἢ μὲ τὸν ἀγῶνα μόνον στὸ ὑλικὸ πεδίο, ἀλλὰ μὲ μιὰ δυνα-

1. Ὁ Στάλιν γράφει ὅτι «ὁ ἄνθρωπος εἶναι μιὰ παραγωγικὴ δύναμις». Καὶ ὁ Μὰρξ γράφει «ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα ζῶο γιὰ νὰ παράγῃ ἐργασία».

μικὴ ἔκφρασι τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἀλλὰ γιὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους οἱ ἐκκλησίες δὲν κατώρθωσαν ν' ἀκουσθῇ τὸ μήνυμά τους στὶς μεγάλες μᾶζες τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν.

Καὶ σήμερα χιλιάδες Χριστιανοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ λένε, ὅτι ἡ ἐκκλησία δὲν πρέπει ν' ἀναμιγνύεται στὴν πολιτικὴ καὶ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα. Ἀλλὰ οἱ χριστιανοὶ ἔχουν ἀσφαλῶς βαρειὰ ἀτομικὴ καὶ συλλογικὴ εὐθύνη γιὰ τὴ σημερινὴ κατάστασι τοῦ κόσμου, γιατὶ ἕως τώρα δὲν μπόρεσαν νὰ ἐφαρμόσουν τὶς θεωρητικὲς ἀρχὲς στὴν πράξη.

Τί ζητεῖται λοιπὸν τώρα ἀπὸ τοὺς χριστιανούς ; Ζητεῖται νὰ διακηρύξουν φανερὰ καὶ θαρραλέα μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα τὴ σημασία ποὺ εἶχε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ Ἀνάστασίς Του καὶ νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὴν πίστη τους στὴ θεία πρόνοια καὶ τὴν ἐπίδρασί της στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Πρέπει νὰ φανερώσουν δημοσίᾳ ὅτι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη Του ἠμποροῦν νὰ δώσουν νέα δύναμι καὶ ὑγεία στὰ κατεστραμμένα σώματα καὶ τὶς ἀπελπισμένες ψυχές. Πρέπει νὰ κάνουν ὅ,τι μποροῦν γιὰ νὰ ἐπηρεάσουν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ ὅλες τὶς ἀποφάσεις ποὺ ἔχουν ἐθνικὴ ἢ διεθνῆ σημασία.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ Ἐκκλησία ἐχρησιμοποίησεν ἐναντίον τοῦ κύματος τῆς βαρβαρότητος τὸν πνευματικὸ παράγοντα, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἡ δύναμις τῆς Εὐρώπης καὶ πάνω σ' αὐτὴ τὴ δύναμι ἐστηρίχθη καὶ ἀνεπτύχθη ὁ δυτικὸς πολιτισμός μας. Καὶ παρ' ὅλες τὶς ἀποτυχίες καὶ τὶς ἐλλείψεις της, γνώρισε τὴν ἀποστολή της καὶ τὴν ἐξεπλήρωσε κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος.

Μόνον δὲ μετὰ τὴν Ἀναγέννησι καὶ τὴ Θρησκευτικὴ Μεταρρύθμισι ἄρχισε νὰ μὴ βλέπῃ τὸν ἀληθινὸ σκοπό της. Καὶ ἡ ἀποτυχία της στὸ ν' ἀντιληφθῇ τὸν ἀληθινὸ χαρακτῆρα τῆς σημερινῆς δυστυχίας μας ὑπῆρξε συμφορὰ πρώτου μεγέθους. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἀκόμη καιρός.

Οἱ ἐκκλησίες μὲ τὴ χριστιανικὴ δράση τους, ἠμποροῦν νὰ γίνουν ἡ ἑνωτικὴ δύναμι μέσα σ' ἕνα πολιτισμὸ ποὺ ἀποσυντίθεται μὲ ταχύτητα. Ἐναντίον τῶν νέων καταστρεπτικῶν δυνάμεων ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ἀνθρωπίνη ζωή, ἡ δρῶσα χριστιανικὴ ἑνότης ἠμπορεῖ ἴσως νὰ κάνῃ τὸν κόσμο ν' ἀντισταθῇ σ' αὐτὲς καὶ τελικὰ νὰ τὶς ἀποκρούσῃ.

Ἀλλὰ δὲν χρειάζεται καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ κανεὶς συμβιβασμὸς μὲ ὑλιστικὲς δοξασίες. Πρέπει βέβαια νὰ ὑπάρξῃ πλήρης ἀναγνώρισις τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ἠμπορεῖ νὰ σχηματισθῇ μιὰ μεγάλη συμμαχία ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν πολύτιμες τὶς χριστιανικές ἀξίες, ποὺ ἐδημιούργησαν ἕως τώρα καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ τὶς διατηρήσουν μὲ ὁποιαδήποτε θυσία.

Ἔτσι τὸ κῦμα τοῦ κακοῦ, ποὺ τώρα ἔχει φτάσει στὰ πόδια μας, μπορεῖ ν' ἀναχαιτισθῇ μὲ τὸ Σταυρὸ τοῦ Χριστό, τὸν ὁποῖο θὰ κρατοῦν σταθερά, σ' ὅλα τὰ πεδία τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι λένε ὅτι βρῆκαν τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία καὶ παραδέχονται τὸ Χριστὸ ὡς Κύριο καὶ Σωτῆρα.

Ἀλλὰ ἡ Χριστιανικὴ δρᾶσι ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων καὶ χριστιανικῶν ἀξιῶν δὲν πρέπει ποτέ, ἂν βέβαια κατευθύνεται ἀπὸ τὴν ὀρθὴ κρίσι, ν' ἀγνοήσῃ τὴν πραγματικὴ κατάστασι, στὴν ὁποία βρισκόμαστε. Θὰ ἐπιτύχῃ μόνον ἂν ἡ μάχη σχεδιασθῇ καλὰ καὶ ἀναληφθῇ μὲ φρόνησι. Οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ γνωρίζουν ποῦ ἀκριβῶς πρέπει νὰ ὑψώνουν τὸ Σταυρὸ γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν κακῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀγωνίζονται. Καὶ πρέπει νὰ παρέχουν τὴ βοήθειά τους σ' ὅλους, ὅσοι, εἴτε εἶναι χριστιανοὶ εἴτε ὄχι, ἐλπίζουν μὲ εἰρηνικὰ μέσα νὰ δημιουργήσουν μιὰ κοινωνία ἐλευθέρων πολιτῶν, ποὺ νὰ αἰσθάνωνται ἀμοιβαῖο σεβασμό.

Κατὰ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἡ λαμπρότερη ἀχτίδα ἐλπίδας, ποὺ φωτίζει τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων, εἶναι οἱ προσπάθειες γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς ἑνώσεως τῶν δυτικῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα ἔθνη πρέπει μέχρις ἑνὸς τουλάχιστον σημείου ν' ἀφήσουν

ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΙ ΕΚ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ, ΕΞ ΑΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

— ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΞ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ —

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου
κ. **ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ**

Μία μερὶς τοῦ τύπου, κάθε ἡμέρα προβάλλει μὲ φανταχτερὸ τρόπο καὶ μιὰ περίπτωσι ἀνθρωποκτονίας. Περιγράφονται τὰ αἴτια τοῦ φόνου, ἄλλες φορὲς ἀληθινὰ καὶ ἄλλες ψεύτικα, ὁ δράστης καὶ τὸ θῦμα καὶ δημοσιεύονται φωτογραφίαι ἀμφοτέρων καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν κατὰ τρόπον ποὺ δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ Ἕβρου μέχρι τοῦ Ταινάρου, τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, τῆς Κρήτης καὶ τῶν Ἰονίων νήσων ἀλληλοεξοντώνεται τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς γιὰ ἐντελῶς ἀσήμαντες ἀφορμές. Ἀναμφισβήτητα ὁ Ἕλλην εἶναι ἀψίκορος, θερμόαιμος καὶ δύσκολα συγκρατεῖ νὰ ἔνστικτά του. Ἔτσι μέσα στὸ θυμό του καὶ τὰ νεῦρα του πολλὲς φορὲς φθάνει καὶ στὸ ἔγκλημα. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ σχηματίσουμε τὴν γνώμη ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐξοντώνονται γιὰ ψύλλου πήδημα. Καὶ ἡ ἐντύπωσις ποὺ δίνουν μερικὰ ἔντυπα εἶναι ἀπατηλὴ ποὺ δὲν στηρίζεται στὴν πραγματικότητα. Διότι ἂν διὰ πολλὰ ἀδικήματα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχομεν ἀκριβῆ στοιχεῖα διὰ τὰ ἐγκλήματα τοῦ φόνου δὲν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Ὁ φόνος καὶ ἡ ἀπόπειρα τοῦ φόνου δὲν κρύβεται καὶ ὁ δράστης καὶ οἱ συνεργοί του κατὰ κανόνα συλλαμβάνονται καὶ τιμωροῦνται. Ἔτσι μὲ βάσι τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς βρίσκονται τὰ τελευταῖα χρόνια σὲ πολὺ χαμηλὸ ἐπίπεδο.

Ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία στὸ σχετικὸ τεῦχος της γιὰ τὴν ἐγκληματικότητα μᾶς δίδει τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα. Μέσα σ' ἕνα χρόνο κατεδικάσθησαν σὲ ποινὲς φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι θανάτου 532 ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων 507 ἄνδρες καὶ 25 γυναῖκες. Εἰδικώτερα κατεδικάσθησαν διὰ ἀνθρωποκτονίαν ἐκ προθέσεως 79 ἄνδρες καὶ 3 γυναῖκες σὲ ποινὰς προσκαίρου καθείρξεως 75, ἰσοβίου 6 καὶ θανάτου 1, ἀπόπειρα καὶ συμμετοχὴ ἀνθρωποκτονίας 23 ἄνδρες καὶ 5 γυναῖκες σὲ ποινὲς φυλακίσεως ἄνω τοῦ ἔτους 6 ἄνδρες καὶ 2 γυναῖκες, προσκαίρου καθείρξεως 15 ἄνδρες καὶ 2 γυναῖκες. Δι' ἀνθρωποκτονίαν ἐξ ἀμελείας κατεδικάσθησαν 154 ἄνδρες καὶ 16 γυναῖκες σὲ ποινὲς ἀπὸ 3 μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ δι' ἀνθρωποκτονίαν ἐξ ἀμελείας δι' αὐτοκινήτου 250 ἄνδρες καὶ 1 γυναίκα σὲ ποινὴ φυλακίσεως μέχρις 1 ἔτους.

Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς

τὴν παλαιὰ ἀντίληψι περὶ Ἐθνικῆς Κυριαρχίας. Καὶ τὸ χριστιανικὸ κήρυγμα περὶ ἀτομικῆς καὶ ὁμαδικῆς αὐτοθυσίας χάριν τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ στὴν ἕνωση αὐτὴ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνιδιοτελείας ποὺ θὰ τὴν κάνῃ ἕνα ἰσχυρὸ προπύργιο γιὰ τὴν εἰρήνη, ἕνα ἄτρωτο πνευματικὸ ὅπλο ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ.

Ἀληθινά, μόνον ἡ δύναμις τοῦ Χριστιανισμοῦ μπορεῖ νὰ φέρῃ τὴ σωτηρία στὴν ἀνθρωπότητα καὶ νὰ σταματήσῃ τὶς δυνάμεις τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς ἢ τῆς ἄκρας δεξιᾶς ποὺ προσπαθοῦν νὰ θεμελιώσουν νέους ψεύτικους ναοὺς πάνω στὰ ἐρείπια τῶν αἰωνίων ἐλευθεριῶν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ μόνον ἂν ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ προσφέρουν τὸ ἀνώτατο ὅριο τῆς δυνάμεώς τους στὴν ἐκστρατεία μιᾶς θετικῆς χριστιανικῆς δράσεως, μόνον τότε ὁ Χριστιανισμὸς θὰ παίξῃ τὸ ρόλο ποὺ ἁρμόζει σ' αὐτὸ τὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ ἀποφασιστικὴ σημασία γιὰ τὴ μέλλουσα εἰρήνη καὶ εὐτυχία τοῦ κόσμου.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ζωῆς εἶναι ἀσήμαντα ὥστε νὰ μὴ δικαιολογῆται ἰδιάζουσα ἀνησυχία. Τουναντίον πρέπει νὰ ἐρευνηθοῦν τὰ αἴτια μιᾶς ἑκάστης περιπτώσεως ἀνθρωποκτονίας κυρίως ἐκ προθέσεως καὶ ἡ μορφωτικὴ κατάστασις τοῦ ἐγκληματίου ὥστε ἐπὶ συγκεκριμένης ἑκάστοτε περιπτώσεως νὰ εἶναι ἀνάλογος καὶ ἡ ποινὴ καὶ σωφρονιστικὴ ἀγωγή.

Ἕνα ἄλλο σημεῖον ποὺ πρέπει νὰ τύχῃ προσοχῆς εἶναι αἱ ἀνθρωποκτονίαι ἐξ ἀμελείας δι' αὐτοκινήτου. Οἱ ἁρμόδιοι ἀποδίδουν τὸν ηὐξημένον ἀριθμὸ κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν ἀπότομο αὔξησι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυκλοφορούντων αὐτοκινήτων τὰ τελευταῖα ἔτη, ἄνω τῶν 100.000 αὐτοκίνητα, καὶ τὴν ἀδεξιότητα τῶν ὁδηγῶν. Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτὸν οἱ εἰδικοὶ εἶναι τῆς γνώμης ὅτι ἡ παροχὴ ἀδείας ὁδηγήσεως πρέπει νὰ χορηγῆται μετὰ περισσοτέρας αὐστηρότητος καὶ μετὰ βεβαιουμένην ἐξάσκησιν ἐπὶ 6μηνον τουλάχιστον. Χαρακτηριστικὸ ἐπίσης εἶναι τὸ στοιχεῖον ὅτι δι' ἀνθρωποκτονίαν δι' αὐτοκινήτου κατεδικάσθη μόνον 1 γυναίκα μολονότι ὁ ἀριθμὸς τῶν σωφερινῶν εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος. Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ γυναῖκες εἶναι περισσότερο προσεκτικὲς κατὰ τὴν ὁδήγησιν, ψυχραιμότερες καὶ συμμορφοῦνται μὲ τοὺς κανονισμοὺς κυκλοφορίας. Ἕνα δεύτερο στοιχεῖο κατὰ τοὺς ἁρμοδίους ποὺ ὑποβοηθεῖ τὴν ἀπροσεξία τῶν ὁδηγῶν εἶναι καὶ αἱ χαμηλαὶ ποιναὶ ποὺ ἐπιβάλλονται διὰ τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς δι' αὐτοκινήτου. Ποιναὶ ἀπὸ 3—12 μηνῶν καὶ μάλιστα μὲ τὴν δυνατότητα τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ποινῆς ὑποστηρίζεται εἶναι ἀσήμαντοι καὶ δὲν νουθετοῦν τοὺς ἐρασιτέχνες κυρίως ὁδηγούς. Καὶ προτείνουν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ μελετηθῇ καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς τὸ θέμα ὥστε διὰ τῆς θεσπίσεως αὐστηροτέρων ποινῶν μέχρι καὶ τῆς καθείρξεως μέχρι 10 ἐτῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ καὶ ἔτι μεγαλυτέρας ποινῆς οἱ ὁδηγοί, ἐρασιτέχναι καὶ ἐπαγγελματίαι, νὰ γίνουν προσεκτικώτεροι καὶ σέβωνται περισσότερον τὴν ζωὴ καὶ τὴν σωματικὴ ἀκεραιότητα τῶν πεζῶν συνανθρώπων των. Διότι ἐὰν αἱ ἀνθρωποκτονίαι δι' αὐτοκινήτου εἶναι μόνον 251 μέσα σ' ἕνα χρόνο, αἱ σωματικαὶ βλάβαι ἀνέρχονται σὲ 2.192 περιστατικὰ ἐκ τῶν ὁποίων εὐθύνονται διὰ τὰ 2.149 ἄνδρες ὁδηγοὶ καὶ 43 γυναῖκες. Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς αἱ ποιναὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ 1 ἔτος καὶ κυρίως τοὺς 3 μῆνας μὲ 1.366 περιστατικά. Τὸ θέμα τῶν ἀνθρωποκτονιῶν καὶ τραυματισμῶν δι' αὐτοκινήτου εἶναι τεράστιον. Ἡ ἐπιτροπὴ προλήψεως ἀτυχημάτων ἔχει ὑποχρέωσιν, παράλληλα μὲ τὰ μέτρα ποὺ εἰσηγεῖται διὰ τὴν ὁμαλὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων καὶ τὴν παροχὴν ὁδηγιῶν εἰς τὰς αὐτοκινητιστὰς καὶ πεζούς, νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸ θέμα τῆς διὰ σωφρονιστικῶν μέτρων περιστολῆς τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν. Διότι ὑποστηρίζεται ὅτι ὅταν ἡ ποινὴ εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸ ἀδίκημα ἡ προσοχὴ θὰ εἶναι μεγαλυτέρα καὶ ἡ ὁδήγησις προσεκτικωτέρα.

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ μᾶς δίδει ἐπίσης ἡ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία προκύπτει ὅτι αἱ ἀνθρωποκτονίαι ἐκ προθέσεως κυρίως διεπράχθησαν εἰς οἰκισμοὺς κάτω τῶν 2.000 κατοίκων, ἐνῷ ἀντιθέτως αἱ ἀνθρωποκτονίαι δι' αὐτοκινήτου ἔλαβον χώραν εἰς πόλεις ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων καὶ ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐποχὴν πρώτη ἔρχεται ἡ ἄνοιξις καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ καλοκαίρι μὲ τελευταῖον τὸν χειμῶνα. Ἕνα ἄλλο στοιχεῖον εἶναι ἡ ἡλικία τοῦ δράστου. Εἰδικὰ διὰ τὶς ἀνθρωποκτονίες ἐκ προθέσεως ἐπὶ 110 περιπτώσεων οἱ 2 φονεῖς ἦσαν 13—17 ἐτῶν, 9 ἀπὸ 18—20 ἐτῶν, 17 ἀπὸ 21—24 ἐτῶν, 28 ἀπὸ 25—29 ἐτῶν, 10 ἀπὸ 30—34 ἐτῶν, 7 ἀπὸ 35—39 ἐτῶν, 10 ἀπὸ 40—44 ἐτῶν, 7 ἀπὸ 45—49 ἐτῶν, 7 ἀπὸ 50—54 ἐτῶν, 4 ἀπὸ 55—59 ἐτῶν, 9 ἀπὸ 60 ἐτῶν καὶ ἄνω. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνθρωποκτονίας δι' αὐτοκινήτου 2 φονεῖς ἦσαν 18 ἐτῶν, 4 ἦσαν 20 ἐτῶν, 33 ἀπὸ 21—24 ἐτῶν, 73 ἀπὸ 25—29 ἐτῶν, 48 ἀπὸ 30—34 ἐτῶν, 31 ἀπὸ 35—39 ἐτῶν, 23 ἀπὸ 40—44 ἐτῶν, 20 ἀπὸ 45—49 ἐτῶν, 5 ἀπὸ 50—54 ἐτῶν, 1 ἀπὸ 55—59 ἐτῶν καὶ 5 ἄνω τῶν 60 ἐτῶν. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι ἐπαρκῆ διὰ νὰ συναχθοῦν χρήσιμα συμπεράσματα κυρίως διὰ τὰς ἀνθρωποκτονίας δι' αὐτοκινήτου ὅπου οἱ νεαροὶ ὁδηγοὶ εἴτε λόγῳ ἀπειρίας περὶ τὴν

ὁδήγησιν εἴτε καὶ κακῶς ἐννοουμένης ὑπεροχῆς ἔναντι τῶν πεζῶν καὶ γενικὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀδιαφοροῦν καὶ γίνονται πρόξενοι θανατηφόρων δυστυχημάτων. Ἡ αὐτὴ ἀναλογία παρατηρεῖται καὶ εἰς τοὺς τραυματισμοὺς δι' αὐτοκινήτου ὅπου 107 νεαροὶ μέχρι 20 ἐτῶν ὁδηγοὶ αὐτοκινήτου κατεδικάσθησαν διὰ τραύματα καὶ μάλιστα 3 κάτω τῶν 17 ἐτῶν. Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα ἐὰν εἶναι λογικὸν νὰ χορηγῆται ἄδεια ὁδηγήσεως εἰς τόσον νεαρὰ ἄτομα. Πέραν αὐτοῦ πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα κατὰ τῶν ὁδηγῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι γίνονται πρόξενοι ἀτυχήματος στεροῦνται ὅμως ἀδείας καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνηλίκων καὶ κατὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων αὐτῶν. Διότι κυρίως ἡ εὐθύνη βαρύνει τοὺς γονεῖς οἱ ὁποῖοι διαθέτουν τὰ μέσα εἰς τοὺς νεαροὺς νὰ ὁδηγοῦν αὐτοκίνητον ἄνευ ἐλέγχου καὶ ἐνῷ γνωρίζουν ὅτι στεροῦνται ἀδείας.

Σχετικὰ μὲ τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασιν καὶ τὴν μόρφωσιν τῶν καταδίκων ἀνθρωποκτονίας, τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα μᾶς παρουσιάζουν τὴν κάτωθι εἰκόνα: Ἄγαμοι 112, ἔγγαμοι μετὰ τέκνων 68, ἔγγαμοι ἄνευ τέκνων 54, χῆροι ἢ διαζευγμένοι 13. Ἐπίσης ἐκ τῶν 251 καταδίκων δι' ἀνθρωποκτονίαν δι' αὐτοκινήτου οἱ 116 εἶναι ἄγαμοι, 50 ἔγγαμοι μετὰ τέκνων καὶ 76 ἔγγαμοι ἄνευ τέκνων, διὰ δὲ προξενηθέντα τραύματα ἐπὶ συνόλῳ 2.192 οἱ 1.029 ἄγαμοι, 563 ἔγγαμοι μετὰ τέκνων καὶ 404 ἔγγαμοι ἄνευ τέκνων. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι ἐπαρκῆ νὰ σχηματισθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι οἱ ἔγγαμοι μετὰ τέκνων ὁδηγοὶ εἶναι κατὰ πολὺ προσεκτικώτεροι τῶν ἀγάμων καὶ τῶν ἐγγάμων ἄνευ τέκνων. Ἀπὸ πλευρᾶς μορφώσεως δι' ἀνθρωποκτονίαν ἐκ προθέσεως 21 εἶναι ἀγράμματοι, 196 στοιχειώδους μορφώσεως, 13 μέσης καὶ 2 ἐπιστήμονες ἐν ἀντιθέσει μὲ τοὺς καταδίκους δι' ἀνθρωποκτονίαν δι' αὐτοκινήτου ὅπου 1 εἶναι ἀγράμματος, 122 στοιχειώδους, 12 μέσης, 6 ἐπιστήμονες καὶ 109 ἀγνώστου. Διὰ τὰ ἀτυχήματα δι' αὐτοκινήτου 10 εἶναι ἀγράμματοι, 1.399 στοιχειώδους, 145 μέσης, 75 ἐπιστήμονες καὶ 563 ἀγνώστου. Καὶ ὅμως διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀδείας ὁδηγοῦ ἀπαιτεῖται ἡ προσκόμισις πιστοποιητικοῦ σπουδῶν ἔστω καὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ὥστε νὰ γεννᾶται ἡ ἀπορία διὰ ποῖον λόγον χορηγεῖται ἄδεια εἰς ἀγραμμάτους. Τέλος πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ἀγνώστου μορφώσεως καταδίκων ὅλων τῶν κατηγοριῶν ἀνθρωποκτονιῶν πρέπει εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐκλείψῃ καὶ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι ὀφείλουν νὰ συγκεντρώσουν τὰ σχετικὰ στοιχεῖα διότι ἐκ τούτων οἱ μελετηταὶ καὶ ἐρευνηταὶ θὰ συναγάγουν συμπεράσματα ὠφέλιμα διὰ τὴν λῆψιν τῶν μέτρων περιορισμοῦ τῶν σχετικῶν ἀδικημάτων.

Ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν ὡσαύτως καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐπαγγέλματος ἐκ τῶν ὁποίων μπορεῖ νὰ συναχθοῦν ἐνδιαφέροντα συμπεράσματα. Κατὰ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἐπὶ συνόλου 82 ἐγκλημάτιῶν ἀνθρωποκτονίας ἐκ προθέσεως 69 ἀνδρῶν καὶ 3 γυναικῶν οἱ 2 ἦσαν ὑπάλληλοι, 1 ἔμπορος, 51 γεωργοί, 13 τεχνῖται, 7 ὑπηρετικὸν προσωπικόν, 2 στρατιωτικοὶ καὶ 6 ἀγνώστου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνθρωποκτονίας δι' αὐτοκινήτου ἐπὶ 251 καταδικασθέντων οἱ 10 ἀσκοῦσαν ἐλεύθερον ἐπάγγελμα, 7 ὑπάλληλοι, 11 ἔμποροι, 12 γεωργοί, 162 σωφέρ, 33 τεχνῖται, 2 στρατιωτικοὶ καὶ 14 ἀγνώστου ἐπαγγέλματος. Ἡ αὐτὴ ἀναλογία παρουσιάζεται καὶ διὰ τοὺς καταδικασθέντας διὰ σωματικὴν βλάβην δι' αὐτοκινήτου ὅπου ἐπὶ 2.192 περιπτώσεων οἱ 97 ἀσκοῦσαν ἐλεύθερον ἐπάγγελμα, 3 ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, 125 ὑπάλληλοι γραφείου, 168 ἔμποροι, 103 γεωργοί, 1.125 σωφέρ, 370 τεχνῖται, 36 ὑπηρετικὸν προσωπικὸν 25 στρατιωτικοί, 15 μαθηταὶ καὶ 125 ἀγνώστου ἐπαγγέλματος. Φυσικὰ θὰ ἀνάμενε κανεὶς ὅτι οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ὁδηγοὶ αὐτοκινήτου θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι περισσότερον προσεκτικοὶ καὶ σπανιώτατα νὰ ὑποπίπτουν σὲ ἀδικήματα εἴτε ἀνθρωποκτονίας εἴτε σωματικῆς βλάβης. Τὸ γεγονὸς ὅτι κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν πρέπει νὰ δώσῃ τὴν ἀφορμὴν τῆς μελέτης. Διότι ἀναμφισβήτητα κάτι ὄχι τὸ ὀρθὸν συμβαίνει εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ποὺ πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ καὶ διορθωθῇ. Τὸ ἴδιο θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὰ ὅμοια ἀδικήματα τῶν γεωργῶν. Ὁ ἐφοδιασμὸς

τῶν ἀγροτῶν μὲ ἐλκυστῆρας, ἡ χρῆσις τῶν ὁποίων γίνεται κατὰ πλειονότητα ἀπὸ ἀνειδικεύτους ὁδηγούς, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ηὐξημένον ἀριθμὸν τῶν ἀδικημάτων. Καὶ ἐπὶ τῶν δύο αὐτῶν περιπτώσεων, νομίζομεν, ὅτι ἡ χορόγησις τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀδειῶν ὁδηγήσεως πρέπει νὰ γίνεται μετὰ περισσοτέρας προσοχῆς. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐλέγχεται ἀνελλιπῶς τὸ ὡράριον ἐργασίας, διότι ἡ συνεχὴς ὁδήγησις καὶ μάλιστα τὰς νυκτερινὰς ὥρας κατὰ κανόνα εἶναι ἡ κυρία αἰτία τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν.

Ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικὸν στοιχεῖον εἶναι καὶ ἡ ἡλικία τοῦ ἐγκληματίου. Κατὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας παρουσιάζεται ἡ κατωτέρω εἰκόνα ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀνθρωποκτονίαν.

Ἀνθρωποκτονία	Μέχρι 20 ἐτῶν	21—29 ἐτῶν	30—39 ἐτῶν	40—49 ἐτῶν	Ἄνω τῶν 50 ἐτῶν	Ἄγαμοι	Ἔγγαμοι	Ἄγνωστοι
Ἐκ προθέσεως	12	42	17	17	20	42	59	7
Ἐξ ἀμελείας.....	24	63	42	20	19	72	85	8
Δι' αὐτοκινήτου ...	7	106	79	44	11	113	129	8
Σύνολον.....	43	211	138	81	50	227	273	23

Φυσικά, μολονότι εἶναι ἀσήμαντοι οἱ ἀριθμοί, τὰ στοιχεῖα ποὺ δίδει ἡ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία διὰ τοὺς ἀνηλίκους ἐγκληματίας ἐκ προθέσεως δὲν εἶναι εὐχάριστα. Τὸ παιδὶ μέχρι τὰ 20 χρόνια του ποὺ ἐν ψυχρῷ ἀποφασίζει καὶ ἐκτελεῖ τὴν ἀνθρωποκτονία δὲν εἶναι φυσιολογικὸς ἄνθρωπος. Καὶ πρέπει νὰ ἐρευνηθοῦν μετὰ προσοχῆς τὰ αἴτια ποὺ τὸ σπρώχνουν πρὸς τὸ ἔγκλημα. Εἶναι ἆρά γε ἡ φύσις τοῦ ἀτόμου, ἡ διανοητικὴ αὐτοῦ κατάστασις, ἡ μόρφωσις ἢ μήπως οἱ συνθῆκες ζωῆς ; Ἀνάλογα μὲ τὰ πορίσματα τῆς μελέτης αὐτῆς πρέπει νὰ εἶναι καὶ τὰ μέτρα ποὺ θὰ ληφθοῦν. Διότι δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται ὅτι πολλὲς φορὲς ὁ ἀνήλικος ἐγκληματίας ὠθεῖται πρὸς τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὴ διαγωγὴ καὶ τὴ συμπεριφορὰ ἀπέναντί του ἢ ἀγαπημένων του προσώπων τῶν μεγάλων. Δηλαδὴ οἱ μεγάλοι εἶναι ὑπεύθυνοι κατ' οὐσίαν τοῦ ἐγκλήματος τοῦ ἀνηλίκου.

Οἱ ἐγκληματίαι ἀνθρωποκτονίας καὶ κυρίως ἐκ προθέσεως καταδικάζονται εἰς αὐστηρὰς ποινὰς φυλακίσεως ποὺ φθάνουν ἐνίοτε καὶ μέχρι θανάτου. Ἀλλὰ οἱ ἐγκληματίαι ποὺ στεροῦνται τῆς ἐλευθερίας τους, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς τους ἀποδίδονται ἀποτοξινωμένοι εἰς τὴν κοινωνίαν ; Διότι σκοπὸς τῆς ποινῆς εἶναι ὁ σωφρονισμὸς καὶ ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον τοῦ παρεκτραπέντος ἀτόμου. Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ μᾶς δίδει ἡ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία ὁ σκοπὸς αὐτὸς δὲν ἐπιτυγχάνεται σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις. Πολλὲς φορὲς παρατηρεῖται ὑποτροπὴ καὶ μάλιστα εἰς ἀνησυχαστικὸν βαθμόν. Κατὰ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν χρονικὸν διάστημα ἔχομεν 205 ἐγκληματίας κατὰ ἀδικημάτων κατὰ τῆς ζωῆς ὑποτρόπους ἐκ τῶν ὁποίων 195 ἄνδρες καὶ 10 γυναῖκες. Ἐκ τούτων 13 ὑπέπεσαν εἰς τὸ αὐτὸ ἀδίκημα ἐντὸς 1 ἔτους ἀπὸ τὴν ἀποφυλάκισίν των, 15 ἐντὸς διετίας 20 ἐντὸς τριετίας, 15 ἐντὸς 4ετίας, 9 ἐντὸς 5ετίας καὶ 133 μετὰ τὴν πενταετίαν. Φυσικὰ τὸ φαινόμενον αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Σωφρονιστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ μάλιστα ὅταν ἡ ὑποτροπὴ εἶναι διὰ δευτέραν, τρίτην καὶ τετάρτην φοράν. Καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐρευνηθοῦν τὰ αἴτια. Διότι εἴτε τὸ σωφρονιστικὸν σύστημα δὲν εἶναι τὸ κατάλληλον εἴτε ἡ πολιτεία διὰ τῶν ἀθρόων ἀπολύσεων ἐγκληματιῶν πρὸ τῆς ἐκτίσεως τοῦ συνόλου τῆς ποινῆς ὑποβοηθεῖ τοὺς ἐγκληματίας αὐτοὺς στὴ διάπραξι καὶ νέου ἐγκλήματος. Κατὰ ἡλικίαν οἱ ὑπότροποι

παρουσιάζονται ὡς κατωτέρω : Μέχρις 20 ἐτῶν ἕνας διὰ ἀνθρωποκτονίαν δι' αὐτοκινήτου ἐντὸς 1 ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποφυλακίσεώς του, 21—29 ὑπότροποι 48 ἐκ τῶν ὁποίων 9 ἐκ προθέσεως, 10 ἐξ ἀμελείας καὶ 23 δι' αὐτοκινήτου, 30—39 ἐτῶν 8 ἐκ προθέσεως, 10 ἐξ ἀμελείας καὶ 36 δι' αὐτοκινήτου, 40—49 ἐτῶν 10 ἐκ προθέσεως ἐκ τῶν ὁμοίων 2 γυναῖκες, 10 ἐξ ἀμελείας καὶ 28 δι' αὐτοκινήτου καὶ ἡλικίας ἄνω τῶν 50 ἐτῶν 10 ἐκ προθέσεως, 8 ἐξ ἀμελείας καὶ 6 δι' αὐτοκινήτου.

Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, δηλαδὴ τῶν ὑποτρόπων ἀνθρωποκτονίας δι' αὐτοκινήτου καὶ ἐκ προθέσεως πρέπει πολὺ νὰ σταθοῦν οἱ μελετηταὶ καὶ ἐρευνηταὶ τοῦ θέματος. Διότι τὸ ἔγκλημα τῆς ἀνθρωποκτονίας δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ συνήθη ἐγκλήματα καὶ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ πολυτιμοτέρου ἀγαθοῦ ἑνὸς ἀτόμου, τῆς ζ ω ῆ ς, δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἀπαρατήρητος. Διότι ὁ καθ' ἕξιν ἐγκληματίας ἐκ προθέσεως πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἄτομον μὴ φυσιολογικὸν καὶ φυσικὰ ἐπικίνδυνον καὶ νὰ καθίσταται ἀκίνδυνον. Τὸ αὐτὸ καὶ μάλιστα εἰς ηὐξημένον βαθμὸν μπορεῖ νὰ ἰσχύσῃ καί διὰ τὸν ἐγκληματία τοῦ αὐτοκινήτου. Τὸ «ἀτύχημα» μπορεῖ νὰ εἶναι διὰ τὴν πρώτη ἔστω καὶ τὴν δευτέρα ἀνθρωποκτονία. Ἀλλὰ ὅταν ὁ ὁδηγός, ἐπαγγελματίας ἢ μή, ἔχῃ εἰς τὸ ἐνεργητικόν του ἀνθρωποκτονίας 3 καὶ 4 καὶ 5 τότε ἀναμφισβήτητα δὲν πρόκειται περὶ ἀτυχημάτων. Ὁ ὁδηγὸς τῆς κατηγορίας αὐτῆς δὲν στερεῖται μόνον προσοχῆς ἀλλὰ ἔχει καὶ μειωμένον τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι εἰς τὸ ἔπακρον ἐπικίνδυνος. Καὶ ὡς τοιοῦτος δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἀδείας ἀλλὰ καὶ ὁ κατάλληλος αὐτοῦ σωφρονισμὸς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εἰς εἰδικὰ σωφρονιστήρια. Οἱ μελετηταὶ καὶ ἐρευνηταὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν πρέπει νὰ ὑποδείξουν καὶ τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ νὰ προστατευθῇ τὸ κοινωνικὸν σύνορον καὶ ἡ Πολιτεία υἱοθετοῦσα τὰ ὑποδεικνυόμενα μέτρα νὰ λάβῃ τὰ ἀπαραίτητα νομοθετικὰ μέτρα. Διότι εἶναι καθῆκον καὶ ὑποχρέωσις τῶν ἁρμοδίων νὰ προστατεύσουν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα ἄτομα ποὺ ἐπιλήσμονα τῶν ὑποχρεώσεών τους πρὸς τὸ κοινωνικὸν σύνολον γίνονται ὑπεύθυνα ἐγκλημάτων.

Γενικὰ ἐξεταζόμενον τὸ θέμα τῆς ἐγκληματικότητος εἰς τὸν τόπον μας δὲν παρουσιάζει ἔξαρσιν ὡς ἐμφανίζεται ὑπὸ μερίδος τοῦ τύπου. Αἱ μεταπολεμικαὶ συνθῆκαι καὶ νοοτροπίαι ποὺ ἐπεκράτησαν σὲ ἄλλα κράτη εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν βρῆκαν πρόσφορον ἔδαφος. Ὁ Ἕλλην κατὰ κανόνα συντηρητικὸς καὶ νουνεχὴς σέβεται τὰ δικαιώματα τοῦ συνανθρώπου του. Αἱ ἑλληνικαὶ παραδόσεις μὲ τὶς ὁποῖες διαπαιδαγωγεῖται καὶ ἡ νέα γενεὰ ἀποκρούουν τὴν ἀνθρωποκτονίαν καὶ γενικὰ τὸ ἔγκλημα κατὰ τῆς ζωῆς, τὰ δὲ ἐλάχιστα κρούσματα ποὺ παρουσιάζονται εἶναι ἡ συνέπεια πολλῶν καὶ ποικίλων παραγόντων. Καὶ αὐτοὶ οἱ παράγοντες πρέπει νὰ ἐρευνηθοῦν καὶ τελικὰ νὰ ἐκλείψουν ὥστε νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἡ ἀνάλογη περιστολὴ τῆς ἐγκληματικότητος.

ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

Ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β'
κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥΖΕΝΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

10. Περιπτώσεις δημιουργίας εὐνοϊκοῦ διὰ τὴν Ἀστυνομίαν κλίματος.
11. Συνδρομὴ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν.

*
* *

10. Περιπτώσεις δημιουργίας εὐνοϊκοῦ διὰ τὴν Ἀστυνομίαν κλίματος.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ δημοσία γνώμη, «κοινὴ γνώμη», δημιουργεῖται ἐξ ἀφορμῆς γεγονότων πολλάκις περιοδικῶν, ὧν ὅμως ἡ πάροδος συνιστᾷ καὶ τὴν παροδικότητα τῆς δημιουργηθείσης ἐντυπώσεως. Π.χ. ἡ ἐνεργητικότης καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῆς Ἀστυνομίας ἐπὶ ἀσυνήθους περιπτώσεως μεγάλης πυρκαϊᾶς καθίσταται ἀφορμὴ δημιουργίας «κοινῆς γνώμης», ὡς πρὸς τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν ἱκανότητα τῆς Ἀστυνομίας.

Εἶναι γνωστὴ ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Σώματος ἡ περίπτωσις τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς ἐν Πάτραις, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας, ὅτε ἐτραυματίσθη ὁ τότε Δ/ντὴς Ἀστυνομίας τῆς Πόλεως καὶ ἐφονεύθη ὁ ἀστυφύλαξ Καζῆς, πρῶτα θύματα αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας των. Ἡ αὐτοθυσία τῶν ἀστυνομικῶν, ἡ αὐταπάρνησίς των, ἡ πρὸς τὸ καθῆκον προσήλωσις, προεκάλεσαν τεραστίαν ἐντύπωσιν περὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ νεαροῦ τότε Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Εἰς περιπτώσεις μεγάλων συναθροίσεων ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἀστυνομίας, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Τάξεως, ἐπισύρει εὐμενῆ σχόλια ὑπὲρ τοῦ Σώματος καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ.

Παράδειγμα τὰ λίαν εὐμενῆ σχόλια τοῦ τύπου διὰ τὰς συγκεντρώσεις τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, τὴν συγκέντρωσιν τῆς 1ης Μαΐου 1961 καὶ ἄλλας, ἔνθα κατὰ τὴν φρασεολογίαν τοῦ τύπου «προεκάλεσεν ἐντύπωσιν ἡ συναίσθησις τῆς εὐθύνης τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρτία ὀργάνωσις».

Ἡ διαλεύκανσις ἑνὸς σοβαροῦ ἐγκλήματος προκαλεῖ εὐχάριστον ἐντύπωσιν καὶ μεθ' ὑπερηφανείας τὸ κοινὸν παρακολουθεῖ τὰς ἐνεργείας τῆς Ἀστυνομίας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ πάλη τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τὸ ἔγκλημα δὲν ἀφίνει ἀδιάφορον τὴν κοινὴν γνώμην. Μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων σχετικὰ μὲ μεγάλα ἐγκλήματα. Εἰς ἄλλας χώρας Ἀγγλίαν, Ἀμερικήν, Γαλλίαν, τὸ ἀστυνομικὸν μυθιστόρημα ἀπετέλεσε ἓν πραγματικὸν φιλολογικὸν εἶδος, μὲ μεγάλους συγγραφεῖς καὶ ἀριστουργήματα εἰς τὸ εἶδος των. Ὁμοίως πλὴν τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, τὰ προγράμματα τηλεοράσεως συχνότατα περιέχουν ἀστυνομικὰ θέματα.

Συμβάντα διασώσεως ἀτόμων, δραστηριότης Ἀστυνομίας εἰς περιπτώσεις πλημμυρῶν, συμβάντα ἀνευρέσεως χρημάτων παρ' ἀστυνομικῶν καὶ παραδόσεως αὐτῶν εἰς τοὺς κατόχους, συμβάντα γενικῶς καλῶν πράξεων ἀστυνομικῶν, ἀποτελοῦν ἀφορμὰς εὐμενῶν σχολίων καὶ δημιουργίας εὐνοϊκοῦ κλίματος καλλιεργείας καλῶν σχέσεων Ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἑβδομάδος προλήψεως ἀτυχημάτων, ἔνθα προβάλλονται τὸ ἔργον καὶ αἱ προσπάθειαι τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν τομέα Τροχαίας Κινήσεως διαφωτίζει τὸ κοινὸν περὶ τῆς δραστηριότητος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ὁ Ὅμιλος Φίλων Ἀστυνομίας εἶναι μία συνεχὴς προπαγάνδα, μεταξὺ μά-

λιστα ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως ἀτόμων, τοῦ ἔργου τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς αὕτη προσφέρει εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Καὶ παλαιότερον, ἀλλὰ καὶ προσφάτως, ἐδημοσιεύθησαν λίαν κολακευτικὰ σχόλια εἰς τὰς ἐφημερίδας, σχετικῶς μὲ ἐπιτυχίας τῆς ὑπηρεσίας Γεν. Ἀσφαλείας διὰ βεβαίωσιν παραβάσεων, αἱ ὁποῖαι συγκινοῦν τὴν κοινὴν γνώμην (ναρκωτικά, ἀδικήματα κατὰ τῶν ἠθῶν κλπ.). Αἱ περιπτώσεις αὗται διαφωτίζουν τὴν κοινὴν γνώμην περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀστυνομίας καὶ προκαλοῦν εὐμενεῖς ἐντυπώσεις.

Ὁμοίως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν Ἀμέσου Δράσεως ἐξ ἀφορμῆς διαφόρων γεγονότων ἀμέσου ἐπεμβάσεως καὶ ἐπιτυχίας (ἀνακάλυψις κλαπέντων αὐτοκινήτων, σύλληψις ταραξιῶν κλπ.) ἐδημοσιεύθησαν εὐμενῆ σχόλια καὶ ἐκρίθησαν «λίαν ἀποτελεσματικαὶ ἐνέργειαι ἐμπεδώνουσαι καλύτερον τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν» κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν ἐφημερίδων.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Ἀστυνομίας εἰς ἄλλας ἐκδηλώσεις π.χ. ποδοσφαιρικὴ ὁμάς, Μουσικὴ Ἀστυνομίας, ἀγῶνες στίβου, προβολὴ κινηματογραφικῶν ταινιῶν ποικίλου περιεχομένου εἰς διαφόρους συνοικίας, ὡς καθιερώθη ἀπό τινος, εἶναι περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι φέρουν τὴν Ἀστυνομίαν πλησιέστερον πρὸς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον τὴν βλέπει καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην ὄψιν της, καὶ οὐχὶ μόνον κατὰ τὴν βεβαίωσιν παραβάσεων.

Τὸ ἀπό τινων ἐτῶν ἐπικρατῆσαν καὶ ἐνταῦθα ἔθιμον τῆς προσφορᾶς δώρων εἰς τοὺς ἀκινήτους σκοποὺς Τροχαίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πρωτοχρονιᾶς, δεικνύει ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν τοῦ κοινοῦ πρὸς τοὺς ἀστυνομικούς, διὰ τὰς προσφερομένας παρ' αὐτῶν ὑπηρεσίας. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ὡς πολλάκις γίνεται διὰ σκοποὺς διαφημιστικούς, πάλιν ἐπιτυγχάνεται μία ἀτμόσφαιρα εὐνοϊκή.

11. Συνδρομὴ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Ἀστυνομία εἰς τὴν σοβαρωτάτην ἀποστολήν της ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας.

Ὁ πολίτης, ὡς μέλος μιᾶς ὠργανωμένης κοινωνίας, πρέπει νὰ ἀντιλαμβάνηται ὅτι δὲν ἔχει μόνον δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεώσεις. Τὸ θέμα τοῦτο, τὸ πῶς δηλαδὴ ὁ κάθε πολίτης θὰ συναισθάνηται τὰς ὑποχρεώσεις του ἔναντι τῆς πολιτείας, ἔδωσεν ἀφορμήν, τελευταίως παρ' ἡμῖν, νὰ συζητῆται σοβαρῶς τὸ ἐὰν θὰ πρέπῃ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ σχολεῖα μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ διδάσκηται τὸ μάθημα «τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου».

Τὸ θέμα μεταπολεμικῶς ἀνεκινήθη, διὰ πρώτην φοράν, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1949. Ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας προεκάλεσε τότε μίαν σύσκεψιν τῶν ἁρμοδίων, δὲν ἐπροχώρησεν ὅμως πέραν τούτου, διότι ἀντεμετώπισεν ἀντιδράσεις μερίδος τοῦ τύπου. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1957, ἐξ ἀφορμῆς ἑνὸς λόγου τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, εἰς ὃν ἐτονίζετο ἡ ἀνάγκη πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν Ἑλλήνων, ἐπανῆλθε πάλιν ἐπὶ τάπητος. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1960 ἡ Ἐθνικὴ Ἑστία, φιλοξενοῦσα περὶ τοὺς 80 γυμνασιάρχας ἐξ ὅλων τῶν περιοχῶν τῆς χώρας, ὠργάνωσε δημοσίαν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ἀνεπτύχθησαν διάφοροι γνῶμαι. Ὁμιληταὶ ὑπῆρξαν ὁ τότε Ὑπουργὸς κ. Κων. Τσάτσος, ὁ ἐπίσης τότε Ὑπουργὸς Παιδείας κ. Βογιατζῆς, πολλοὶ Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν φιλοξενουμένων καὶ ἐκ τῶν προσκεκλημένων. Ὑπεστηρίχθη ὅτι ἔχει ἀνάγκην εἰδικῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ὁ Ἕλλην, διότι δὲν γνωρίζει οὔτε διατὶ ὑπάρχει τὸ Κράτος, οὔτε πῶς λειτουργεῖ, οὔτε τί τοῦ προσφέρει οὔτε τί τοῦ ὀφείλει, καὶ δι' αὐτὸ εὑρίσκεται εἰς ἐχθρικὰς σχέσεις μὲ τὸ Κράτος.

Ὑπεστηρίχθη ἐπίσης ὅτι τοῦ λείπει ἡ συνείδησις τοῦ πολίτου, ἥτις εἶναι ἐρριζωμένη εἰς ἄλλους λαούς, μολονότι ὡς σύνολον ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὰς ἀνατάσεις, αἵτινες προεκάλεσαν παγκόσμιον θαυμασμόν.

'Ο πολίτης ἀπὸ μαθητὴς ἀκόμη πρέπει νὰ διδαχθῇ πρῶτον τὰ δικαιώματά του ὡς ἀνθρώπου καὶ ὡς πολίτου. Ποῖα εἶναι αὐτὰ καὶ πῶς τὰ διασφαλίζει ἡ πολιτεία. Πρέπει ἐπίσης νὰ διδαχθῇ τὰ καθήκοντά του ὡς συνέπειαν καὶ ἀπόρροιαν τῶν δικαιωμάτων του, ἤτοι τὸν σεβασμὸν τοῦ Νόμου, τὴν ὑποχρέωσιν ὑπερασπίσεως τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας του, τὴν καταβολὴν τῶν φόρων κ. λ.π.

'Εὰν λοιπὸν ὁ πολίτης ἀπὸ μικρὸς μάθῃ νὰ σέβηται τὸν νόμον τότε συντρέχει τὴν 'Αστυνομίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου της.

Τὸ πολύμοχθον ἔργον τῆς 'Αστυνομίας ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῶν καλῶν πολιτῶν, ἵνα ἔλθῃ εἰς αἴσιον πέρας. 'Η προσπάθειά της πρέπει νὰ ἐνισχύηται παρὰ τοῦ νομοταγοῦς πολίτου. Πᾶς πολίτης πρέπει νὰ κατανοήσῃ ὅτι ἡ δίωξις τοῦ ἐγκλήματος αὐτὸν κυρίως ἐξυπηρετεῖ καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ μὴ παραλείπῃ τίποτε ἀπ' ὅ,τι δύναται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν προσπάθειαν τῆς 'Αστυνομίας.

'Η πλειονότης τῶν πολιτῶν παραγνωρίζει δυστυχῶς ὅλας τὰς θυσίας τὰς ὁποίας ἀπαιτοῦν αἱ συνεχεῖς προσπάθειαι τῆς 'Αστυνομίας. Πολλάκις γίνεται δεκτὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐργαζόμεθα πολύ, καὶ τοῦτο ὅταν παρουσιάζηται ἐν περιστατικὸν χαρακτῆρος ἀνησυχητικοῦ. Τὸ προληπτικὸν ἔργον τῆς 'Αστυνομίας, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ σοβαρώτερον καὶ πολλάκις τὸ κοπιωδέστερον, δὲν γίνεται ἀντιληπτὸν ἀπὸ τὸ κοινόν. "Οσον περισσότερον προληπτικὴ ἐργασία γίνεται τόσον μικραίνει ἡ κατασταλτικὴ τοιαύτη, φθάνουσα πολλάκις εἰς τὸ μηδέν.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς Χριστουγέννων καὶ Νέου ἔτους 1961–1962, ἡ 'Υποδ/νσις Γεν. 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν εἶχε καταβάλει τόσας προσπαθείας διὰ τὴν πρόληψιν κλοπῶν εἰς μέρη πολυσύχναστα, ὥστε οὐδεμία κλοπὴ νὰ σημειωθῇ πρᾶγμα, ὅπερ ορπεκάλεσε λίαν εὐμενῆ σχόλια τοῦ τύπου.

Κατὰ τὰς προληπτικὰς ἐνεργείας τῆς 'Αστυνομίας δύναται τὸ κοινὸν νὰ παρέχῃ εἰς αὐτὴν συνδρομὴν ἀθόρυβον καὶ θετικήν. Πολὺ κακῶς ἀντιλαμβάνονται τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ ἀτομικὸν των συμφέρον ἐκεῖνοι ,οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐνδοιασμοὺς παροχῆς πληροφοριῶν εἰς τὴν 'Αστυνομίαν. 'Ο κάθε πολίτης πρέπει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι βοηθεῖ ἀνυπολογίστως αὐτὴν ταύτην τὴν ἀσφάλειάν του, ὅταν ἐνημερώνῃ τὴν 'Αστυνομίαν περὶ παντὸς ὑπόπτου ἢ ἐπικινδύνου προσώπου ἢ πράγματος.

Πρέπει πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν νὰ ἀποβλέπῃ ὁ πολίτης οὐ μόνον ὡς τὴν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πολυτίμων ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς σύμβολον τῆς εἰρήνης, τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Διὰ νὰ κατορθωθῇ δὲ τοῦτο καὶ νὰ ἐκλείψῃ τυχὸν ὑπάρχουσα δυσχέρεια δὲν εἶναι ζήτημα νοημοσύνης καὶ ἀντιλήψεως, ἀλλὰ καλῆς θελήσεως ἐκ μέρους ἀμφοτέρων.

'Η συνδρομὴ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν 'Αστυνομίαν εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ἀνάπτυξιν εἰς ἄλλας χώρας. 'Εν 'Αγγλίᾳ ἰδίως τοὺς ἀστυνομικούς τοὺς βλέπουν, οὐχὶ ἁπλῶς ὡς ὄργανα τῆς τάξεως, ἀλλ' ὡς φίλους τοὺς ὁποίους δὲν διστάζουν, πολλάκις, νὰ βοηθήσουν εἰς τὸ ἔργον των διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἐννόμου τάξεως. Πρὸς τιμὴν μάλιστα τοῦ Λοχαγοῦ Ράλφ Μπίνεϊ, ὅστις ἐφονεύθη ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ διαρρηκτῶν κατὰ τὴν καταδίωξίν των, ἔχει καθορισθῇ καὶ εἰδικὸν παράσημον, ὅπερ ἀπονέμεται εἰς ἄτομα διακρινόμενα ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἐνεργείας των διὰ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως.

(Συνεχίζεται)

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

—ΠΩΣ ΕΤΟΡΠΙΛΙΣΘΗ Η ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΝΤΗΝ ΦΟΥΣΤΑΝ—

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀφοῦ εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος εἴδομεν μὲ ποῖον τρόπον οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται τῶν ἐφημερίδων κατωρθώσαμεν νὰ μάθῃ ὁ κόσμος ὅτι ἡ περίφημος ἀστυνομικὴ διάταξις διὰ τὴν κοντὴν φούσταν δὲν ἀπέρρεεν ἀπὸ τὸν πρῶτον Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Ἀθηνῶν κ. Ἰωάννην Καλυβίτην, ἀλλ' ἀπὸ τὸν τότε δικτάτορα στρατηγὸν Πάγκαλον, πρέπει νὰ τονίσωμεν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται καὶ πάλιν κατωρθώσαμεν νὰ θέσωμεν εἰς ἀχρηστίαν τὴν γελοίαν ἐκείνην διάταξιν. Τότε, μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς πρώτης εἰδήσεως κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ τύπος ἔγραψεν ὅτι ὁ Πάγκαλος διέταξε νὰ γίνῃ ἡ διάταξις καὶ φυσικὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ κειμένου τῆς διατάξεως, μεταξὺ τοῦ τότε Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν συνήφθη μία συμφωνία κυρίων. Αἱ ἐφημερίδες ἔπρεπε μὲ κάθε θυσίαν νὰ ἀφήσουν νὰ περιέλθῃ εἰς λήθην ἡ ἁμαρτωλὴ διάταξις διὰ τὴν κοντὴν φούσταν καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται ἐπαύσαμεν τελείως νὰ ἀσχολούμεθα μὲ τὸ θέμα αὐτό. Λέξις δὲν ἀνεγράφετο διὰ τὸ ἐπίμαχον ζήτημα, ὁπότε μίαν ἡμέραν ὁ ἀγαπητός μας καὶ φίλος ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν κ. Ι. Καλυβίτης μᾶς εἶπε καὶ πάλιν περίλυπος ὅτι διετάχθη ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἀστυνομικὴν διάταξιν καὶ νὰ δώσῃ ἐντολὴν νὰ συλλαμβάνουν καὶ νὰ προσάγουν εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον κάθε νέαν ἡ ὁποία θὰ ἐνεφανίζετο μὲ κοντὴν φούσταν. Τοῦ ὑπεσχέθημεν ὅλοι, ὁ μακαρίτης ὁ Δημήτριος Ἀρνέλλος τοῦ «Βήματος» καὶ τῶν «Νέων», ὁ ἐν ἀπομαχίᾳ συνάδελφος κ. Βενιζέλος Ζερβέας τοῦ «Ἔθνους», ὁ κ. Δημήτρης Γιανναράκος τῆς «Ἑστίας» καὶ ὁ ὑποφαινόμενος ἐργαζόμενος ὅπως εἶπα εἰς τὴν «Βραδυνὴν» ὅτι καὶ πάλιν θὰ ἐβοηθούσαμεν ὅπως ἠμπορούσαμεν διὰ νὰ μείνῃ ἀλώβητον τὸ γόητρον τῆς Ἀστυνομίας ἀπὸ ἐκείνην τὴν περιπέτειαν καὶ ὅλοι ἀμέσως ἀνηγγείλαμεν μὲ πολύστηλα καὶ μὲ ἐντυπωσιακοὺς τίτλους ὅτι ὁ τότε κ. πρωθυπουργὸς —γράφε δικτάτωρ— κάλεσε καὶ πάλιν τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν κ. Καλυβίτην καὶ τοῦ ἔδωσε ρητὴν ἐντολὴν νὰ ἐφαρμοσθῇ μὲ πᾶσαν θυσίαν καὶ μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα ἡ διάταξις περὶ κοντῆς φούστας. Τὴν ἐπομένην ἀνηγγέλλετο καὶ πάλιν ὅτι ἡ διάταξις θὰ ἐφηρμόζετο ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας καὶ ὅτι εἶχον δοθῇ ἐντολαὶ εἰς τοὺς Πταισματοδίκας τοῦ αὐτοφώρου νὰ εἶναι ἄτεγκτοι. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐδημοσιεύαμεν ὅτι οἱ Πταισματοδίκαι θὰ ἐπέβαλλον ποινὴν κρατήσεως καὶ ὄχι προστίμου καὶ ἐκρούσαμεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου νὰ γνωρίζουν ὅσαι ἀκόμη ἐφοροῦσαν πολὺ κοντὴν τὴν φούσταν των ὅτι ἐκινδύνευον νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὸ κρατητήριον ἑνὸς Τμήματος καὶ νὰ μείνουν ἐκεῖ ἀρκετὰς ἡμέρας, διότι ἐπέδειξαν εἰς τοὺς διαβάτας τὰς καλλιγράμμους κνήμας των. Μὲ ὅλον αὐτὸν τὸν θόρυβον δὲν ἀπεβλέπαμεν εἰς τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ συνετίσωμεν ὅλας τὰς γυναῖκας, ὥστε μερικὰς ἡμέρας νὰ μὴ κυκλοφοροῦν μὲ κοντὰς φούστας, νὰ ἀναγράψωμεν ὅτι δὲν εὑρέθη καμμία παραβάτις καὶ ἔτσι νὰ ἀφήσωμεν νὰ κοιμηθῇ ἡ ἁμαρτωλὴ διάταξις.

Σύμφωνα μὲ τὸ προδιαγεγραμμένον σχέδιον, ἐγράφαμεν ὅτι μεθαύριον θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις καὶ ὅτι ὁ κ. Καλυβίτης διετάχθη ἀπὸ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Πάγκαλον νὰ καταρτίσῃ εἰδικὰ συνεργεῖα ἀπὸ πεπειραμένους ἀστυνομικοὺς καὶ τὴν ἐπομένην καὶ πάλιν ἐτονίσαμεν ὅτι αὔριον ἐπὶ τέλους τίθεται ἡ διάταξις εἰς ἐφαρμογήν, ὅτι αἱ γυναῖκες πρέπει νὰ τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των καὶ ὅτι τὸ πρῶτον συνεργεῖον κατηρτίσθη ἤδη. Ὡς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πρώτου συνεργείου εἶχεν ὁρισθῇ ὁ τότε Ὑ-

παστυνόμος καὶ ἤδη συνταξιοῦχος Διευθυντὴς Α΄ τάξεως κ. Κων. Σαρλῆς —νεώτατος καὶ ὡραιότατος τότε—ὁ ὁποῖος καὶ θὰ συνελάμβανε κάθε γυναῖκα ἡ ὁποία θὰ ἐφοροῦσε φούστα ἀπέχουσαν ἀπὸ τὸ ἔδαφος περισσότερον ἀπὸ τὰ 40 ἑκαστοστὰ τοῦ μέτρου. Ἀκόμη ἐτονίζαμεν ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Ὑπαστυνόμος θὰ προέβαινεν εἰς τὰς διαπιστώσεις τῆς παραβάσεως καὶ ὅτι εἶχεν ἐφοδιασθῆ μὲ τὸ κατάλληλον μέτρον καὶ ἐγράψαμε ὅτι θὰ ἦτο καὶ ἐπὶ κεφαλῆς περιπόλου ἀπὸ ἀστυφύλακας πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως.

Καὶ ἐνθυμοῦμαι ὅτι λίαν πρωὶ ἐγὼ καὶ ὁ συνάδελφός μου κ. Ζερβέας, —οἱ ὁποῖοι τότε εἴχομεν μαζί μας καὶ φωτογραφικὰς μηχανὰς καθ' ὅσον ἐκτὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ συντάκτου εἴχομεν ἐπωμισθῆ καὶ καθήκοντα φωτορεπόρτερ— εἴχομεν στήσει ἐνέδραν ἔξω ἀπὸ τὸ Α΄ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, εἰς τὴν ὁδὸν Λέκκα, καὶ ἀνεμέναμεν καρτερικώτατα νὰ ἔλθῃ νὰ ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν ὁ ἀγαπητός μας τότε Ὑπαστυνόμος καὶ νὰ ἐξέλθῃ διὰ νὰ συλλάβῃ ὅποιαν ἢ ὅποιες ἔφερον φούστα ὄχι τόσον μακρὰν ὅσον τὴν ἤθελεν ὁ δικτάτωρ. Ὁ κ. Σαρλῆς διεμαρτυρήθη ὅταν μᾶς εἶδε νὰ τὸν ἀκολουθοῦμεν καὶ οἱ δύο ρεπόρτερς σὰν σκυλάκια, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ τί, γνωρίζων ποίας ἐκτιμήσεως ἀπελαμβάνομεν τότε ὅλοι ἡμεῖς οἱ δημοσιογράφοι ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ἀπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ του σὲρ Φρέντερικ Χαλλιντέϋ μέχρι τοῦ τελευταίου ἀστυφύλακος.

Ὁ ἀγαπητός μας Σαρλῆς ἐπροχώρησε κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν ὁδὸν Εὐαγγελιστρίας καὶ εἰς μίαν στιγμὴν ἐγὼ καὶ ὁ Ζερβέας, οἱ ὁποῖοι τὸν ἠκολουθοῦμεν κατὰ πόδας, τὸν βλέπομεν νὰ συνομιλῇ μὲ μίαν ὡραίαν νέαν.

—Κλίκ...Κλάκ.

Ἔκαναν ἀμέσως αἱ δύο φωτογραφικαί μας μηχαναὶ ἀποθανατίσασαι τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως τῆς πρώτης παραβάτιδος τῆς διατάξεως τῆς κοντῆς φούστας.

—Γιὰ τὸ Θεό, τί μοῦ κάνατε, διεμαρτυρήθη τότε ὁ Σαρλῆς. Βρὲ εἶναι ἡ πρώτη μου ἐξαδέλφη. Μὴν κάνετε κανένα ἀστεῖο καὶ τὰ βάλῃ ὅλη ἡ φαμίλια μου μαζί μου...

—Ἔνοια σου Κώστα, τὸν καθησυχάσαμε, δὲν θὰ δημοσιεύσωμε τὴ φωτογραφία ἀλλ' ὑπὸ ἕνα ὅρον.

— Ποιόν ;

—Γιὰ νὰ μὴ παιδευώμαστε κι' ἐμεῖς καὶ νὰ μὴ παιδεύεσαι καὶ σὺ πιάσε ἐπὶ τέλους μιὰ κοντοφουστοῦσα νὰ ξεμπερδεύουμε. Καὶ σοῦ ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ γράψουμε ἔτσι τὸ ρεπορτὰζ ποὺ οὔτε σὺ θὰ γίνεσαι ρεζίλι ἀσχολούμενος, ἕνας ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας, μὲ τὸ μῆκος τῆς γυναικείας φούστας, σὰν νὰ ἦσουν μοδίστρα, οὔτε καὶ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀσχολῆται μὲ τὰ κύρια ἔργα του καὶ ὄχι μὲ αὐτὲς τις γελοιότητες.

—Ἐλᾶτε ντέ. Πέστε το ν' ἁγιάσῃ τὸ στόμα σας. Βαρέως τὸ φέρουμε ὅλοι.

Καὶ ἐπρόσθεσε :

—Καλὰ θὰ σᾶς βοηθήσω...

Σὲ λίγο στὴν ὁδὸν Ἁγίου Μάρκου εὑρέθη ἐπὶ τέλους τὸ θῦμα μας ἢ μᾶλλον τὸ θῦμα τοῦ τότε δικτάτορος. Ἦταν μιὰ ὡραιοτάτη κοπέλλα, ἡ δεσποινὶς Βογιατζῆ, ἐνθυμοῦμαι καὶ τὸ ὄνομά της ἀκόμη, ἡ ὁποία ἐφοροῦσε μία φούστα ποὺ ἄφηνε νὰ φαίνωνται ὄχι μόνον οἱ πραγματικὰ ὡραιότατες γάμπες της, ἀλλὰ καὶ τὰ γόνατά της ἀκόμα.

—Γιατί δεσποινίς μου φορᾶτε τόσο κοντὰ τὴ φούστα σας; τὴν ἠρώτησε ὁ κ. Σαρλῆς, ὁ ὁποῖος τὴν ἐσταμάτησε. Δὲν ἐδιαβάσατε ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν ἀστυνομικὴ διάταξι ἀπαγορεύεται αὐτό ;

—Ὄχι δὲν τὸ διάβασα, ἀπήντησε ἐνῷ κοκκίνιζε. Ταυτοχρόνως ὅμως προσπαθοῦσε νὰ ἀφήσῃ λίγο μάκρος εἰς τὴν φούσταν της μὲ τὸ νὰ λασκάρῃ τὴν ἀπὸ ἐλαστικὸν μέσην αὐτῆς.

—Δεσποινὶς μὴ προσπαθῆτε νὰ τὴν μακρύνετε. Εἶσθε ἤδη παραβάτις, εἶπεν ὁ

κ. Σαρλῆς, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ μὲ ἕνα μακρὺ καὶ λεπτὸν ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐγχαράξει τὸ ὅριον τῶν 40 ἑκατοστῶν—τὸ ὕψος τὸ ὁποῖον ἐπετρέπετο νὰ ἔχῃ ἡ φούστα— εἶχεν ἤδη διαπιστώσει τὴν παράβασιν. Ἡ φούστα τῆς δεσποινίδος Βογιατζῆ ἀπεῖχε περισσότερον τοῦ ἡμίσεος μέτρου ἀπὸ τὸ ἔδαφος.

—Λυποῦμαι δεσποινίς μου προσέθεσεν ὁ κ. Σαρλῆς, ἀλλὰ σᾶς συλλαμβάνω διὰ παράβασιν τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως.

Αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι ἡμεῖς οἱ δύο ἀστυνομικοὶ συντάκται εἴδομεν ἀμέσως νὰ σχηματίζεται γύρω μας ἕνας κλοιὸς ἀπὸ περιέργους, οἱ ὁποῖοι ἐσχολίαζαν τὸ ζήτημα. Ἄλλος ἔλεγεν ὅτι ἔπρεπε ἡ δεσποινὶς νὰ μᾶς δείξῃ περισσότερα. Ἄλλος ἐφώναζε διὰ τὴν ἔκλυσιν ἠθῶν. Μὰ οἱ περισσότεροι εἰρωνεύοντο διὰ τὴν διάταξιν, διὰ τὴν σύλληψιν καὶ διὰ τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἀστυνομίας εἰς τοιούτου εἴδους καθήκοντα. Ἐν πάσει περιπτώσει ἕνας δυὸ ἀστυφύλακες ποὺ συνώδευαν τὸν κ. Σαρλῆν ἀπὸ μακρυὰ ἔσπευσαν καὶ ἄνοιξαν δίοδον εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον, τὴν παραβάτιδα καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ οὕτω ἠδυνήθημεν νὰ ἐπιβιβασθῶμεν εἰς δύο ταξί, εἰς ἕνα ὁ Ὑπαστυνόμος καὶ ἡ παραβάτις καὶ εἰς ἄλλο οἱ δύο ἀστυνομικοὶ συντάκται καὶ φωτορεπόρτερς καὶ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον.

Ἀνοίγω μίαν παρένθεσιν. Τὸ Πταισματοδικεῖον εἶχε τότε ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν εἴσοδον καὶ φουαγιὲ συγχρόνως τοῦ μακαρίτικου τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, ἑνὸς κτιρίου ὑποδειγματικοῦ κλασσικοῦ τύπου, τὸ ὁποῖον εἶχε κτισθῆ ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Ἀνδρέαν Συγγρὸν-νομίζω ὅτι ἐθεωρεῖτο οἰκοδομικὸν ἀριστούργημα τῆς ἐποχῆς του-ποὺ κατεῖχε τὸ μέσον τῆς σημερινῆς πλατείας Κοτζιᾶ καὶ ποὺ ἐκρημνίσθη διὰ νὰ κτισθῇ νέον χωρὶς νὰ τὸ βλέπωμεν ἐπὶ μίαν ἤδη 35ετίαν. Εἰς αὐτὸ τὸ κτίριον ἦσαν ἐγκατεστημένοι πρόσφυγες. Εἰς τὰ εἰς τρεῖς σειρὰς θεωρεῖα του διέμενον ἀπὸ μία οἰκογένεια εἰς καθέν, εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ εἰς τὰ παρασκήνια ἄλλαι, εἰς τὸ ὑπερῶον ἐπίσης καὶ φαντασθῆτε τί ἀνεδίδετο ἀπὸ τὴν διαμονὴν τόσων ἑκατοντάδων δυστυχῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων εἰς τόσον μικρὸν χῶρον μὲ ὀλίγας σταγόνας ὕδατος ἀνὰ τριήμερον χορηγουμένας ἀπὸ τὸ Ἀδριάνειον Ὑδραγωγεῖον καὶ αἱ ὁποῖαι μόλις ἐπήρκουν διὰ νὰ μὴ πεθάνωμεν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὴν δίψαν. Εἴσοδος ὅλων τῶν οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι κατῴκουν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ θεάτρου ἡ εἴσοδος-φουαγιὲ αὐτοῦ, ὅπου καὶ τὸ Πταισματοδικεῖον τὸ ὁποῖον κατεῖχε τὴν πρὸς τὸ ταχυδρομεῖον πλευράν. Εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς μεγάλης αἰθούσης ἦσαν ἐγκατεστημένα τὰ ἀνακριτικὰ γραφεῖα τῶν πταισματοδικῶν. Γραφεῖα δηλαδὴ παληοτράπεζα κονιορτοβριθῆ, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ χωρίζωνται τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο εἶχον μερικὰ ράκη ἀπὸ ἀχρήστους κουβέρτας τοῦ στρατοῦ ἀνηρτημένας εἰς σχοινία. Μὲ τοιαῦτα ράκη ἐφράσσετο καὶ ἡ εἴσοδος ἑκάστου ἀνακριτικοῦ τμήματος, ὅπου εἶχε καρφιτσωθῆ χαρτὶ μὲ γραμμένον τὸν ἀριθμὸν ἑκάστου ἀνακριτικοῦ τμήματος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀνακριτοῦ-Πταισματοδίκου. Ἐμφάνισις Κράτους φρικτὴ δηλαδή, ἡ ὁποία ὅμως ἐδικαιολογεῖτο πληρέστατα ἀπὸ τὴν μόλις πρὸ τετραετίας ἐπελθοῦσαν Μικρασιατικὴν συμφοράν.

Εἰς αὐτὸ λοιπὸν τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον ἐφθάσαμεν ἀμέσως διὰ νὰ γίνῃ ἡ δίκη. Ἀλλὰ μὲ τὰ γραφόμενα τῶν ἐφημερίδων καὶ μὲ τὴν εἴσοδον τῶν δύο τότε ἀρκετὰ γνωστῶν εἰς τὴν τότε Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν ἀστυνομικῶν συντακτῶν, τοῦ Ὑπαστυνόμου καὶ τῆς νέας πλήθη κόσμου διῃσθάνθησαν τὸ τί συνέβαινε καὶ ἔσπευσαν νὰ κατακλύσουν τὴν εἴσοδον-αἴθουσαν τοῦ Πταισματοδικείου καὶ τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου. Ἡ σχετικὴ πρόγκα, τὰ ὦ ὦ, ὦ, τὰ οὐ, οὐ, οὐ, οὐ, τὰ ἀχούχα καὶ τὰ ἀούα ἔδωσαν καὶ πῆραν, ἐνῶ εἰσηρχόμεθα εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἀλλὰ προηγεῖτο ἄλλη δίκη καὶ μέχρις ὅτου αὐτὴ τελειώσῃ καὶ ἀρχίσῃ ἡ δίκη τῆς παραβάτιδος τῆς κοντῆς φούστας ἡ αἴθουσα εἶχε «πληρωθῆ μέχρις ἀσφυξίας» διὰ νὰ μεταχειρισθῶ ἄλλην μίαν φορὰν τὴν παλαιὰν τυπικὴν ἔκφρασιν.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου διαδικασία ὑπῆρξε συνοπτική. Κατέθεσε δύο μόνον λέξεις ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Σαρλῆς καὶ ἀπελογήθη κλαίουσα ἡ κατηγορου-

μένη. Εἶπε ὅτι δὲν ἐφαντάζετο ὅτι ἔκαμνε κανένα φοβερὸν ἔγκλημα ἐπειδὴ εἶχε κοντὴν τὴν φούσταν της καὶ ὑπεσχέθη νὰ μὴ τὴν ξαναφορέσῃ καὶ ὁ δικαστὴς τὴν ἐτιμώρησε μὲ διήμερον κράτησιν, ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς καὶ φυσικὰ ὁ κ. Σαρλῆς τὴν ἐπῆρεν ἀμέσως ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ τὴν μετέφερε μαζί μὲ ἡμᾶς τοὺς δύο εἰς τὸ Α' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα διὰ νὰ ἐκτίσῃ τὴν ποινὴν τῆς κρατήσεως. Τὰ συγκεντρωθέντα πλήθη ἔξω ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Θέατρον ὑπεδέχθησαν μὲ ἰαχὰς καὶ μὲ ἀγρίαν πρόγκαν τὴν κατάδικον καὶ ἡμεῖς ἐτρέξαμεν ἀμέσως εἰς τὰς ἐφημερίδας μας διὰ νὰ ἐμφανίσωμεν τὰς φωτογραφίας καὶ νὰ γράψωμεν τρίστηλα καὶ τετράστηλα διὰ τὴν σύλληψιν τῆς πρώτης παραβάτιδος τῆς «ἀστυνομικῆς» διατάξεως διὰ τὴν κοντὴν φούσταν. Ἀλλὰ κατὰ τὰ συμφωνηθέντα μεταξύ μας καὶ διὰ τὸ γόητρον τοῦ Σώματος ἐτονίσαμεν ὅτι ὁ κόσμος ἀπεδοκίμασε τὴν σύλληψιν, ὅτι ἐξεφράσθη συμπαθῶς διὰ τὸ θῦμα τῆς κοντῆς φούστας, ἀνεφέραμεν διὰ τὰ κλάματα τῆς δεσποινίδος Βογιατζῆ καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα πράγματα μὲ τὰ ὁποῖα ἐγαρνίραμε τὴ σχετικὴ εἴδησι. Καὶ αὐτὰ ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐφημερίδων τὰ εἶχα γράψει ἐγὼ εἰς τὴν «Βραδυνήν», ἡ ὁποία τότε ἐθεωρεῖτο ἡμιεπίσημον ὄργανον τοῦ Παγκάλου. Καὶ ὁ Πάγκαλος ἐσκύλιασε ὅταν εἶδε τὰ δημοσιεύματα τοῦ τύπου καὶ ἴσως διότι κάποιος ἀπὸ τὸ περιβάλλον του τοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ἦτο σωστὰ αὐτὰ τὰ πράγματα, ἐνωρὶς τὸ ἀπόγευμα ἐπῆρεν εἰς τὸ τηλέφωνον τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἰ. Καλυβίτην καὶ διέταξεν ὑπευθύνως νὰ ἀποφυλακισθῇ ἀμέσως ἡ δὶς Βογιατζῆ καὶ νὰ πάῃ στὸ σπίτι της πρὶν προφθάσουν οἱ δημοσιογράφοι νὰ τῆς πάρουν ἄλλες συνεντεύξεις. Ἐπίσης διέταξε πλέον νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ διάταξις περὶ κοντῆς φούστας, ἡ ὁποία περιέπεσεν εἰς ἀχρηστίαν. Τὸ μόνον ποὺ τὴν θύμιζεν ἦτο τὸ σατυρικὸν τραγουδάκι τῆς ἐπιθεωρήσεως, τὸ ὁποῖον ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον. Οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται εἴχομεν δώσει καὶ δευτέραν μάχην διὰ τὸ γόητρον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἐξ ἀφορμῆς τῆς κοντῆς φούστας καὶ τὴν εἴχαμεν κερδίσει περιτράνως.

(Συνεχίζεται)

Υ.Γ. Εὐχαρίστως κάμνω μίαν διόρθωσιν εἰς τὸ πρῶτον μου ἄρθρον. Ἐσφαλμένως ἔγραψα ὅτι ἡ πρώτη Διοργανωτικὴ τῆς Ἀστυνομίας Ἀγγλικὴ Ἀποστολὴ ἀπετελεῖτο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Σὲρ Φρέντερικ Χαλλιντέϋ καὶ ἀπὸ τοὺς Μπούμπιερ καὶ Ρήντ. Ὁ φίλος συνταξιοῦχος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Δημοσθένης Κορέσσης, ὑπηρετῶν τὸ πρῶτον ὡς διερμηνεὺς καὶ κατόπιν ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ πρώτου Ἀρχηγοῦ, μοῦ ὑπενθυμίζει ὅτι μαζὶ μὲ τὸν Χαλλιντέϋ ὡς Ἀρχηγὸν κατῆλθον τὸ πρῶτον μαζί του ὡς μέλη τῆς ἀποστολῆς ὁ ἐπιθεωρητὴς ταξίαρχος τῆς Ἀστυνομίας Τζὼν Κούκανον Ἰρλανδὸς καὶ ὁ Ἔρνεστ Χὶλ ἐπιθεωρητὴς-ντέτεκτιβ. Οἱ Μπούμπιερ καὶ Ρὴντ τοὺς διεδέχθησαν μετὰ μίαν διετίαν ἢ βραδύτερον. Εὐχαριστῶ τὸν κ. Κορέσσην διὰ τὴν διόρθωσιν τῆς γηρασμένης μου μνήμης.

Σ.Λ.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΠΛΑΣΤΩΝ ΛΙΡΩΝ ΑΓΓΛΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

— ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝΤΩΝ ΤΑΥΤΑΣ —

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου
κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΟΥΚΑΚΗ**

Ὕστερ' ἀπ' ἕνα χρόνο ποὺ ἀνέλαβε τὴν ἀστυνόμευσι τοῦ Πειραιῶς, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐπέτυχε τὴν ἐξάρθρωσιν μιᾶς διεθνοῦς σπείρας λαθρεμπόρων χρυσοῦ καὶ πλαστῶν ξένων χαρτονομισμάτων.

Ἦταν Αὔγουστος τοῦ 1924. Στὴν τακτικὴ ἑβδομαδιαία συγκέντρωσι ποὺ ἔκαμε ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, Ἀστυνόμος Ἱππόλυτος Ἀγέλαστος, μεταξὺ ἄλλων θεμάτων ποὺ μᾶς ἀνέπτυξε, μᾶς εἶπε καὶ γιὰ κάποια ὑπόθεσι παραχαράξεως.

—« Κύριοι, ἔχω πληροφορίες πὼς στὴ χρηματαγορά, τώρα καὶ κάμποσες μέρες κυκλοφοροῦν πλαστὰ χαρτονομίσματα ξένων κρατῶν, ἤτοι δολλάρια, λιρέττες, λίρες Ἀγγλίας, μπαγκανότες Τουρκίας, ἴσως καὶ ἄλλα χαρτονομίσματα ξένων χωρῶν. Ἀνοῖχτε τὰ μάτια σας». Καὶ ἀπευθυνόμενος ἰδιαιτέρως στὴν ὁμάδα ἐξερευνήσεως σκοτεινῶν ὑποθέσεων στὴν ὁποία ἀνῆκον μᾶς λέγει. «Σεῖς πρέπει νὰ ἀνακαλύψετε αὐτοὺς τοὺς ἀετονύχηδες». Μ' αὐτὲς τὶς τελευταῖες συστάσεις καὶ ἐντολές του τελείωσε ἡ συγκέντρωσις.

Κείνη τὴν ἐποχή, κάποιος γερὸς πράκτορας τῆς Ἀσφαλείας μοῦ ἔδωσε τὴν πληροφορία ὅτι κάποιο χρηματιστικὸ γραφεῖο τοῦ Γ.Κ., ποὺ ἦταν στὸν Πειραιᾶ, ἔστελνε λαθρεμπορικῶς χρυσὸ στὸ ἐξωτερικό.

Τὴν πληροφορία αὐτὴ σιγὰ-σιγὰ τὴν καλλιέργησα κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε πολὺ γρήγορα ἔπεσα στὰ ἴχνη μιᾶς πολυμελοῦς διεθνοῦς σπείρας μὲ τεραστία δρᾶσι, σὲ λαθρεμπόριον χρυσοῦ, σιγαροχάρτου, ἄλλων μονοπωλιακῶν εἰδῶν, πλαστῶν ξένων χαρτονομισμάτων, κλεμένων μετοχῶν τῆς Αἰγυπτιακῆς Τραπέζης Χατζῆ Φορσιὲ καὶ ἄλλων κλεμένων τιμαλφῶν ἀγορασμένων σὲ ἐξευτελιστικὲς τιμές. Αὐτὸς ἦταν ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν τῆς περιώνυμης σπείρας Πρινιωτάκη.

Ἡ παρακολούθησις τοῦ χρηματιστικοῦ γραφείου τοῦ Γ.Κ., στὴν ἀκτὴ Μιαούλη Πειραιῶς, κοντὰ στὸ Τελωνεῖο, δὲν ἦταν εὔκολη δουλειά. Οἱ μέρες περνοῦσαν καὶ ἐγὼ πελαγοδρομοῦσα στὴν παρακολούθησι. Ὡς τόσο σκέφθηκα πὼς γιὰ νὰ πετύχω ὁ μόνος τρόπος ἦταν νὰ διπλαρώσω κάποιον ὑπάλληλο τοῦ γραφείου.

Μὰ ποιόν ; καὶ πῶς ; Ὅπου στὸ τέλος διάλεξα ὡς πιὸ εὐκολοπλησίαστη τὴ μοναδικὴ δακτυλογράφο τοῦ γραφείου. Κι' ἀμέσως ἄρχισα τὴν πολιορκία της. Σιγὰ—σιγὰ τὰ κατάφερα νὰ μπερδευτῇ μαζί μου ἡ Ἑλενίτσα καὶ χωρὶς νὰ ξέρῃ ποιὸς εἶμαι καὶ τί δουλειὰ κάνω, ἔγινε χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ ἀκούσιος πράκτοράς μου. Ἦταν ἔξυπνη κοπέλλα καὶ πολὺ μπασμένη στὰ μυστικὰ τοῦ γραφείου ποὺ δούλευε. Ὅταν συναντιώμαστε, μέσα στὶς διάφορες συζητήσεις μας, τῆς ἔκανα καὶ μερικὲς παραπειστικὲς ἐρωτήσεις, γιὰ χρυσὸ καὶ γιὰ ξένο συνάλλαγμα λέγοντας ὅτι διάφοροι πλουτίζουν μὲ κάτι τέτοια, δηλαδὴ ἔφερνα τὴν συζήτησι γύρω ἀπὸ τὶς ὑποπτες δουλειὲς τοῦ γραφείου της. Ἡ Ἑλενίτσα ἀνύποπτη καὶ ἴσως ἀγανακτισμένη κι' αὐτὴ μοῦ ἀποκάλυψε τόσα, ὅσα ἀρκοῦσαν γιὰ νὰ μπῶ στὰ ἴχνη τῆς σπείρας. Κάποια μέρα μοῦ εἶπε, πὼς ὁ βοηθὸς τοῦ προϊσταμένου της ὁ Ἑβραῖος εἶναι ποὺ κάνει τὶς χρυσὲς δουλειὲς μὲ τὸ χρυσὸ ποὺ στέλνει στὸ ἐξωτερικό.

—Καὶ μὲ ποιὸ τρόπο γίνεται αὐτὴ ἡ δουλειά, τὴ ρώτησα δῆθεν ἀδιάφορα.

Ἡ Ἑλενίτσα μὲ παιδικὴ ἀφέλεια μοῦ ἀπάντησε.

—Ὁ Ἀβραὰμ εἶναι δαιμονισμένος ἄνθρωπος. Τὸ χρυσὸ τὸν λυώνει, τὸν κάνει πλάκες σὲ σχῆμα σοκολάτας καὶ τὸν περιτυλίγει μὲ τὴν ρεκλάμα τῶν ἐργοστασίων

Παυλίδου. Κι' ἔτσι τὰ καταφέρνει μιὰ χαρὰ νὰ τὸν στέλνῃ στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ στὴν Αἴγυπτο μὲ ἀνθρώπους τῆς ἐμπιστοσύνης του.

—Αὐτὰ μοῦ ἦσαν ἀρκετὰ γιὰ κείνη τὴν ἡμέρα, γιατὶ ὑπῆρχε ὁ φόβος πὼς μποροῦσε κάτι ν' ἀντιληφθῇ ἡ 'Ελενίτσα κι' ἔτσι ἄλλαξα τὸ θέμα στὴ συζήτησί μας.

Τὴν ἑπομένη ἐφρόντισα κι' ἔμαθα ποιὸς ἦταν ἀπὸ ὅλους ποὺ μπαινόβγαιναν στὸ χρηματιστικὸ γραφεῖο ὁ περίφημος 'Αβραάμ. Ἦταν ἕνας τριανταπεντάρης πανύψηλος, ξερακιανός, ὑπόξανθος μὲ πονηρὰ καταγάλανα μάτια καὶ ἀριστοκρατικὴ ἐμφάνισι.

—Ὅπως μοῦ τὸν παρέστησε ἡ 'Ελενίτσα καὶ ὅπως εἶδα ἀπὸ τὴν παρακολούθησί του, ἦταν ἄνθρωπος ἀθόρυβος, προσεκτικὸς καὶ πανοῦργος στὶς ἐπαφὲς ποὺ ἔκανε.

—Ἦταν ἀδύνατον ὅμως νὰ μοῦ διαφύγῃ ἀνάμεσα στοὺς πολυσύχναστους δρόμους γιατὶ τὸ διακριτικὸ σημάδι του ἦταν ἕνα σκουλαρίκι μὲ μπλὲ πετράδι, στὸ ἀριστερὸ αὐτί του, ποὺ τὸν πρόδιδε καὶ ἔτσι μποροῦσα νὰ τὸν παρακολουθῶ ξεκούραστα.

—Στὸ Διοικητή μου, 'Αστυνόμο 'Αγέλαστο, ἀνέφερα τὶς πληροφορίες ποὺ εἶχα γιὰ τὸ χρηματιστικὸ γραφεῖο τῆς ἀκτῆς Μιαούλη. Ἔμεινε κατάπληκτος γιὰ τὴν ὑπόθεσι αὐτὴ καὶ μὲ διέταξε νὰ συνεχίσω. Στὸ μεταξὺ κάλεσε στὸ γραφεῖο του τὸν ὑπαστυνόμο κ. Θεοδωρουλάκη καὶ τὸν εἶπεν : «ἀπὸ σήμερα θὰ συνεργασθῇς μὲ τὸν κ. Δουκάκη γιὰ κάποια ὑπόθεσι γιὰ τὴν ὁποία θὰ σὲ κατατοπίσῃ ὁ ἴδιος μὲ τὶς πληροφορίες ποὺ ἔχει. Τὸ ζήτημα ὅπως φαίνεται εἶναι λεπτὸ ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τῆς ὑποθέσεως καὶ προσέξτε μὴν ἐκτεθοῦμε». 'Απὸ κείνη τὴν ἡμέρα ὁ ὑπαστυνόμος κι' ἐγὼ καταπιαστήκαμε μὲ τὴ συστηματικὴ παρακολούθησι τοῦ 'Εβραίου.

—'Απὸ τὶς καθημερινὲς ἐπαφές του μὲ διαφόρους, ἔδινε τὴν ἐντύπωσι πὼς δὲν ἠσχολεῖτο μὲ παρανομίες. Γιατὶ ἡ δουλειὰ ποὺ ἔκανε ὁ 'Αβραὰμ εἶχεν ἀπόλυτη συνάφεια μὲ τὸ ἐπάγγελμά του. Τά πρωινὰ ποὺ ἄνοιγε τὸ χρηματιστήριο πάντα ἔκανε τὴ συνηθισμένη βόλτα του στὰ διάφορα ἀργυραμοιβεῖα τῆς παραλίας, ἀγόραζε λίρες, δολλάρια, καὶ ὅποιες ἄλλες ἀξίες εὕρισκε συμφέρουσες.

—Ὅπως προσέξαμε μὲ τὸν κ. ὑπαστυνόμο, ὁ 'Αβραὰμ εἶχεν ἰδιαιτέρα συμπάθεια καὶ συνεργασία μὲ κάποιον ἀετονύχη ἀργυραμοιβὸ τῆς παραλίας. Τὸν 'Ηλία Πρινιωτάκη, ἕνα σωματώδη, πανύψηλο πενηνταπεντάρη ἄνδρα, γνωστὸ γιὰ τὴν κατεργαριά του στὴ χρηματαγορά.

—Μὲ τὸν ἀργυραμοιβὸ αὐτό, ὅπως καταλάβαμε, εἶχε πολλὰ ἰδιαίτερα· πήγαινε καὶ στὸ σπίτι του ἀκόμα στὴν ὁδὸ Λαμψάκου 80 καὶ τὸν συναντοῦσε. Ἔμεναν ἐκεῖ ὧρες ὁλόκληρες μαζὶ μὰ τί ἔκαναν δὲν ἦταν εὔκολο νὰ μάθουμε, γιατὶ μιὰ πενέξυπνη καὶ σατανικὴ γυναίκα πηγαινοερχόταν ἀπὸ τὸ δρόμο στὸ σπίτι ποὺ παρακολουθούσαμε. Ἦταν ἡ Καίτη, ἡ ἐρωμένη τοῦ Πρινιωτάκη, μιὰ νεαρὴ χήρα, ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, ὅπως μάθαμε, εἶχε χάσει τὸν ἄνδρα της.

—Οἱ μέρες περνοῦσαν καὶ ἡ συντροφιὰ στὸ σπίτι τοῦ Πρινιωτάκη ὅλο καὶ μεγάλωνε. Μέσα στὸν κύκλο τους προσετέθησαν ἀκόμα καὶ ἄλλοι· οἱ δύο ἀδελφοὶ ὁ 'Ισαὰκ καὶ ὁ Ραφαὴλ Μποχόρ, 'Εβραῖοι πανέξυπνοι καὶ ἱκανοὶ γιὰ ὅλα. Ἦσαν χρηματισταὶ καὶ ἐστεγάζοντο σ' ἕνα στενόμακρο μαγαζὶ τῆς ἀκτῆς Μιαούλη, δίπλα στὸ γνωστὸ χρηματιστικὸ γραφεῖο τοῦ Κ.Γ. τῆς ἀκτῆς Μιαούλη. Μὲ αὐτοὺς συνεργάζονταν καὶ ἄλλοι δύο, δηλαδὴ ἕνας μπακάλης τῆς ὁδοῦ τροχιοδρόμων, ὁ Πρόδρομος Φαρασόπουλος, ἄνθρωπος ποὺ φαίνοταν πὼς κουτόφερνε, ἦταν ὅμως διαβολεμένη ράτσα ἀπὸ τὴν Πόλη, κι' ἕνας ἄλλος, ποὺ δὲν ἔλλειπε σχεδὸν ποτὲ ἀπὸ τὴ συντροφιά, ὁ βαρκάρης Λαθούρας.

—Τί διάβολο ζήταγε μ' αὐτοὺς ἀναρωτιώμαστε μὲ τὸν ὑπαστυνόμο.

Ὡς τόσο μάθαμε ἀπὸ τὸν πράκτορά μας, πὼς ὁ βαρκάρης ἔπαιζε τὸ σπουδαιότερο ρόλο ἀνάμεσά τους.

—Αὐτός, ὅπως μᾶς εἶπε, μεταφέρει τὸ χρυσάφι στὰ βαπόρια τῆς γραμμῆς στὸ Φεζάρα καὶ Φαμάκα—ἐκεῖ τὸ παραλαμβάνουν οἱ ἀδελφοὶ Τσικουρέλα, ἑβραῖοι ἀπὸ τὴ Σμύρνη, τὸ μεταφέρουν καὶ τὸ παραδίνουν στὸν τρίτο ἀδελφό τους Μποχὸρ—Μπὲκ ἀργυραμοιβὸ στὴ Σμύρνη. Καὶ ὁ ἕκτος ποὺ συνεπλήρωνε τὴ συντροφιὰ τοῦ Πρινιωτάκη ἦταν ἕνας τυχοδιώκτης ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο μὲ πολλὰ ὀνόματα Γεώργιος Νικολάου, ἢ Δίπλας ἢ Κων/τίνου, ἢ Νικολαΐδης ἴσως καὶ ἄλλων, ποὺ ἐμεῖς δὲν ξεύραμε. Γιαυτόν, ὅπως μάθαμε ἀπὸ τὴν Αἰγυπτιακὴ Ἀστυνομία, ἡ δουλειά του ἦταν νὰ ἐξαπατᾷ τοὺς ἀφελεῖς καὶ τὰ κατάφερνε περίφημα μὲ τὴ γλωσσομάθειά του καὶ μὲ τὸ ἄφθαστο ἐπιχειρηματικὸ μυαλό του σὲ δουλειὲς τέτοιας φύσεως. Σ' αὐτὸν δώσαμε μεγαλύτερη προσοχὴ καὶ δυναμώσαμε τὴν παρακολούθησί του. Ἦταν νεοφερμένος στὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ἄνοιγε παρτίδες μὲ τὴν Ἀστυνομία στὸν Πειραιᾶ.

—Ὁ Νικολάου ἐξ ἄλλου εἶχε προσκολληθῆ στὸν Πρινιωτάκη κατὰ τέτοιο τρόπο ποὺ μᾶς ἔκανε ἐντύπωσι γιατὶ ἦταν γνωστὸς ἀπατεὼν καὶ ὄχι λαθρέμπορος. Πήγαινε στὸ σπίτι του, συναντιόνταν στὸ καφενεῖο Στεφανουδάκη κοντὰ στὸ Τελωνεῖο ἐκεῖ ποὺ ἀπὸ ἔξω εἶχε στήσει ὁ Πρινιωτάκης τὸ μπάγκο του.

—Ἕνα πρωί, ὅπως παρακολουθοῦσα τὸν Νικολάου, τὸν βλέπω νὰ παίρνῃ βιαστικὰ τὸν Πρινιωτάκη ἀπὸ τὸ μπάγκο του καὶ νὰ τὸν ὁδηγῇ μέσα στὴ σάλα τοῦ καφενείου. Τοὺς ἄφισα νὰ καθήσουν πρῶτα σ' ἕνα τραπέζι, ὁπότε προχώρησα καὶ κάθησα πίσω τους. Ἔβγαλα τὴν ἐφημερίδα μου κι' ἔκανα πὼς διάβαζα. Ὁ Νικολάου γύρισε μὲ κοίταξε κάπως ὕποπτα καὶ ὅταν εἶδε πὼς ἤμουν ἀφωσιωμένος στὸ διάβασμα συνέχισε τὴ συζήτησί του χαμηλόφωνα. Τί ἔλεγαν δὲ μποροῦσα νὰ καταλάβω, μόνο πότε πότε φευγαλέα ἔπαιρνε τ' αὐτί μου, τιμὲς γιὰ λίρες, μετοχὲς καὶ γι' ἄλλα χαρτονομίσματα. Ἐκεῖνο ποὺ μοῦ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωσι ἦταν οἱ τιμές, οἱ τόσο ἐξευτελιστικές.

—Κατὰ τὸ μεσημέρι συναντήθηκα μὲ τὸν ὑπαστυνόμο καὶ τοῦ ἀνέφερα τὰ ὅσα μπόρεσα ν' ἀκούσω ἀπὸ τὴ συζήτησι τῶν Νικολάου καὶ Πρινιωτάκη.

—Δὲν σοῦ φαίνονται παράξενα ὅλα αὐτά ; εἶπα στὸν ὑπαστυνόμο.

—Ναί ἀλλά, μοῦ εἶπε κάπως δύσπιστα, μήπως δὲν ἄκουσες καλά ;

—Ὄχι, ὄχι, αὐτὰ τὰ ἄκουσα καθαρὰ καὶ συγκράτησα στὸ μυαλό μου τὶς τιμὲς καὶ τὴν ποσότητα ἀπὸ χαρτονομίσματα ποὺ διαθέτει ὁ Πρινιωτάκης. Μιλοῦσαν γιὰ κέρδη τεράστια ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐπιχείρησι. Ὑποθέτω πὼς πέσαμε πάνω σὲ σπεῖρα παραχαρακτῶν καὶ γιὰ νὰ βεβαιωθοῦμε νὰ σφηνώσουμε τὸν πράκτορά μας ἀνάμεσά τους.

Μείναμε σύμφωνοι μὲ τὸν ὑπαστυνόμο καὶ τὴν ἑπομένη τὸ πρωὶ πῆγα καὶ συνάντησα τὸν πράκτορα σ' ἕνα καφενεδάκι τῆς παραλίας ὅπου ἐσύχναζε.

—Καλὴ μέρα Δημήτρη, τοῦ εἶπα καὶ κάθησα στὸ τραπέζι του.

—Κάτι πολὺ πρωὶ βγῆκες γιὰ ψάρεμα κ. Δουκάκη μου εἶπε γελαστός.

—Ναὶ γιὰ σένα εἰδικὰ ξεκίνησα γιατὶ μοῦ χρειάζεσαι· ἦρθεν ἡ ὥρα νὰ μὲ βοηθήσῃς. Τὸ Νικολάου τὸν Ἀλεξανδρινὸ τὸν ξέρεις ;

—Πῶς ! αὐτὸ τὸ μοῦτρο ποὺ μᾶς παριστάνει τὸν μεγαλοκτηματία τῆς Αἰγύπτου καὶ ποὺ βραδυξημερώνεται στὴν Τρούμπα καὶ κάνει τὸν ἀγαπητικὸ στὸ καμπαρὲ τοῦ Κρανιδιώτη. Τὸν ξέρω κι' ἀπὸ τὴ καλὴ καὶ τὴν ἀνάποδη. Καὶ τώρα τί θέλεις ἀπὸ μένα ;

—Τότε, λοιπόν, ἀφοῦ τὸν ξέρῃς τόσο καλὰ θέλω νὰ τὸν διπλαρώσῃς καὶ νὰ μάθῃς τί εἴδους δοσοληψίες ἔχει μὲ τὸν Πρινιωτάκη τὸν ἀργυραμοιβὸ καὶ τὴν παρέα του.

Ὁ Δημητράκης ἦταν ἀτσίδας καὶ κατατοπίστηκε ἀμέσως σ' αὐτὰ ποὺ τοῦ εἶπα, καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια μέρα τὰ κατάφερε νὰ χωθῇ στὴ συντροφιὰ τοῦ Νικολάου. Ὁ Νικολάου δὲν παραξενεύτηκε ποὺ τὸν πλησίασε ὁ Δημητράκης γιατὶ ἦταν κι' αὐτὸς ἕνας τρόφιμος τῶν καμπαρὲ τῆς Τρούμπας καὶ πότε-πότε ἀνακατευόταν σὲ πονηρὲς δουλειές.

'Απὸ τὴν πρώτη συνάντησί τους ἄρχισε νὰ ψαρεύῃ τὸ Νικολάου.

—Μεγάλη γκίνια, Γιῶργο, ἔχω ἀπὸ δουλειά.

—Φαίνεσαι μπατηρισμένος τοῦ ἀπήντησε ὁ Νικολάου, ὅπως ἐκφράζονται στὴ γλῶσσα τους.

—Ναί, προσπαθῶ νὰ τὰ οἰκονομήσω μὰ ποὺ δὲν ὑπάρχει ἔλεος στὴ πιάτσα. Κανένα μαυράκι, λίγο τσιγαρόχαρτο, ποὺ ἀφίνουν μπόλικα ψιλά.

'Ο Νικολάου σκέφθηκε γιὰ λίγο κι' ὕστερα ἄνοιξε τὸ πορτοφόλι του καὶ βγάζει ἕνα ἐγγλέζικο χάρτινο πεντόλιρο.

—Πιᾶστο Δημητράκη τοῦ εἶπε νὰ οἰκονομηθῇς· προχθές μοῦ τᾶστειλε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο ἡ μάννα μου. Ἴσως νὰ φανῇ παράξενη ἡ χειρονομία αὐτὴ τοῦ Νικολάου μὰ ἔτσι κάνουν συνήθως οἱ ἄνθρωποι τοῦ ὑποκόσμου· μοιράζονται τὴ φτώχεια καὶ ἀλληλοβοηθοῦνται ἀνάλογα μὲ τὴν περίστασι. Μὰ ἡ χειρονομία αὐτὴ τοῦ Νικολάου ἦταν πονηρή· θέλησε νὰ δῇ τί δυσκολίες θὰ προκύψουν ἀπὸ τὸ πλασάρισμα τοῦ ψεύτικου πεντόλιρου. Σὰν καλὸς σκηνοθέτης ἔπαιξε αὐτὸ τὸ κόλπο.

'Ο Δημητράκης πῆρε τὸ πεντόλιρο τόβαλε στὸ πορτοφόλι του κι' ἔφυγε χαρούμενος. Στὸ ὑπόγειο κέντρο ποὺ μοιάζει σὰν κατακόμβη, τὸ ζαχαροπλαστεῖον «Παράδεισος» στὸ Πασαλιμάνι, εἶχα δώσει ραντεβοῦ στὸ Δημητράκη νὰ μὲ συναντήσῃ.

Ἦταν 20 'Ιανουαρίου 1925 ἀπόγευμα, καθισμένος στὸ βάθος τοῦ κέντρου «Παράδεισος», βλέπω νὰ κατεβαίνῃ τὰ σκαλοπάτια ὁ Δημητράκης. Μόλις μὲ εἶδε κάθησε στὸ τραπέζι μου.

—Τσίμπησε τὸ ψάρι κ. Δουκάκη μου εἶπε γελαστὸς καὶ βγάζει ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του ἕνα διπλωμένο πεντόλιρο καὶ μοῦ τὸ δίνει. Τὸ πῆρα στὰ χέρια μου, τὸ κοίταξα καλά, καμμιὰ διαφορὰ ἀπὸ τὰ γνήσια, τὸ κράτησα καὶ τοῦ ἔδωσα τὸ ἀντίτιμον σὲ δραχμές.

—Μπράβο Δημητράκη τοῦ εἶπα τὰ κατάφερες μιὰ χαρά. Θὰ συνεχίσῃς νὰ τὸν συναντᾷς καὶ ὁπωσδήποτε θὰ σὲ ρωτήσῃ γιὰ τὸ πεντόλιρο, θὰ τοῦ πῇς πῶς τὸ ἐξαργύρωσες σ' ἕναν ἀργυμαμοιβὸ στὴν 'Αθήνα. Αὔριο πάλι στὶς 9 τὸ πρωὶ ἐδῶ. 'Ο Δημητράκης τράβηξε γιὰ τὸ λιμάνι κι' ἐγὼ στὴ Γεν. 'Ασφάλεια. 'Εκεῖ μὲ περίμενε ὁ ὑπαστυνόμος καὶ μόλις μὲ εἶδε μοῦ εἶπε :

—Κάποιο εὐχάριστο νέο ἔχεις· φαίνεσαι ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου.

—Ναί, ἔχω στὰ χέρια μου ἕνα πεντόλιρο ἀπὸ τὸν πράκτορά μας. Αὔριο τὸ πρωὶ πρέπει νὰ διαπιστώσουμε ἀπὸ τὴ Τράπεζα, ἂν εἶναι ἀληθινὸ ἢ ψεύτικο. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ μόλις ἄνοιξαν οἱ μεγάλες σιδερένιες πόρτες τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης, ὁ Διοικητὴς τοῦ τμήματος 'Αγέλαστος, ἐγὼ καὶ ὁ ὑπαστυνόμος Θεοδωρουλάκης μπαίναμε στὸ γραφεῖο τοῦ Γενικοῦ Ταμίου.

—Σὰν εἰδικός, κοιτάξετε σᾶς παρακαλῶ αὐτὸ τὸ χαρτονόμισμα, ἂν εἶναι γνήσιο εἶπεν ὁ ἀστυνόμος στὸ γενικὸ ταμία. 'Ο ταμίας τὸ πῆρε καὶ μὲ διάφορα ἐπιστημονικὰ ὄργανα ἄρχισε νὰ ἐξετάζῃ σχολαστικὰ τὸ χαρτονόμισμα. Σὲ λίγο μᾶς εἶπε μὲ πλήρη βεβαιότητα.

—Εἶναι πλαστό· δὲν συμφωνοῦν οἱ ὑδάτινες γραμμὲς ἀσφαλείας καὶ τὰ νούμερα. Μὰ ὡς τόσο θαυμάζω τὴν ἐκτύπωσι· μπορεῖ νὰ τὴν πάθῃ καὶ τὸ πιὸ πεπειραμένο μάτι. Μὲ τὴν ἀπάντησι αὐτὴ τοῦ εἰδικοῦ τῆς Τραπέζης πήραμε τὸ χαρτονόμισμα καὶ γυρίσαμε στὴν 'Ασφάλεια.

—Λοιπόν, μᾶς εἶπεν ὁ Διοικητής, τώρα πρέπει νὰ ἐξακολουθήσετε μὲ μεγαλυτερη προσοχὴ καὶ σύνεσι τὴν παρακολούθησί τους. Ἦταν ἡ ὥρα τοῦ ραντεβοῦ μὲ τὸν πράκτορα κι' ἔφυγα γιὰ νὰ τὸν συναντήσω στὸ Ζαχαροπλαστεῖο «Παράδεισος», ἐνῷ ὁ ὑπαστυνόμος μὲ τὸν ἀστυφύλακα Γκόγκορνα πῆγαν στὴν ἀκτὴ Μιαούλη γιὰ τὴν παρακολούθησι τοῦ 'Εβραίου. 'Ο πράκτοράς μου καθισμένος μπροστὰ στὴν εἴσοδο μὲ περίμενε ἀνήσυχος. Ὅταν μὲ εἶδε νὰ κατεβαίνω ἦρθε κοντά μου καὶ μοῦ εἶπε:

(Συνεχίζεται)

Η ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΟΥ ΣΙΗΤΤΛ ΔΙ' ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ

Ἐκ τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. **ΚΩΝ. ΛΑΨΑΝΗ**

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 14ης Φεβρουαρίου παρελθόντος ἔτους (ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Βαλεντίνου) μία ὡραία ταμίας τῆς Ἐθνικῆς Λαϊκῆς Τραπέζης Οὐασιγκτῶνος εἰς τὸ Σίηττλ ἐπῆγε σὲ μιὰ αὐτόματη βρύση τῆς Τραπέζης γιὰ νὰ πιῇ νερό, ἀλλά, ὅταν εἶδε τὴ βρύση ἄλλαξε γνώμη. Ὀλίγα δὲ λεπτὰ τῆς ὥρας ἀργότερα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος, εἶπε εἰς τὴν παρέα τῶν συναδέλφων της, ποὺ ἐκάθηντο στὸ τραπέζι της «Ἡ βρύση εἶναι πάλι γεμάτη σκόνη προερχομένη ἀπὸ σοβάδες καὶ ἀπὸ μικροτεμάχια ἐλαιοχρώματος· τί νὰ συμβαίνῃ ἆρά γε ἐδῶ μέσα;».

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἑβδομάδος αὐτῆς ὅλοι σχεδὸν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης παρετήρουν ὅτι ἀπὸ λεπτότατες ρωγμὲς τῶν ὀροφῶν τῶν διαμερισμάτων τῆς Τραπέζης ἔπεφτε λεπτὴ σκόνη. Τὸ γεγονὸς τοῦτο πολλοὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἀπέδωσαν εἰς τὸ ὅτι ἡ Τράπεζα εὑρίσκετο πλησίον τοῦ ἀεροδρομίου τῆς πόλεως καὶ πολλὰ ἀεριοωθούμενα ἀεροπλάνα μὲ τὸν ἐκκωφαντικόν τους θόρυβον προκαλοῦσαν κραδασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ κτιρίου τῆς Τραπέζης, πιθανὸν δὲ καὶ τὶς ρωγμὲς τῶν ὀροφῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἔπεφτε ἡ σκόνη.

Στὴν πραγματικότητα ὅμως συνέβαινε κάτι ἄλλο. Κατὰ τὰς μεταμεσονυκτίους δηλαδὴ ὥρας ὁλόκληρος ἡ Τράπεζα ἐκλυδωνίζετο ἀπὸ τὰς ἐκρήξεις διὰ δυναμίτιδος, ποὺ ἐπραγματοποιοῦσε ἕνας διαρρήκτης διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὸ δρόμο του μέχρι τοῦ θησαυροφυλακίου τῆς Τραπέζης, ἐπρόκειτο δὲ περὶ τῆς μεγαλυτέρας διαρρήξεως Τραπέζης κατὰ τὸ ἔτος 1961. Ἡ διάρρηξις αὐτὴ χρειάστηκε τέσσαρας μῆνας διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἀπέδωσε μὲν εἰς τὸν ἕνα καὶ μόνον ἐρασιτέχνην διαρρήκτην (διότι μόνος του τὴν ἔκαμε τὴν διάρρηξιν) τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 45.000 δολλαρίων, πλὴν ὅμως ὁ διαρρήκτης, πολὺ πρὶν προλάβῃ νὰ ἐξοδεύσῃ τὰ χρήματα αὐτά, εὑρέθη εἰς τὰς φυλακάς.

Ἦταν τὸν Ὀκτώβριο μῆνα τοῦ 1960, ποὺ ὁ Γουέλς Βὰν Στίνμπεργ, ἕνας νέος 25 ἐτῶν, μὲ καλὸ παράστημα καὶ καλοὺς τρόπους, ἀσχολούμενος μὲ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἠσθάνετο σφοδρὰν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀποκτήσῃ πολλὰ χρήματα, ὁπότε τοῦ ἐγεννήθη ἡ σκέψις νὰ διαρρήξῃ μίαν Τράπεζαν. Πολλοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν εἰς οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον ἔκαμαν τοιούτου εἴδους σκέψεις, τὶς ὁποῖες ὅμως λίαν ἐγκαίρως ἐγκατέλειψαν, ἐνῶ ὁ Βὰν Στίνμπεργ ἐφάνη πολὺ ἀποφασιστικὸς καὶ ἐπροχώρησε εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς σκέψεώς του αὐτῆς, νὰ διαρρήξῃ μίαν Τράπεζαν. Ἐμπῆκε λοιπὸν εἰς τὸ μπλὲ αὐτοκίνητόν του, μάρκας Ρενὼ καὶ ἔκαμε μίαν κατατοπιστικὴν διαδρομὴν εἰς τοὺς δρόμους τοῦ Σίηττλ, καὶ πρὸς στιγμὴν ἄρχισε νὰ περιεργάζεται ἕνα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Λαϊκῆς Τραπέζης Οὐασιγκτῶνος. Τὸ ἐν λόγῳ ὑποκατάστημα Τραπέζης περιβάλλεται ἀπὸ οἰκίας καὶ διάφορα μικροεργοστάσια. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ κατὰ τὴν ἡμέραν παρουσιάζει κάποιαν ζωηρὰν κίνησιν, μόλις ὅμως σκοτεινιάσῃ τὰ πάντα ἐρημοῦνται. Εἰς τὸ ὄπισθεν ἀκριβῶς μέρος τῆς Τραπέζης ὑπάρχει ἕνας ἰδιωτικὸς δρομάκος, ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὰ αὐτοκίνητα τὰ προοριζόμενα γιὰ ἕνα ὑπαίθριον κινηματογράφον ἐκεῖ πλησίον, ὄπισθεν δὲ τοῦ κινηματογράφου ὑπάρχει ἕνας κενὸς ἀνοικτὸς χῶρος μὲ ἕνα ὑδατοφράκτην. Ὁ Βὰν Στίνμπεργ ἀπεφάσισε νὰ μπῇ στὴν Τράπεζα διὰ τῆς δυσκολωτέρας ὁδοῦ. Ἂν καὶ δὲν εἶχε ἰδέαν ἀπὸ σκάψιμο, ἀπεφάσισε νὰ σκάψῃ ἕνα ὑπόγειο διάδρομο, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν ὑδατοφράκτη, ποὺ ἦταν καλυμμένος μὲ ἀγριόχορτα, θὰ περνοῦσε κάτω ἀπὸ τὸν ἰδιωτικὸ δρομάκο τοῦ κινηματογράφου καὶ τελικὰ ἤλπιζε ὅτι θὰ ἔφθανε μέχρι τῆς Τραπέζης. Ἄρχισε λοιπὸν νὰ σκάβῃ, ὅταν δὲ ἔφθασε σὲ μῆκος 3 περίπου μέτρων, τὸ τοῦνελ

ἔπεσε καὶ παρ' ὀλίγον νὰ καταπλακωθῇ ἀπὸ τὰ χώματα, ἐν τούτοις ὅμως δὲν ἀπεγοητεύθη. Ἀμέσως τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐτηλεφώνησε σὲ ἕνα ξυλεμπορικὸν κατάστημα, γιὰ τὰ ἀπαιτούμενα σανιδώματα καὶ μόλις ἐσκοτείνιασε ἐτέθη καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ ἔργον, βάζοντας πλέον καὶ προστατευτικοὺς δοκοὺς διὰ νὰ προλάβῃ τὶς χωματοπτώσεις, προχωροῦσε δὲ σκάβοντας κατεχόμενος ἀπὸ τὸ ἴδιο συναίσθημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατέχεται καὶ ὁ χρυσοθήρας, ποὺ νομίζει ὅτι ἔχει ἀνακαλύψει μίαν φλέβα χρυσοῦ.

Ὁ Βὰν Στίνμπερφ σιγὰ-σιγὰ ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς σκληροτέρους σκαφτιάδες τῆς πόλεως. Κάθε νύκτα καὶ ἐνῶ ἡ πόλις ἐκοιμᾶτο, αὐτὸς εἰργάζετο πυρετωδῶς. Κατὰ τὶς πρὸ τοῦ ξημερώματος ὧρες ἔβγαζε ἔξω τὰ χώματα καὶ ἀφοῦ ἐκαμουφλάριζε τὴν εἴσοδο τοῦ τοῦνελ μὲ διάφορα χόρτα, κλαδιὰ θάμνων καὶ παληόξυλα, ἐπήγαινε κατάκοπος γιὰ ὕπνο.

Ἀρκετὲς ἑβδομάδες ἐπέρασαν χωρὶς ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σίηττλ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ ἄνοιγμα τοῦ τοῦνελ ποὺ προχωροῦσε πρὸς τὸ θησαυροφυλάκιο τῆς Τραπέζης. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἐπάνω ἀπὸ τὸ τοῦνελ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης ἔκαμαν συναλλαγὰς μὲ πελάτας τῆς Τραπέζης, ἐνῶ Ἀστυνομικοὶ τόσον κατὰ τὴν ἡμέραν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν νύκτα, ἔκαμαν τὴν περιπολίαν των, ἡ ὁποία τοὺς ἔφερε λίγα βήματα πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ τοῦνελ, κανεὶς δὲ δὲν ἐπρόσεξε τὴν μπλὲ Ρενὼ τοῦ διαρρήκτου, ποὺ τόσο συχνὰ ἐστάθμευε ἐκεῖ κοντά, κατὰ τὴν νύκτα.

Κατὰ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου, ὁ Βὰν Στίνμπερφ ἐσκέφθη ὅτι εἶχε προχωρήσει ἀρκετὰ καὶ ἄρχισε νὰ κατευθύνῃ τὸ τοῦνελ πρὸς τὰ ἄνω μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι σὲ λίγο θὰ κτυποῦσε τὸ πάτωμα τῆς Τραπέζης. Ἀντὶ ὅμως νὰ κτυπήσῃ τὸ πάτωμα τῆς Τραπέζης εὑρέθη κάτω ἀπὸ ἕνα ὑπόγειον διάδρομον ὕψους 1,50 μ. περίπου, ὁ ὁποῖος ὡδηγοῦσε εἰς τὴν ὑδραυλικὴν καὶ ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν τῆς Τραπέζης. Μὲ τὸν φακό του ἀνεκάλυψε μίαν μικρὴν ἀνεμόσκαλα, ἡ ὁποία ὡδηγοῦσε σὲ ἕνα πλατύσκαλο. Ἀνερριχήθη λοιπὸν εἰς τὸ πλατύσκαλο αὐτό, ἀπὸ ὅπου παρετήρησε ὅτι ἀπέναντί του εὑρίσκετο ἡ ἐγκατάστασις (μηχανὴ) τοῦ καλοριφὲρ καὶ ἀκριβῶς παραπλεύρως εὑρίσκετο τὸ θησαυροφυλάκιο. Φοβούμενος τὸν αὐτόματον μηχανισμὸν συναγερμοῦ, ὁ Βὰν Στίνμπερφ δὲν ἐπροχώρησε περισσότερο, ἀφοῦ δὲ ὑπελόγισε ὅτι τὸ πάχος τοῦ ἐκ μπετὸν ἁρμὲ θεμελίου κάτω ἀπὸ τὸ θησαυροφυλάκιον ἦτο περίπου μισὸ μέτρο, ἐγύρισε πίσω εἰς τὸν ὑπόγειον διάδρομον, στὸν ὁποῖον μποροῦσε νὰ κινηθῇ κάπως ἄνετα, διὰ νὰ ἀρχίσῃ τὸ τρύπημα τοῦ δαπέδου τοῦ θησαυροφυλακίου, ποὺ εὑρίσκετο ἀκριβῶς ἀπὸ πάνω του, χωρὶς νὰ τὸν ἐνοχλῇ κανείς. Ἄρχισε λοιπὸν τὸ τρύπημα τοῦ μπετὸν ἁρμὲ μὲ ἕνα λοστό, ἀμέσως ὅμως ἀντελήφθη ὅτι ἐχρειάζετο ἀποτελεσματικώτερο μέσον. Ἐπῆγε λοιπὸν σὲ ἕνα κατάστημα ἐνοικιάσεως οἰκοδομικῶν ἐργαλείων καὶ ἐζήτησε ἕνα ἐργαλεῖον διατρήσεως μπετὸν ἁρμέ, τοῦ ἔδειξαν ἕνα κομπρεσὲρ καὶ ἕνα ἠλεκτρικὸ τρυπάνι, τὰ ὁποῖα ἦσαν αὐτὰ ποὺ ἐχρειάζετο. Τὸ βράδυ δὲ διέρρηξε τὸ κατάστημα ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα καὶ ἐπῆρε τὰ ἐργαλεῖα αὐτά. Ἤδη τὸν ἀπασχολοῦσε ἡ προμήθεια τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐργαλείων, δὲν ἄργησε ὅμως νὰ βρῇ τὴν λύσιν, διότι τώρα πλέον ἦτο ἀπολύτως ἐξοικειωμένος μὲ τὸ ὑπόγειον περιβάλλον τῆς Τραπέζης. Τὸ ρεῦμα τὸ πῆρε ἀπὸ μίαν πρίζαν τοῦ δωματίου τῆς μηχανῆς τοῦ καλοριφὲρ καὶ ἤδη ἡ ἰδία ἡ Τράπεζα ἐπρομήθευε τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, διὰ τὴν διάρρηξιν αὐτῆς τῆς ἰδίας.

Τὴν πρώτην στιγμήν, ποὺ ὁ Βὰν Στίνμπερφ ἔθεσε εἰς ἐνέργειαν τὸ ἠλεκτρικὸ τρυπάνι, αὐτὸ προεκάλεσε τέτοιο τρομακτικὸ θόρυβο, ποὺ τὸ πέταξε ἀμέσως καὶ ἐγκατέλειψε τὸ τοῦνελ, βέβαιος ὢν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου οἱ σειρῆνες τῶν ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων θὰ ἠκούοντο ἀπὸ παντοῦ, πλὴν ὅμως οὔτε ἕνας ἄνθρωπος δὲν φάνηκε, γιὰ νὰ ρωτήσῃ τί συμβαίνει. Ἐν τούτοις ὅμως τὰ νεῦρα τοῦ πανικοβληθέντος διαρρήκτου ὑπέστησαν τοιοῦτον κλονισμόν, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ γιὰ λίγο

καιρὸ τὴν προσπάθειάν του καὶ νὰ πάῃ νὰ περάσῃ τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων πλησίον τῶν συγγενῶν του.

Ὅταν ἐπέστρεψε εἰς τὸ ἔργον του ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἦταν πολὺ ἐπικίνδυνον νὰ θέσῃ ἐκ νέου εἰς λειτουργίαν τὸ ἠλεκτρικὸ τρυπάνι, ἐσκέφθη λοιπὸν ὅτι προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ ἀνοίξῃ μίαν ὀπὴν εἰς τὸ τοίχωμα τοῦ θησαυροφυλακίου δι' ἐκρηκτικῶν ὑλῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐτηλεφώνησε σὲ ἕνα κατάστημα ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ κατετοπίσθη γύρω ἀπὸ τὴν προμήθειάν των καὶ τὴν χρῆσιν των διὰ τὴν ἀνατίναξιν βράχων. Τὴν ἑπομένην ἡμέραν ἐπῆγε εἰς μίαν ἄλλην πόλιν εἰς ἀπόστασιν 60 μιλλίων ἀπὸ τὸ Σίηττλ καὶ ἐπρομηθεύθη νιτρογλυκερίνην ἀξίας 25 δολλαρίων καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν Δημοσίαν βιβλιοθήκην, ὅπου συνεβουλεύθη διάφορα βιβλία σχετικῶς μὲ τὴν χρῆσιν τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου ἄρχισε νὰ διανοίγῃ ὀπὰς εἰς τὸ τοίχωμα τοῦ θησαυροφυλακίου διὰ τὴν τοποθέτησιν δυναμίτιδος. Μετὰ τὴν τοποθέτησιν καὶ πυροδότησιν τῆς δυναμίτιδος ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιον τῆς μηχανῆς τοῦ καλοριφὲρ καὶ ἐπερίμενε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκρήξεως. Ἡ ἔκρηξις ἔσεισε ἐκ θεμελίων ὁλόκληρον τὸ κτίριον τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ εἰς τὸ τοίχωμα τοῦ θησαυροφυλακίου προεκάλεσε ρίψιν τοῦ μπετὸν-ἀρμὲ μόνον κατὰ 5 ἴντσες.

Καὶ πάλιν, συνεπείᾳ τῆς ἐκρήξεως, ἐπανικοβλήθη ὁ διαρρήκτης καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν μὲ τὸν φόβον, ὅτι κάποιος θὰ ἀντελαμβάνετο τὴν ἔκρηξιν. Πράγματι πολλοὶ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης ἄρχισαν νὰ παραπονοῦνται, ὅτι εἰς τοὺς τοίχους τῶν διαμερισμάτων ἠνοίγοντο ρωγμὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες συνεχῶς ἔπεφτε σκόνη. Ἄρχισε λοιπὸν συστηματικὴ ἔρευνα διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς αἰτίας τοῦ κακοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἡ ἔρευνα ἔγινε πρὸς τὰ ἄνω, ἀντὶ νὰ γίνῃ πρὸς τὰ κάτω. Ὅταν δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐρεύνης ἔφθασε εἰς τὸν 2ον ὄροφον, ἀδυνατοῦσα νὰ ἀνεύρῃ τὴν πραγματικὴν αἰτίαν τοῦ κακοῦ, τὸ ἀπέδωσε εἰς τὰς ἐξατμίσεις τῶν ἀεριοωθουμένων ἀεροπλάνων καὶ ὡς ἐκ τούτου κανὲν μέτρον πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κακοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ληφθῇ. Τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς Τραπέζης περιεῖχεν περὶ τὶς 150.000 δολλαρίων. Κατὰ τὶς 11 τὸ βράδυ ὁ Βὰν Στίνμπερφ ἐπέστρεψε εἰς τὸ ἔργον του κάτω ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, ἄνοιξε περισσότερας ὀπὰς εἰς τὴν βάσιν τοῦ θησαυροφυλακίου, ἐτοποθέτησε διπλῆν δόσιν δυναμίτιδος καὶ μετὰ τὴν πυροδότησιν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ τοῦνελ. Τὴν 14ην νυκτερινὴν ὥραν ἐπραγματοποιήθη ἡ ἔκρηξις ἡ ὁποία σχεδὸν ἐσήκωσε τὸ κτίριον τῆς Τραπέζης ἀπὸ τὰ θεμέλιά του. Φοβούμενος τώρα ὁ Βὰν Στίνμπερφ, ὅτι συνεπείᾳ τῆς ἐκρήξεως θὰ ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν ὁ μηχανισμὸς συναγερμοῦ τῆς Τραπέζης, ἐπῆγε μέσα στὸ αὐτοκίνητόν του, διὰ νὰ δύναται ἐνδεχομένως νὰ ἀπομακρυνθῇ ταχέως. Ὁ κρότος τῆς ἐκρήξεως ἠκούσθη ἀπὸ πολλοὺς γείτονας. Ἕνα τετράγωνο πιὸ κάτω δύο γυναῖκες, ποὺ παρακολουθοῦσαν τὴν τηλεόρασιν, αἰφνιδιάσθησαν ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν, ἀλλὰ ἀπέδωσαν τὸν τρομακτικὸν αὐτὸν κρότον εἰς τὰς ἐκκωφαντικὰς ἐξατμίσεις τῶν ἀεριοωθουμένων ἀεροπλάνων.

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ἐπέστρεψε προσεκτικὰ εἰς τὴν Τράπεζαν ὁ Βὰν Στίνμπερφ καὶ ἀπὸ σχετικῆς ἀποστάσεως προσεπάθησε νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκρήξεως καὶ ἐνῶ ἀνέμενε νὰ ἰδῇ σοβαρὰς ζημίας εἰς τὸ κτίριον, τοιοῦτον τι δὲν ἐφαίνετο ἐξωτερικῶς τοὐλάχιστον. Ἐντὸς ὅμως τῆς Τραπέζης παρηπονέθη σὲ κάποιον ὑπάλληλο ὁ φύλαξ ὅτι τὸ δάπεδον τῶν κοινοχρήστων χώρων τῆς Τραπέζης ἦτο γεμᾶτο ἀπὸ σκόνη, μικροτεμάχια ἐλαιοχρώματος κ.τ.λ. καὶ διηρωτᾶτο ἂν εἶχε γίνει καμμιὰ ἐπισκευὴ στοὺς χώρους αὐτοὺς τῆς Τραπέζης, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας του, ὁ ὑπάλληλος ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ δώσῃ καμμίαν ἐξήγησιν. Ἀπορημένος ὁ φύλαξ ἀφοῦ ἔκλεισε τὴν πόρτα τῶν κοινοχρήστων χώρων ἔφυγε, ὅπως ἔφυγε καὶ ὁ ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἀπογεύματος.

Ἀκριβῶς τὰ μεσάνυκτα ὁ Βὰν Στίνμπερφ εὑρίσκετο καὶ πάλιν εἰς τὸ τοῦνελ, ὅταν δὲ ἔφθασε εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον, εἶδε ὅτι εἰς τὸ δάπεδόν του εἶχεν ἀνοιχθῇ

μία ὀπὴ ἀρκετὰ μεγάλη γιὰ νὰ εἰσέλθῃ δι' αὐτῆς εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον. Κατὰ διαβολικὴν εὔνοιαν τῆς τύχης ἡ ὀπὴ ἄνοιξε, χωρὶς καθόλου νὰ θιγῇ ὁ μηχανισμὸς συναγερμοῦ. Εἰσῆλθεν λοιπὸν ἐντὸς τοῦ θησαυροφυλακίου καὶ μὲ ἕνα κατσαβίδι ἄνοιξε τὰ συρτάρια καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς πηγαινοερχόταν μεταξὺ τοῦ θησαυροφυλακίου καὶ τοῦ αὐτοκινήτου του, εἰς τὸ ὁποῖον μετέφερε περὶ τὶς 45.000 δολλάρια. Τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, διὰ νὰ καταστρέψῃ κάθε ἴχνος, τὸ ὁποῖον θὰ μποροῦσε νὰ τὸν προδώσῃ καὶ τέλος ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ τοῦνελ διὰ τελευταίαν φοράν.

Τὴν 8.45' ὥραν τῆς Δευτέρας οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης διεπίστωσαν, ὅτι ὁ διαρρήκτης εἶχε ἀφαιρέσει ἕνα ἀρκετὰ σεβαστὸν ποσὸν ἀπὸ τὰ μετρητά. Κατάπληκτοι οἱ 'Αστυνομικοὶ ἀπὸ τὸ κοπιῶδες ἔργον τοῦ τοῦνελ, ὑπέθεσαν ἀμέσως ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐξ ἐπαγγέλματος διαρρήκτου καὶ πάραυτα ἄρχισαν τὶς ἀναζητήσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου μεταξὺ τῶν γνωστῶν διαρρηκτῶν. 'Αστυνομικοὶ τοῦ F.B.I. ('Εφ-Μπὶ-'Αι) ἐχρησιμοποίησαν ἐρευνητικὰ μηχανήματα ὑπογείων χώρων καὶ διάφορα ἄλλα ἠλεκτρονικὰ μέσα. 'Η τοπικὴ 'Αστυνομία ἠρεύνησε τὴν περιοχὴν σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμήν, διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ἴχνους τινός.

"Αν ποτὲ ὑπῆρξε μία διάρρηξις, ἡ ὁποία θὰ μποροῦσε ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀνακάλυψίν της ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν δράστην, ἦταν αὐτὴ ἐδῶ. 'Αλλὰ ὁ Βὰν Στίνμπεργ τὰ ἔβλεπε τὰ πράγματα πολὺ εὔκολα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάθεσιν τῶν κλοπιμαίων. 'Επῆγε λοιπὸν σὲ μία Τράπεζα, εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, καὶ ἄνοιξε λογαριασμὸν καταθέσεως ὑπὸ προθεσμίαν, ἐπλήρωσε ὅλας τὰς ὀφειλὰς ἀπὸ ἔξοδα τῆς οἰκίας του καὶ χρησιμοποιῶν χρήματα ἐκ τῶν κλοπιμαίων, ἀγόρασε ἕνα αὐτοκίνητον «Στέσιον Βάγκον» ἀντὶ 1.000 δολλαρίων.

Οἱ 'Αστυνομικοὶ τῆς F.B.I. ἤλεγχον ὅλας τὰς κάπως σοβαρὰς ἀγοραπωλησίας εἰς τὸ Σίηττλ. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν χαρτονομισμάτων μὲ τὰ ὁποῖα ὁ διαρρήκτης ἀγόρασε τὸ αὐτοκίνητον «Στέσιον Βάγκον», ἦσαν ὅμοιοι μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν χαρτονομισμάτων τοῦ διαρρηχθέντος θησαυροφυλακίου τῆς Τραπέζης. Τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης ἡμέρας πράκτορες τῆς F.B.I. περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν τοῦ δράστου, ὅστις συλληφθείς, κατεδικάσθη εἰς κάθειρξιν 20 ἐτῶν.

Καὶ ἔτσι ὁ νεαρὸς ἐγκληματίας, ὁ ὁποῖος κατὰ τρόπον θρασὺν καὶ χονδροειδῆ εἶχε φθάσει σχεδὸν τὰ ὅρια τοῦ τελείου ἐγκλήματος, θὰ περάσῃ τὰ καλύτερα χρόνια τῆς ζωῆς του ἐγκάθειρκτος.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΠΑΙΔΟΚΤΟΝΙΑ

— ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ – ΣΥΛΛΗΨΙΣ – ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΔΡΑΣΤΟΥ —

'Εκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ « Kriminalistik », κατὰ μετάφρασιν 'Αστυφύλακος κ. **ΑΝ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

'Η κ. Στ. κατέθεσεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι κατὰ τὶς 11.30 ἡ ὥρα βγῆκε γιὰ νὰ ψάξῃ γιὰ τὴν κόρη της. Τώρα πῆρε μαζί της τὸ ἀμαξάκι μὲ τὸ βρέφος καὶ τὸ γυιό της. Τὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι ἡ γυναίκα αὐτὴ ἀνέφερε τοὺς δρόμους ἀπὸ τοὺς ὁποίους πέρασε, οἱ ὁποῖοι ἀργότερα ὡδήγησαν στὸν τόπο ὅπου βρέθηκε νεκρὴ ἡ μικρὴ 'Αννελίζε. Καταθέτοντας αὐτά, ἦταν βέβαιη ὅτι δὲν τὴν εἶχαν ἰδῆ μάρτυρες κατὰ τὴν κρίσιμη στιγμὴ στὸ σημεῖο ἐκεῖνο. Στὴν ἐρώτησι γιατὶ ἀκολούθησε αὐτοὺς τοὺς δρόμους— ποὺ ἦταν πράγματι μακρυὰ ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ Β—δικαιολογήθηκε ὅτι ἐκεῖ ἐργαζόταν ὁ ἀδελφός της καὶ εἶχε τὴ γνώμη ὅτι αὐτὸς θὰ εἶχε πάρει τὴ μικρὴ 'Αννελίζε καὶ θὰ τὴν εἶχε πάει ἐκεῖ. 'Η ἐξήγησις αὐτὴ δὲν μποροῦσε ν' ἀπορριφθῇ ἀμέσως, ἀλλὰ ἡ ὕποπτος δὲν εἶχεν ὑπολογίσει ὅτι αὐτὴ θὰ ἐλεγχόταν. 'Ο ἀδελφός της δὲν ἐργαζόταν πλέον στὸ μέρος ἐκεῖνο ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον καὶ αὐτὸ τὸ ἐγνώριζε ἡ κ. Στ. Στὶς 13.30' ἡ ὥρα, ἡ κ. Στ. σταμάτησε νὰ ψάχνῃ γιὰ τὸ παιδὶ καὶ πῆγε στὴν ἀστυνομία ὅπου δήλωσε τὴν ἐξαφάνισι. 'Απὸ τὴν κατάθεσι αὐτὴ ἄλλαξε μόνο τὴ θέσι της ὅταν οἱ ἰσχυρισμοί της ἀποκρούσθηκαν.

Γιατὶ πολὺ γρήγορα τὰ μαρτυρικὰ στοιχεῖα κατέρριψαν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς ὑπόπτου. 'Αμέσως μὲ τὴν πρώτη μάρτυρα ἦρθε σὲ ἀντίθεσι. Μιὰ γειτόνισσα κατέθεσεν ὅτι ἡ κ. Στ. τῆς εἶχε πῆ ὅτι ἔχασε τὸ παιδὶ στὸ κατάστημα τοῦ Μ. καὶ ὄχι στὸ κατάστημα τοῦ Β.

"Ενας ἄλλος μάρτυς εἶδε τὴ μητέρα τὴν κρίσιμη ἐκείνη ἡμέρα στὶς 9 ἡ ὥρα στὸ κέντρο τῆς πόλεως, καὶ μάλιστα σ' ἕνα δρόμο, ὁ ὁποῖος δὲν ὡδηγοῦσε πρὸς τὸ κατάστημα τοῦ Β. Σύμφωνα μὲ τὴν κατάθεσι τοῦ μάρτυρος τούτου, ἡ κ. Στ. συνωδευόταν μόνο ἀπὸ τὸν 4ετῆ γυιό της Μάνφρεντ.

Οἱ ἀντίθετες αὐτὲς μαρτυρίες, ἐσήμαιναν ὅτι ἡ κ. Στ. ἔκρυβε κάτι. 'Η περαιτέρω συμπεριφορά της—πῆγε στὸ χορὸ τὴν ἴδια μέρα ποὺ ἐξαφανίσθηκε τὸ παιδί της—ἐδείκνυε κάτι τὸ ἰδιόρρυθμο. Παρ' ὅλο ὅτι ἡ ὕποπτος εἶχε πέσει σὲ μεγάλες ἀντιφάσεις δὲν τῆς ἔγινε γνωστὸ ὅτι τὴν ὑποπτεύονταν. 'Αντιθέτως μὲ τὶς ἀνακοινώσεις μέσῳ τοῦ ραδιοφώνου τὴν καθησύχασαν.

Κατὰ τὶς ἑπόμενες ἡμέρες κατεβλήθησαν προσπάθειες γιὰ νὰ συγκεντρωθοῦν λεπτομερεῖς πληροφορίες περὶ τῆς διαμονῆς τῆς 'Αννελίζε κατὰ τὶς τελευταῖες ἡμέρες.

'Εξακριβώθηκε ὅτι ἡ 'Αννελίζε ἀπὸ τὸν Αὔγουστο 1957, ὁπότε εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο, εἶχεν παραληφθῆ ἀπὸ τὴ γιαγιά της, ποὺ κατοικοῦσε σ' ἕνα χωριό. 'Η γρηὰ αὐτὴ γυναίκα δὲν μποροῦσε νὰ συντηρήσῃ τὸ παιδὶ καὶ τὸ ἔστειλε πίσω στὴ μητέρα του, στὴ Ράγκενσμπουργκ, στὶς 22-9-1957, δηλαδὴ πέντε ἡμέρες πρὸ τῆς ἐξαφανίσεώς του μαζὶ μὲ τὴ μητέρα του. 'Εὰν εἶχε προηγηθῆ κακομεταχείρισις πρὸ τῆς ἐξαφανίσεως, ἔπρεπε νὰ βρεθοῦν μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι θὰ προσεκόμιζαν στοιχεῖα περὶ τῆς κακομεταχειρίσεως αὐτῆς. 'Η μητέρα ἀπέρριψε τὴν ἐρώτησι αὐτὴ ἀμέσως: «Τὸ παιδί μου κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς δὲν βγῆκε καθόλου ἀπὸ τὸ σπίτι». Πράγματι δὲν βρέθηκε κανένας μάρτυρας ὁ ὁποῖος νὰ εἶχεν ἰδῆ κατὰ πρόσωπο τὴν 'Αννελίζε κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη. "Οταν μιὰ μάρτυς κατέθεσεν ὅτι εἶχε πάει πολλὲς φορὲς στὸ σπίτι τῆς ὑπόπτου καὶ εἶχε μπῆ καὶ μέσα στὸ ὑπνοδωμάτιο χωρὶς νὰ ἰδῆ τὸ παιδί, ἡ μητέρα προέβαλε τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι τὸ πρωὶ κάθε μέρα ἔστελνε τὴν 'Αννελίζε στὴν ἀδελφή της καὶ τὴν ἔπαιρνε πίσω ξανὰ τὸ βράδυ. 'Ο ἰσχυρισμὸς αὐτὸς ἀποδείχθηκε ψευδής.

"Ηταν γνωστὸ ὅτι ἡ μητέρα δὲν ἤθελε τὴν 'Αννελίζε. Αὐτὸ προέκυπτεν ἀπὸ τὶς καταθέσεις τῶν μαρτύρων σχετικῶς μὲ τὶς ἐκδηλώσεις τῆς μητέρας: «Δὲν τὸ θέλω

τὸ παιδί. Εἶναι βλάκας. Δὲν τὸ θέλω καὶ ἐπειδὴ εἶναι βλάκας τὸ δέρνω. Δὲν τὸ θέλω τὸ παιδί, εἶναι γουρούνι. Μακάρι νὰ πέθαινε».

Σύμφωνα μὲ τὶς καταθέσεις αὐτὲς καὶ τὴ συμπεριφορὰ τῆς μητέρας πρὸς τὸ παιδί, ἔπρεπε ἡ γυναίκα αὐτὴ νὰ ἔχῃ ἐγκληματίσει. Ὁ καιρὸς περνοῦσε καὶ ἡ μητέρα δὲν μποροῦσε ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερη καὶ ἀνεξέλεγκτη. Στὶς 2 Ὀκτωβρίου τὴν συνέλαβαν. Δὲν εἶχε βρεθῇ ὅμως οὔτε τὸ παιδὶ οὔτε τὸ πτῶμα του. Ἡ θέσις τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου δὲν ἦταν καθόλου εὐχάριστη. Ἡ ὑπόθεσις ἦταν μπερδεμένη.

Κατὰ τὶς βραδυνὲς ὧρες τῆς ἴδιας ἡμέρας, κάτι παιδιὰ ποὺ ἔπαιζαν, ἀνεκάλυψαν τὸ πτῶμα τῆς Ἀννελίζε σὲ μιὰ ἀμμώδη ὄχθη ἑνὸς παραποτάμου τοῦ Δουνάβεως. Τὸ πτῶμα ἔφερε πουκαμισάκι, κυλόττα καὶ παπούτσια. Ὁλόκληρο τὸ πτῶμα ἦταν γεμᾶτο λάσπες, ὅπως ἄλλως τε ἦταν καὶ ὁλόκληρος ὁ χῶρος γύρω του. Τὸ πτῶμα ἦταν σχετικῶς νωπὸ καὶ ἐλάχιστα ἀποσυντεθημένο.

Τὸ πτῶμα ἔκειτο πρὸς τὴν ἀριστερὴ πλευρά, τὸ ἀριστερὸ χέρι ἦταν χωμένο μακρυὰ ἀπὸ τὸ νερό. Αὐτὸ ἦταν μιὰ ἐξήγησις γιὰ τὸ γδάρσιμο ποὺ εἶχεν ὑποστῇ τὸ ἀριστερὸ χέρι. Αὐτὸ ἐνίσχυε τὴ γνώμη ὅτι τὸ ἔγκλημα διαπράχθηκε στὴ θέσι αὐτή, γιατὶ ὅπως ἀποδείχθηκε ἀπὸ πειράματα κολυμβήσεως, τὸ ποτάμι, λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ὄχθης καὶ τοῦ ρεύματος, δὲν ἔκανε προσχώσεις ἐκεῖ. Τὸ ρεῦμα, στὸ χῶρο ποὺ βρέθηκε τὸ πτῶμα, εἶναι πολὺ ἥσυχο καὶ ὅταν ἀκόμα πλημμυρίζῃ τὸ ποτάμι, ὅπως ἄλλως τε φαινόταν καὶ ἀπὸ τὸ ὁμοιόμορφο λάσπωμα τοῦ πτώματος.

Ὁ χῶρος αὐτὸς ἦταν κατάλληλος γιὰ τὴ διάπραξι τοῦ ἐγκλήματος, γιατὶ δὲν φαίνεται ἀπὸ καμμιὰ πλευρά. Ἐκτὸς τούτου, τὸ χῶρο αὐτὸ τὸν ἐπισκέπτονται σπανίως μόνο ψαράδες, ὥστε τὸ ἔγκλημα μποροῦσε νὰ διαπραχθῇ καὶ τὴν ἡμέρα ἀκόμα.

Μετὰ τὴν παραλαβὴ τοῦ πτώματος, ὁ χῶρος φρουρήθηκε ἀπὸ ἀστυνομικοὺς ἐν στολῇ κατὰ τὴ νύκτα, ὥστε νὰ μπορέσουν τὴν ἑπομένη ἡμέρα νὰ μελετήσουν πρακτικῶς τὰ ἴχνη.

Μὲ τὴν κατάστασι ὅμως τῶν πραγμάτων δὲν ἔπρεπε νὰ περιμένουν νὰ βροῦν ἴχνη, γιατὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος εἶχαν περάσει ἀρκετὲς ἡμέρες καὶ στὸ μεταξὺ εἶχε βρέξει. Ἔτσι δὲν βρέθηκε καὶ πάλι τὸ περίφημο κουμπί, παρ' ὅλον ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς ὑπηρεσίας ἀναζητήσεων εἶχαν ἐξετάσει κάθε τετραγωνικὸ χιλιοστὸ τοῦ ἐδάφους μὲ μεγεθυντικὸ φακό. Ἁπλῶς βρέθηκαν μόνο σπασμένα κλαδιά, τὰ ὁποῖα ὅμως ἦταν δυνατὸν νὰ τὰ εἶχαν πετάξει ψαράδες ἢ παιδιὰ ποὺ ἔπαιζαν ἐκεῖ.

Τὰ πατημένα χόρτα τοῦ μονοπατιοῦ, ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ σημεῖο αὐτό, ἔδειχναν τὴν κατεύθυνσι τὴν ὁποίαν ἀκολούθησε ἀπομακρυνόμενος ὁ δράστης. Ἐλήφθησαν μὲ προσοχὴ φυτὰ καὶ χῶμα ἀπὸ τὸ χῶρο αὐτὸ καὶ ἐφυλάχθησαν.

Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἐξιχνίασι ἐγκλημάτων γνωρίζουν τὰ αἰσθήματα ποὺ δημιουργοῦνται σὲ κάθε ἀνακριτικὸ ὑπάλληλο ὅταν πιστεύῃ ὅτι βρίσκεται πολὺ κοντὰ στὸ στόχο του. Ἐν τούτοις εἶναι πολὺ αἰσιόδοξος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι μὲ τὴν ἀνεύρεσι τοῦ πτώματος ἡ ὑπόθεσις μπορεῖ νὰ διαλευκανθῇ γρηγορώτερα. Εἶναι μιὰ παλιὰ συνήθεια νὰ ὁδηγῆται ὁ ὕποπτος ἢ ὁ δράστης μπροστὰ στὸ θῦμα του καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ψυχολογικῆς ἐπιδράσεως νὰ χάνῃ τὴν αὐτοπεποίθησί του καὶ νὰ προβαίνῃ σὲ ὁμολογία. Πράγματι μὲ τὴ μέθοδο αὐτὴ θὰ ἔχουμε ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ὅμως σὲ πολλὲς περιπτώσεις δὲν ἀναγνωρίζονται, γιατὶ ὁ Ποινικὸς Νόμος δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἀποσπασθεῖσαν ὁμολογίαν ὡς αὐθόρμητη καὶ ἀξιόπιστη.

Σὲ ποιὸν ἀπὸ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος δὲν ἔχουν τύχει παρόμοιες περιπτώσεις; Δὲν ὑπάρχουν κανονισμοὶ σύμφωνα μὲ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐξακριβώνεται ἡ ταυτότητα τοῦ θύματος. Ἐπίσης καὶ ἡ ἀνάκρισις τῆς ὑπόπτου κοντὰ στὸ πτῶμα τοῦ παιδιοῦ της ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἐνοχῆς της, μποροῦσε σύμφωνα μὲ τὴν ψυχολογία νὰ τὴν κάνῃ νὰ αἰσθανθῇ τὴν εὐθύνη της. Γιατὶ ἡ κυρία αὐτὴ δὲν

εἶχε ποτὲ μέχρι τώρα συγκινηθῆ καὶ ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ της ἦταν φανερὸ ὅτι τὴν ἄφηνε τελείως ἀδιάφορη.

'Αλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτὴ δὲν ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ ἀνεμένετο. Ἡ μητέρα δὲν ἔδειχνε καμμιὰ ἐσωτερικὴ συγκίνησι καὶ ἐπανελάμβανε πάντοτε τὰ ἴδια λόγια: «Δὲν ἔχω κάνει τίποτε στὸ παιδί».

Αὐτὸ τὸ «δὲν ἔχω κάνει τίποτε στὸ παιδὶ» ἦταν τὸ μόνο ἔρεισμα πίσω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀμύνονταν σὲ ὅλες τὶς ἀνακρίσεις, ὅταν ἀπὸ τὸ δίλημμα τῶν ψευδολογιῶν της δὲν εὕρισκε τίποτε ἄλλο νὰ πῆ. Αὐτή, ποὺ δὲν τὸ ἤθελε τὸ παιδὶ καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ εἶχε σκοτώσει, μποροῦσε νὰ εἶχε βρῆ τὸ ἔγκλημα ὡς μιὰ λύσι γιὰ ν' ἀπαλλαγῆ. Αὐτὸ ὅμως δὲν τῆς τὸ συγχωροῦσε κανείς.

Ἡ νεκροψία ἔδωσε σπουδαῖα στοιχεῖα στὸν ἀνακριτή. Διαπιστώθηκε ὅτι ἐσωτερικῶς ὑπῆρχαν πολυάριθμα σημεῖα αἱμορραγίας στοὺς ὑποδορείους ἱστούς. Εἶχαν βάθος μέχρι 5 ἑκατοστὰ καὶ εἶχαν προκληθῆ κατὰ τὸ χρόνο ποὺ τὸ θῦμα ἦταν ἐν ζωῇ ἀκόμα. Κυρίως τὰ περισσότερα σημεῖα αἱμορραγίας βρίσκονταν στὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος τοῦ χεριοῦ, καὶ εἶχαν προξενηθῆ ἀπὸ τὶς ἐξ ἐνστίκτου κινήσεις αὐτοαμύνης. Ἐξ αὐτοῦ προέκυπτεν ὅτι κατὰ τὸ θάνατο τοῦ παιδιοῦ προηγήθηκαν κτηνώδεις κακοποιήσεις.

Οἱ διαπιστώσεις τῆς νεκροψίας ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ πτώματος ἔδωσαν τὸ σπουδαιότερο μαρτυρικὸ στοιχεῖο. Τὸ λεπτὸ ἔντερο ἦταν τρύπιο στὸ σημεῖο ὅπου στηρίζεται ὁ ὑποδόρειος ἱστός. Παρατηρήθηκαν ἐπίσης τὰ συμπτώματα ἰνώδους περιτονίτιδος. Ἡ ἐξέτασις τῶν λεπτῶν ἰνῶν ποὺ ἔγινε ἐν συνεχείᾳ διαπίστωσε τὴν παρουσία πυριτικῶν ἁλάτων.

'Απ' αὐτὰ ἔβγαινε τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ παιδὶ εἶχεν ὁδηγηθῆ ζωντανὸ στὸ Δούναβι καὶ πνίγηκε ἐκεῖ.

Τώρα ἦταν δυνατὸν νὰ προσδιορισθῆ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀκριβῶς ὁ χρόνος τοῦ θανάτου. Τὸ παιδὶ ἔκειτο πάνω σὲ μιὰ ἀμμώδη ὄχθη, ἡ ὁποία μόνο κατὰ διαστήματα κατακλύζεται ἀπὸ τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ. 'Απὸ τὸν ἀκριβῆ ὑπολογισμὸ τῆς στάθμης τῶν ὑδάτων, ἡ ὁποία στὴ Ρεκενσπούργκ καταγράφεται κάθε ὥρα, διαπιστώθηκε ὅτι ἡ γλῶσσα αὐτὴ γῆς κατακλύσθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὶς 27 Σεπτεμβρίου καὶ περὶ τὴν 6η ὥρα καὶ γιὰ τελευταία φορὰ τὴν ἴδια μέρα καὶ περὶ τὴν 23η ὥρα, κατὰ τρία ἑκατοστά. Στὸ ἐνδιάμεσο αὐτὸ χρόνο ἡ παλίρροια ἔφτασε στὴν ὑψηλότερη στάθμη, κάπου 35 ἑκατοστά, τὴν 13ην ὥρα καὶ μετὰ ἄρχισε νὰ πέφτῃ συνεχῶς.

Σύμφωνα μὲ τοὺς λογικοὺς ὑπολογισμούς, τὸ παιδὶ μποροῦσε νὰ ἔχῃ πνιγῆ μόνο στὶς 27 Σεπτεμβρίου μεταξὺ τῆς 6ης καὶ 23ης ὥρας. Τὸ ὅτι ἡ δρᾶστις εἶχε ρίξει σκοπίμως τὸ παιδὶ στὴν ὄχθη ἐκείνη, ἦταν λάθος ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, γιατὶ ὁ χῶρος ἐκεῖνος μόνο κατὰ ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα καλύπτεται ἀπὸ ἀκάθαρτα νερά. Ἡ δρᾶστις ἐπείγοταν νὰ ξεφορτωθῆ τὸ φορτίο της ὅσο τὸ δυνατὸ γρηγορότερα.

Τὸ σύνολο τῶν συγκεντρωθέντων στοιχείων ἦταν θετικῶς ἀποδεικτικὰ μέχρι τοῦ σημείου τούτου. Ἡ ἀπόδειξις ὅτι τὸ παιδὶ δὲν ἦταν ἀγαπητό, ὅτι ἐκακοποιεῖτο, οἱ ἀντιρρήσεις τῆς μητέρας κατὰ τὴν ἀνάκρισί της καὶ ὁ χρόνος τοῦ θανάτου καθιστοῦσαν τὶς ὑποψίες βάσιμες.

Καὶ μετὰ τὴν προφυλάκισί της ἡ ὕποπτος ἐπέμενε σταθερὰ στοὺς ἰσχυρισμούς της. Γρήγορα συνήθισε στὴν ψύχωσι τῆς συλλήψεως καὶ σὲ κάθε ἀνάκρισι γινόταν πιὸ ἐπίμονη. Ἐν τούτοις ἡ αὐτοπεποίθησή της κλονίσθηκε γρήγορα ἐκ νέου. Ἐπληροφορήθηκε ἀρκετὲς λεπτομέρειες τῶν γενομένων ἐξακριβώσεων κλπ. καθὼς ἐπίσης ὅτι μέσα στὴν κυλόττα τοῦ παιδιοῦ δὲν εὑρέθησαν ἀνθρώπινα κόπρανα. Φαινόταν τώρα ὅτι εἶχεν ἀντιληφθῆ ὅτι ἡ ἄμυνά της ἐστηρίζοταν πάνω σὲ πήλινα πόδια. Ὅλα αὐτὰ τὰ σκέφτηκε καὶ τὴν ἄλλη μέρα ζήτησε νὰ παρουσιαστῆ στὸν ἀνακριτὴ γιατὶ ἤθελε νὰ δώσῃ μιὰ νέα κατάθεσι.

Τὸ περιεχόμενο τῆς νέας αὐτῆς καταθέσεως εἶχεν ὡς ἑξῆς :

«Ἤθελα νὰ πάω μὲ τὰ παιδιά μου στὸ κατάστημα τοῦ Β. Ὅταν ἀπομακρύνθηκα ἀπὸ τὸ σπίτι μου περὶ τὰ 100 μέτρα, μὲ σταμάτησε ἕνας ὁδηγὸς αὐτοκινήτου καὶ μοῦ εἶπε νὰ μὲ πάῃ μὲ τὰ παιδιὰ μαζὶ στὴν πόλι. Μπῆκα στὸ αὐτοκίνητο μαζὶ μὲ τὰ παιδιὰ καὶ ὁ ἄγνωστος ὁδηγὸς μὲ ἔφερε στὸ κατάστημα ποὺ ἤθελα. Ἐκεῖ κατέβηκα μὲ τὸ γυιό μου. Ἡ Ἀννελίζε ἔμεινε μέσα στὸ ἀμάξι—καὶ πῆγα στὸ κατάστημα γιὰ νὰ κάνω τὰ ψώνια μου. Ὅταν μετὰ δέκα περίπου λεπτὰ ἐπέστρεψα, τὸ αὐτοκίνητο μὲ τὸ παιδί μου εἶχεν ἐξαφανισθῆ».

Ἐπίσης κι' ὁ ἄγνωστος αὐτὸς ὁδηγὸς μποροῦσε νὰ εἶναι ὁ μεταφορεὺς καὶ δολοφόνος τοῦ παιδιοῦ. Ἡ κ. Στ. ἰσχυρίσθηκε ὅτι στὴν πρώτη της κατάθεσι εἶχε πῆ ἄλλα, γιατὶ φοβόταν ὅτι ὁ σύζυγός της θὰ τὴν κτυποῦσε ἐὰν ἐπληροφορεῖτο ὅτι εἶχε μπῆ στὸ αὐτοκίνητο ἑνὸς ἀγνώστου.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ τῆς μητέρας ἦταν πράγματι ἔξυπνη. Εἶχε βγάλει μ' αὐτὴ ἕνα κρῖκο ἀπὸ τὴν ἁλυσίδα τῶν μαρτυρικῶν στοιχείων.

Τώρα ὅμως τὰ πράγματα διευκρινίζονταν: πῶς τὸ παιδὶ ἔφτασε στὸ Δούναβι καὶ τί μεταφορικὸ μέσο εἶχε χρησιμοποιηθῆ; Στὸ μεταξὺ παρέμεινε ἀκόμα ἀπαπάντητη ἡ ἐρώτησις ἐὰν ὁ ἄγνωστος ὁδηγὸς μποροῦσε νὰ εἶναι ὁ δράστης. Ἡ νέα κατάθεσις τῆς μητέρας δὲν μποροῦσε ν' ἀγνοηθῆ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχε ἄλλη ποὺ ν' ἀποδεικνύῃ τὸ ἀντίθετο..

Οἱ συχνὲς δημοσιεύσεις στὸν τύπο δὲν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα. Κανένας μάρτυρας δὲν εἶχε βρεθῆ, ὁ ὁποῖος νὰ εἶχεν ἰδῆ τὴ μητέρα στὶς 27 Σεπτεμβρίου νὰ πηγαίνῃ πρὸς τὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος ἢ νὰ βρίσκεται κάπου ἐκεῖ κοντά.

Στὶς 10 Ὀκτωβρίου παρουσιάσθηκε στὸν ἀνακριτὴ μιὰ τρομαγμένη γυναίκα. Αὐτὰ ποὺ κατάθεσε ἔμοιαζαν μὲ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα. Ἡ μάρτυς αὐτὴ ἰσχυρίσθηκε ὅτι κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ἡ κ. Στ. ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν πόλι καὶ τῆς διηγήθηκε γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τῆς κόρης της. Ἡ ἴδια μάρτυς εἶχε βοηθήσει τὴ μητέρα νὰ μεταφέρῃ τὸ ἀμαξάκι μὲ τὸ βρέφος, γιὰ νὰ τὸ κατεβάσῃ ἀπὸ τὶς σκάλες. Τῆς φάνηκε τότε, ὅτι τὸ μωρὸ ἦταν ἀσυνήθως ψηλὰ μέσα στὸ ἀμάξι καὶ ὅτι τὸ ἀμαξάκι ἦταν πολὺ βαρύ. Ἐκτὸς τούτου ἔλειπαν ἀπὸ τὸ ἀμάξι τὰ προστατευτικὰ καλύμματα. Ἡ μάρτυς κατέθεσεν ὅτι τὸ ἀμαξάκι αὐτὸ ἦταν πρίν δικό της καὶ μ' αὐτὸ ἔβγαζε περίπατο τὰ τρία παιδιά της ὅταν ἦταν μικρά. Τὸ εἶχε πουλήσει στὴν κ. Στ. πρὶν ἕξη μῆνες.

Στὴν ἀρχὴ τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἐλέχθη ὅτι ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως πρόσεχε τὸ παιδί, ὅταν τὸ ἀμαξάκι εἶχεν ἀφεθῆ στὸ προθάλαμο τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως. Κι' αὐτὸς θυμόταν πολὺ καλὰ ὅτι τὸ παιδὶ ἦταν κανονικὰ βαθειὰ μέσα στὸ ἀμάξι καὶ ὅτι τὰ προστατευτικὰ καλύμματα εἶχαν ἀφαιρεθῆ.

Ἡ νέα αὐτὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἦταν λίγο δύσκολη. Ἡ σκέψις ὅτι ἡ κ. Στ. εἶχε τοποθετήσει μέσα στὸ ἀμάξι τὴν Ἀννελίζε καὶ πάνω ἀπ' αὐτὴ τὸ μωρό της ἐθύμιζε ἐγκληματολογικὰ μυθιστορήματα. Παρ' ὅλα ταῦτα ἡ σκέψις αὐτὴ δὲν ἦταν καὶ τόσο ἀνόητη γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀποδεκτή. Ἡ κ. Στ. ἀναχώρησε ἀπὸ τὸ σπίτι της μὲ τὸ ὑπερφορτωμένο ἀμαξάκι της, ποὺ τοῦ εἶχε βγάλει τὰ καλύμματα, στὶς 11.30′ ἡ ὥρα, καὶ δύο ὧρες ἀργότερα πῆγε στὴν ἀστυνομικὴ διεύθυνσι, ὅπου διαπιστώθηκε ὅτι τὸ μωρό της ἦταν βαθειὰ καὶ κανονικὰ μέσα στὸ ἀμάξι, ἔλειπαν ὅμως τὰ καλύμματα. Ἔπρεπε λοιπὸν ἡ κ. Στ. κατὰ τὴν διάρκεια τῶν δύο αὐτῶν ὡρῶν νὰ ἔχῃ κάνει κάποια μεταβολὴ στὸ ἀμάξι. Μποροῦσε ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ νὰ σημαίνῃ ὅτι κατὰ τὸν χρόνο αὐτὸ ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ τὸ παιδί της; Ἦταν τοῦτο δυνατόν, δηλαδὴ σὲ διάστημα δύο ὡρῶν νὰ πάῃ ἀπὸ τὸ σπίτι της στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος;

Ἐκλήθη τότε μιὰ γυναίκα ἀστυνομικός, ἡ ὁποία συνοδευομένη ἀπὸ ἕναν ἀνακριτικὸ ὑπάλληλο ἐπραγματοποίησε τὴν ὑποτιθεμένη διαδρομὴ ἀκριβῶς μέσα σὲ μιὰ ὥρα καὶ 45 λεπτά. Ἡ ἀναπαράστασις αὐτὴ ἦταν σπουδαία, γιατὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ τῆς ὑπόπτου, ἡ ὁποία ἔφερεν ἀντιρρήσεις, ὅτι ἡ διαδρομὴ αὐτὴ χρειαζόταν 2½ περίπου

ὧρες, κατερρίπτοντο τώρα. Πρέπει ἐπίσης νὰ λεχθῇ ἐδῶ, ὅτι ἡ δρᾶστις μόνη της εἶχε προσδιορίσει τὸ χρόνο.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, τὸ ἀμαξάκι εἶχε θεωρηθῇ ὕποπτο ὡς χρησιμοποιηθὲν ὡς μεταφορικὸ μέσον, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ ἀγνώστου ὁδηγοῦ ποὺ εἶχεν ἀναφέρει ἡ κ. Στ. 'Απὸ τοὺς τροχοὺς τῶν δύο ὀχημάτων ἐλήφθη χῶμα τὸ ὁποῖον ἐστάλη στὸ Μόναχο πρὸς ἀνάλυσι. Τὸ χῶμα ποὺ ἐλήφθη ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ παιδικοῦ ἀμαξιοῦ, ἔδωσε κατὰ τὴν ἀνάλυσι τὰ ἴδια στοιχεῖα ποὺ ἔδωσε καὶ τὸ χῶμα ποὺ εἶχε ληφθῇ ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος.

'Η διαλεύκανσις τοῦ ἐγκλήματος τούτου θ' ἀποτύγχανε ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ χωρὶς τὴ συμβολὴ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἰδίως τῆς ἰατροδικαστικῆς. Μόνον ὁ γιατρὸς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ μποροῦσε νὰ πιστοποιήσῃ ἐὰν τὸ παιδὶ κατὰ τὴν 27ην Σεπτεμβρίου ἦταν σὲ θέσι νὰ πάῃ μὲ τὴ μητέρα του στὴν πόλι. 'Η ἀπάντησις στὴν ἐρώτησι αὐτὴ εἶχε σπουδαιοτάτη σημασία.

Στὸ πτῶμα εἶχαν διαπιστωθῇ πολυάριθμα σημεῖα αἱμορραγίας, τὰ ὁποῖα εἶχαν προξενηθῇ ὅταν τὸ παιδὶ ζοῦσε ἀκόμα. 'Η ἐξέτασις καὶ τὸ βάθος τῶν τραυμάτων αὐτῶν μαρτυροῦσαν δυναμικὴ ἐνέργεια. 'Εσήμαιναν ὅτι τὸ παιδὶ εἶχε κακοποιηθῇ ἀπὸ κάποιον, ὁ ὁποῖος ἀσυναισθήτως καὶ τυφλὰ τὸ κτυποῦσε.

Κατὰ τὴ νεκροψία διαπιστώθηκε περιτονῖτις. Μιὰ διάτρησις τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου εἶχε προκαλέσει τὴν ἀσθένεια αὐτή. Σὲ πολὺ σπάνιες περιπτώσεις ἡ ἰατρικὴ συνέβαλε στὸ ἔργο τοῦ ἐγκληματολόγου τόσο ὅσο στὴν προκειμένη περίπτωσι. 'Αλλὰ ἡ σειρὰ τῶν μαρτυρικῶν στοιχείων δὲν εἶχε κλείσει ἀκόμα. 'Ο τελευταῖος κρῖκος τῆς ἁλυσίδας αὐτῆς ἦτο ἐὰν πράγματι ἡ 'Αννελίζε κατὰ τὴν 27ην Σεπτεμβρίου ἦταν εἰς θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας νὰ πάῃ στὴν πόλι, πρᾶγμα ποὺ ἔπρεπε νὰ πιστοποιηθῇ ἀπὸ τοὺς γιατρούς. 'Η μητέρα τηροῦσε σιωπὴ στὸ σημεῖο αὐτό, ἀλλὰ οἱ ἀνακριταὶ βρῆκαν τὴν ἀπάντησι. 'Η νεκροψία πιστοποίησε τὴν παρουσία πυώδους περιτονίτιδος καὶ ἐμβολῆ πνευμόνων καὶ ἐγκεφάλου, ποὺ ἦσαν συνέπεια τῶν τραυμάτων ποὺ προξενήθηκαν κατὰ τὶς κακοποιήσεις. 'Επειδὴ δὲ τὰ τραύματα εἶχαν ἐπιφέρει τὴν περιτονίτιδα καὶ τὴν ἐμβολή, οἱ εἰδικοὶ πιστοποίησαν στὸ δικαστήριο ὅτι οἱ κακοποιήσεις εἶχαν γίνει τουλάχιστο 36 ὧρες πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ παιδιοῦ καὶ ὅτι ἀποτέλεσμα τούτων θὰ ἦταν ὁ θάνατος, ἐὰν τὸ παιδὶ δὲν ἐπνίγετο. 'Η ἀπάντησις στὴν ἐρώτησι ἐὰν ἡ κ. Στ. εἶχε φέρει τὸ παιδὶ νεκρὸ στὸ Δούναβι, εἶχε μεγίστη σημασία. 'Απὸ τὴν ἀπάντησι αὐτὴ ἐξηρτᾶτο ἂν ἡ γυναίκα αὐτὴ ἔπρεπε νὰ δικασθῇ γιὰ φόνο ἢ γιὰ θανατηφόρους σωματικὲς βλάβες. 'Η γνωμάτευσις τοῦ ἰατροδικαστοῦ εἶχεν ἐν συντομίᾳ ὡς ἑξῆς :

«Τὸ παιδὶ ἀνέπνεε γρήγορα καὶ ἐτινάσσετο, εὑρίσκετο τουλάχιστο εἰς κατάστασιν ὑπνηλίας καὶ δὲν μιλοῦσε».

'Η γνωμάτευσις αὐτὴ τοῦ ἰατροδικαστοῦ ἔπρεπε νὰ κάνῃ ἐντύπωσι ἐπίσης καὶ στὴ μητέρα, γιατὶ σύμφωνα μ' αὐτή, εἶχε πράγματι ρίξει μέσα στὸ ποτάμι ἕνα παιδὶ ποὺ ζοῦσε ἀκόμα.

. 'Ο εἰσαγγελεὺς κατηγόρησε τὴν κ. Στ. ὡς ἔνοχο διαπράξεως φόνου. 'Η κατηγορουμένη ἐψεύδετο συνεχῶς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως διὰ τῆς ὁποίας κατεδικάζετο εἰς ἰσόβιο κάθειρξι.

Γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα προσπάθησε ἡ κ. Στ. νὰ στρέψῃ τὸν ροῦν τῶν πραγμάτων ὑπὲρ αὐτῆς. Μιὰ μέρα ὅμως μετὰ τὴν καταδίκη της, ζήτησε νὰ παρουσιασθῇ στὸν εἰσαγγελέα γιὰ νὰ δώσῃ νέα κατάθεσι. Τώρα παραδέχθηκε ὅτι εἶχε κακοποιήσει τὸ παιδὶ καὶ τὸ εἶχε πληγώσει. 'Ως ἐκ τούτου τὸ παιδὶ ἀρρώστησε καὶ πέθανε τὸ πρωὶ τῆς 27ης Σεπτεμβρίου. Μέσα στὴν ἀγωνία της δὲν εὑρισκε ἄλλη διέξοδο καὶ τοποθέτησε τὸ δῆθεν νεκρὸ παιδὶ μέσα στὸ ἀμαξάκι της καὶ πάνω ἀπ' αὐτὸ τὸ βρέφος της. Συνοδευομένη δὲ ἀπὸ τὸ γυιό της, πῆγε κατὰ τὶς 11.30' ἡ ὥρα περίπου στὸ Δούναβι καὶ ἔρριξε τὸ παιδὶ μέσα στὸ ποτάμι.

Τὸ ἀναθεωρητικὸ δικαστήριο ἀπέρριψε τὴν κατάθεσι αὐτὴ ὡς ἀστήρικτη.

Μία ἀληθινὴ ἱστορία

Ὑπὸ τῆς Δημοσιογράφου Κυρίας **ΙΩΑΝΝΑΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ**

Ὅλα εἶχανε πουληθῆ. Δὲν εἶχε μείνει τίποτα ποὺ νὰ θυμίζῃ πὼς κάποτε, αὐτὸ τὸ σπίτι ἤτανε ἕνα παληὸ ἀρχοντικό.

Στὴν ἀρχὴ οἱ πίνακες, ὕστερα τὰ ἀσημικά, μετὰ τὰ χαλιά, τὰ ἔπιπλα. Ὅλα πουλήθηκαν γιὰ τὸ τίποτα. Κατάντησε νὰ μείνουνε μόνο μὲ δυὸ καρέκλες, κι' ἕνα διπλὸ κρεβάτι, ποὺ σ' αὐτὸ κοιμώτανε ἡ παληὰ ἀρχόντισσα Εἰρήνη, μὲ τὴ κόρη της.

Πόσα ὄνειρα δὲν εἶχανε κάνει μὲ τὸν ἄνδρα της γι' αὐτὴ τὴ μοναχοκόρη.

—Τὸ λουλούδι μου ἔλεγε ὁ πατέρας. Τὸ μοσχομυρισμένο μου λουλούδι, ἡ κόρη μου.

Θεὸς σχωρέστονε. Πέθανε στὴν ἀρχὴ τῆς κατοχῆς, αὐτὸς δὲν ἄντεξε στὸ ξεπούλημα τῆς ζωῆς του, ὅπως ἔλεγε.

—Ὄχι. Μὴ πουλᾶτε αὐτὸ τὸ ἀσημένιο ποτήρι, εἶναι κειμήλιο ἀπὸ τὸν παππού μου. Μὴ κόρη μου...

—Δὲν γίνεται πατέρα μου. Κι' αὐτὸ θ' ἀκολουθήσῃ τὴ τύχη τῶν ἄλλων. Πρέπει νὰ ζήσουμε πατέρα γιὰ τὸν ἑαυτό μας καὶ γιὰ τὴ πατρίδα μας.

—Μὴ τὸ δώσῃς ὅμως σ' αὐτήν. Ὄχι σ' ἐκείνη ποὺ δὲν ξέρει τὴν ἀξία του.

Ἐκείνη ἤτανε ἡ πλούσια τῆς ἐποχῆς. Ἡ ἐπιτήδεια, ἡ καταφερτζοῦ, ποὺ δὲν εἶχε συνείδησι ἑλληνική. Τί μεγάλη εἰρωνεία ὅμως!!!

Συμμαθήτριες μὲ τὴ κόρη τῆς ἀρχόντισσας Εἰρήνης. Ἴδια μόρφωσι. Ἡ μιὰ τὶς ξένες γλῶσσες τὶς ξαργύρωνε μὲ λίρες, ἡ ἄλλη πουλοῦσε τὴν ἱστορία τοῦ σπιτιοῦ της γιὰ νὰ κρατήσῃ στὴ ζωὴ τοὺς γονιούς της καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά της.

Θαρρεῖς καὶ ἤτανε ὁ κρυφὸς πόθος ἐκείνης, νὰ κάνῃ γιὰ κορνίζα της, ὅλα αὐτὰ τὰ ἀληθινὰ ποὺ τὸ καθένα μίλαγε μιὰ ξεχωριστὴ γλῶσσα!!! Μάτωνε ἡ καρδιὰ τῆς γρηᾶς ἀρχόντισσας, τῆς χήρας τοῦ ἄγνοῦ ὀνειροπόλου, σὰν ἔβλεπε κάθε μέρα ν' ἀδειάζῃ καὶ πιότερο τὸ σπίτι καὶ νὰ σέρνεται μέσα στὶς ἄδειες κάμαρες ποὺ στοὺς τοίχους εἶχανε μείνει μόνο τὰ σημάδια ἀπὸ τοὺς πίνακες καὶ ἀπὸ τὰ ἔπιπλα.

—Μὰ τί ὥρα εἶναι ἄραγε εἶπε μόνη της. Ἔχει τόση ὥρα ποὺ νύχτωσε καὶ διαβάτες δὲν ἀκούγονται νὰ περνοῦν. Μήπως σταμάτησε ἡ κυκλοφορία ;

Πῶς δὲν ἦρθε ἀκόμη τὸ παιδί μου, τὸ κορίτσι μου ; Φαίνεται ἐκείνη τὴ κράτησε πιότερο ἀπόψε. Δύστυχο κορίτσι!!! Ἐσὺ ἡ ἀρχοντοπούλα σχεδὸν ὑπηρέτρια ἐκείνης!!!

Δὲν εἶχε ἄδικο ἡ μητέρα. Ἀπὸ δυὸ ἑβδομάδες πρὶν ἡ κόρη της ἐργαζότανε στὸ σπίτι ἐκείνης.

Μιὰ μέρα ποὺ δὲν ὑπῆρχε πιὰ τίποτα ἄλλο νὰ πουληθῇ ἐπῆγε σ' ἐκείνη. Τῆς εἶπε πὼς εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ δουλειὰ γιὰ λίγο φαγητὸ καὶ γιὰ τὸ ἐνοίκιο.

—Μὰ ἦρθες πάνω στὴν ὥρα τῆς εἶπε. Θὰ ἔρχεσαι ἐδῶ. Δὲν μπάζω ἐγὼ στὸ σπίτι μου ὅποια ὅποια! ! ! Οἱ δουλειές σου θὰ εἶναι πολὺ λίγες. Θὰ ψωνίζῃς, θὰ μαγειρεύῃς, λίγο θὰ φροντίζῃς καὶ τὰ ἐσώρρουχά μας καὶ τὸ ἀπόγευμα θὰ φεύγῃς γιατὶ ἐγὼ συνήθως τρώω ἔξω τὸ βράδυ.

Δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Ἔσφιξε τὴ καρδιά της καὶ τὰ χείλη της, γιατὶ τῆς ἦρθε μιὰ ἄσχημη, πολὺ ἄσχημη λέξι νὰ τῆς πῇ.

Μὰ πάλι τί νὰ ἔκανε ; Καφτερὰ δάκρυα ἔννοιωσε νὰ αὐλακώνουνε τὰ μάγουλά της. Ἡ εἰκόνα τοῦ θανάτου τοῦ πατέρα της ἦρθε ἀπρόσκλητη νὰ σταθῇ μπροστά της.

Τὸν ἔβλεπε κεῖ ἐτούτη τὴ στιγμή, σὰν κεῖνο τὸ πρωὶ νὰ μουρμουρίζῃ μὲ σιγανὴ φωνή, γεμάτη ἀπὸ πόνο καὶ ἱκεσία.

—Ἕνα ζεστό. Παγώνω. Ἕνα ζεστό ! ! !

Οἱ λεπτομέρειες τοῦ θανάτου του εἶχανε χαραχθῆ βαθειὰ στὴ μνήμη της καὶ

τὴν κυνηγοῦσαν σὰν κακὸς βραχνάς.

Δὲν ἤθελε νὰ δῇ νεκρὴ καὶ τὴ μητέρα της.

—Ἂν διαρκέσῃ ὅμως αὐτὴ ἡ κατάστασι, εἶπε δυνατά.

—Ποιὰ κατάστασι ; ρώτησε ἐκείνη.

Συνῆλθε. Σταμάτησε τὰ καφτερὰ δάκρυα καὶ ἔκρυψε βαθειὰ τὸ πόνο της.

—Ἀπὸ πότε μὲ θέλεις ; ἄκουσε τὴ φωνή της νὰ λέῃ.

—Μὰ καὶ τώρα ἂν εἶναι δυνατόν, ἀπάντησε ἐκείνη. Καὶ ἔτσι κλείστηκε ἡ συμφωνία.

Συμφωνία γιὰ τὴ παράτασι τῆς ζωῆς, γιὰ λίγο ἀκόμα διάστημα, τῆς μητέρας της καὶ τῆς δικῆς της.

Σὰν τέλειωσε τὶς δουλειές της κι' ἔφυγε μ' ἕνα κατσαρόλι γεμάτο φαγητὸ λαχταριστὸ κρέας καὶ δυὸ πανιότες κάτασπρες καὶ ὁλόφρεσκες, σκέφθηκε μήπως θὰ πρέπει νὰ ἀμφιβάλλῃ γιὰ τὴ δικαιοσύνη τοῦ Ὑπέρτατου Ὄντος, ἀφοῦ ἄφηνε ἀτιμώρητους αὐτοὺς ποὺ ἤρθανε νὰ πνίξουν μέσα στὴν ἀδικία ἕναν τιμημένο λαὸ καὶ δὲν ἔστελνε ὅλους τοὺς κεραυνούς του νὰ τοὺς κάψῃ τὴν ὥρα ποὺ γελάγανε μὲ τὸ μεγάλο του σπαραγμό..!!!

Ὕστερα, πῶς μποροῦσε αὐτὸ τὸ δένδρο, ποὺ λέγεται Ἑλλὰς τὸ ποτισμένο μὲ αἷμα τόσων μυριάδων ἡρώων στὰ χρόνια τῆς ἱστορίας του, νὰ ἔχῃ καὶ σάπια φύλλα ;

Ἕνα σάπιο φύλλο ἦτανε πραγματικὰ ἐκείνη ἡ παληά της συμμαθήτρια.

Μὰ δὲ μποροῦσε νὰ κάνῃ ἀλλοιῶς.

Εἶχε γίνει ἡ συμφωνία. Συμφωνία σχεδὸν αἵματος. Πρὶν νυχτώσῃ κάθε μέρα βρισκότανε στὸ σπίτι της.

Ἡ μητέρα της εἶχε ἀρχίσει νὰ συνέρχεται, αὐτὴ ὅμως πιότερο κιτρίνιζε. Τὶ καὶ ἂν ἔτρωγε διάφορα φαγητά, πηγαίνανε ἄδικα. Ὑπέφερε τόσο πολὺ ψυχικά.

Σὰν ἐρχότανε ἡ στιγμὴ τοῦ μεσημεριοῦ ποὺ σερβίριζε ἐκείνην καὶ στεκότανε ὀρθὴ μπροστά της, ἔννοιωθε πὼς ἡ ζωή της σωνότανε σιγὰ-σιγά. Δυὸ βδομάδες αὐτὴ ἡ ζωή ! ! ! !

Εἶχε σχεδὸν τελειώσει τὶς δουλειές της κι' αὐτὴ τὴ μέρα καὶ θὰ ἔφευγε ὅταν ἄκουσε ἐκείνη νὰ τῆς λέῃ.

—Ξέρεις ἀπόψε ἔχω τρεῖς φίλους μου τραπέζι. Τώρα μόλις μοῦ τηλεφώνησαν. Θὰ φᾶνε ἐδῶ. Θὰ φέρουνε ἕτοιμα φαγητά, μόνο ποὺ πρέπει νὰ μᾶς σερβίρῃς.

Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃς ἀντίρρησι ;

Καὶ ἔμεινε. Καὶ τοὺς σερβίρισε. Καί...

—Κάνε μας καφὲ καὶ φέρε καὶ τὰ λικέρ, φώναζε τὰ σάπιο φύλλο ! ! !

Νόμιζε πὼς τὴν ταπείνωνε. Τί κουτή. Τί ἄδεια. Τί βρώμικη ! ! !

—Πάρε ὅλο τὸ φαΐ ποὺ ἔμεινε, ψωμί, καὶ φύγε τώρα. Μὴν ἔρθῃς πολὺ πρωὶ γιατὶ θὰ κοιμᾶμαι, ἢ νὰ κάνῃς πολὺ σιγὰ τὶς δουλειές σου μὴ μὲ ξυπνήσῃς.

Ἄ! ξέχασα πάρε καὶ λίγα κόκκινα αὐγά, γιατὶ αὔριο εἶναι Πάσχα, εἶπε πάλι τὸ σάπιο φύλλο.

Πάσχα ἡ ἡμέρα τῆς χαρᾶς. Τὸ ξεπέταγμα τοῦ κλώνου γιὰ νὰ ρθῇ τὸ πουλὶ νὰ στήσῃ τὴ φωλιά του.

Πάσχα. Γίνεται ἀληθινὸ τὸ ὄνειρο. Στὸ φρέσκο νοτισμένο χῶμα οἱ δροσοσταλίδες λὲς καὶ εἶναι χιλιάδες μικρὰ ματάκια καὶ μᾶς κοιτοῦν.

Πάσχα. Ἀγάπη. Νέα πνοὴ στὴ ζωὴ ποὺ ξεπηδάει μέσα ἀπὸ ἕνα τάφο Πανάγιο.

Μὰ αὐτὸ τὸ Πάσχα ἦτανε Πάσχα σκλαβιᾶς. Δὲν εἶχε ἀνοίξει ἀκόμη ὁ τάφος νὰ ξεπεταχτῇ πανέμορφη ἀπὸ μέσα ἡ Λευτεριὰ καὶ τὸ τραγούδι της νὰ πάρουνε οἱ λόγγοι, τὰ βουνά, οἱ χαράδρες καὶ νὰ τὸ ἠχοβολήσουνε παντοῦ . . .

—Ἂν φοβᾶσαι νὰ πᾷς ἀκούστηκε πάλι ἐκείνη, εἶναι πρόθυμος ὁ ἕνας κύριος . . . νὰ σὲ πάῃ. Δὲν ἀπάντησε. Τρέχοντας κατέβηκε τὶς σκάλες καὶ τρέχοντας πέρασε δυὸ δρόμους. Σχεδὸν πλησίαζε στὸ σπίτι της ὅταν εἶδε μπροστά της νὰ ξεπροβάλῃ τρικλίζοντας ἕνας κατακτητής.

Καλοφαγωμένος. Καλοπιωμένος τοῦ ἔλλειπε τὸ συμπλήρωμα . . . ἡ γυναίκα.

Ἄνοιξε τὰ χέρια του νὰ τὴν ἁρπάξῃ, ἐνῷ χυδαῖες λέξεις βγαίνανε ἀπὸ τὸ στόμα του. Δὲν πρόφθασε ὅμως. Τὴ σιωπὴ τῆς νύχτας διέκοψε ἕνα μπαμ ἀπὸ ὅπλο, ἐνῷ δυὸ ἄνθρωποι ἀκουστήκανε νὰ τρέχουνε.

Ἕνας σωτήρας βρέθηκε. Ἕνας ἀστυφύλακας. Ἔκανε τὴ νυχτερινὴ βάρδια του καὶ εἶδε τὴ σκηνή. Σὰν Ἕλληνας ἐπενέβη ἀμέσως γιὰ νὰ σώσῃ ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ὄρνιου ἕνα πουλί, μιὰ Ἑλληνίδα.

Ὅλη τὴ νύχτα σχεδὸν οἱ δυὸ νέοι ἀγρύπνησαν πλάϊ-πλάϊ μέσα σὲ κάτι χαλάσματα μακρυὰ ἀπὸ τὸ σπίτι της.

Πέρα στὴν Ἀνατολὴ ἡ αὐγὴ ἄρχιζε νὰ θέλῃ νὰ βγῇ, τὸ σκοτάδι πάλευε νὰ κρατηθῇ, μὰ ὑποχωροῦσε καὶ ὁ οὐρανὸς χαρούμενος δεχότανε τὰ πρῶτα μηνύματά της.

Τί νὰ ψιθύριζε ἄραγε ἡ πρωινὴ αὔρα στ' αὐτὶ τοῦ νέου ποὺ συλλογισμένος στεκόταν ἐκεῖ ἀκίνητος ; Τί μήνυμα νὰ τοῦ ἔφερνε τὸ ἄρωμα τῶν λουλουδιῶν τῆς μικρούλας πασχαλιᾶς ποὺ βρέθηκε νὰ εἶναι ἐκεῖ κοντά τους ;

—Περάσαμε τόσες ὧρες μαζὶ καὶ ἀκόμα δὲν σοῦ εἶπα ποιός εἶμαι. Εἶπε ὁ ἀστυφύλακας.

Δὲ σὲ ρωτῶ σὺ ποιά εἶσαι γιατὶ τὸ ξέρω. Παρακολουθοῦμε συνεχῶς τὸ σπίτι ἐκείνης, μάθαμε τὴ θυσία σου γιὰ τὴ μητέρα σου καὶ εἶσαι ἀξιέπαινη σὰν Ἑλληνίδα.

Ἐγὼ εἶμαι ἀστυφύλακας καὶ ἂς φορῶ πολιτικά. Εἶμαι δὲ εὐχαριστημένος ποῦ ἔλαχε σὲ μένα νὰ σὲ σώσω ἀπὸ τὰ βρωμερὰ χέρια αὐτοῦ τοῦ κτήνους.

Μὰ γιατί δὲν ἀπαντᾷς ;

Συλλογισμένη καὶ ἀμίλητη κοίταζε γύρω της τὰ χαλάσματα. Ἔτσι χαλασμένη θὰ ἦτανε καὶ ἡ δική της ἡ ζωή, ἂν δὲν βρισκότανε αὐτὸ τὸ παλληκάρι.

—Τί νὰ πῶ ; Εὐχαριστῶ ; Εἶναι μιὰ λέξι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ πῇ αὐτὸ ποὺ νοιώθω. Σκέπτομαι. Σκέπτομαι ἐσένα μήπως κινδυνεύσεις, εἶπε μὲ τρεμάμενη φωνή.

—Δὲν θὰ τὸ ἤθελες τὴ ρώτησε τὸ παλληκάρι. Σὲ πιστεύω. Οἱ ὧρες αὐτὲς ποὺ μείναμε ἐδῶ στὰ χαλάσματα, στὴ μοναξιά, ἐγὼ ἕνας Ἕλληνας καὶ σὺ μιὰ Ἑλληνίδα, μᾶς ἕνωσαν.

Ἄγνωστοι πρὶν λίγες ὧρες, χωρὶς ὁ ἕνας νὰ ξέρῃ τὴν ὕπαρξι τοῦ ἄλλου, τώρα μᾶς ἔχει ἑνώσει ὁ κοινὸς πόθος τῆς σωτηρίας μας.

Μὴ φοβᾶσαι ὅμως. Πρέπει νὰ ἔχῃς ἐμπιστοσύνη σὲ μένα καὶ νὰ ἀκούσῃς καὶ νὰ ὑπακούσῃς εἰς ὅ,τι σοῦ πῶ.

Σὲ λίγα λεπτὰ θὰ χωρίσουμε. Σὺ θὰ πᾶς στὴ διεύθυνσι αὐτὴ (καὶ τῆς εἶπε ὁδὸ καὶ ἀριθμὸ) εἶναι τὸ σπίτι μου, οἱ γονεῖς μου καὶ ἡ ἀδελφή μου. Ἐγὼ πηγαίνω ἀμέσως στὸ σπίτι σου νὰ πάρω τὴ μητέρα σου. Ἐκεῖ θὰ εἶσαστε καὶ οἱ δυὸ ἀσφαλισμένες καὶ θὰ μοιραζώμαστε αὐτὸ ποὺ ἔχουμε. Σύμφωνοι ;

Μιὰ δεύτερη συμφωνία ἔκλεισε. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως ἦτανε μία τίμια συμφωνία. Μιὰ συμφωνία ἀγάπης. Μιὰ συμφωνία ποὺ ἔσωνε μιὰ κοπέλλα ἀπὸ τὸ βραχνὰ νὰ περιποιῆται μιὰ ἐκείνη, ἕνα σάπιο φύλλο.

—Σ' εὐχαριστῶ, εἶπανε τὰ ἄχρωμα χείλη τῆς κοπέλλας. Σ' εὐχαριστῶ.

Ἀλλὰ μὴ φύγῃς ἀκόμα.

Ἔψαξε στὸ δεματάκι της καὶ ἔβγαλε ἀπὸ μέσα δυὸ αὐγά. Δυὸ κόκκινα αὐγά. Τὰ μάτια της λάμπανε. Ἔδωσε τὸ ἕνα στὸν ὑπερασπιστή της καὶ προστάτη της καὶ τοῦ εἶπε :

—Ἀπόψε ἦτανε μιὰ μεγάλη νύχτα γιὰ μᾶς. Ἂς δεηθοῦμε στὸ Θεὸ μὲ τὸ χάραγμα τῆς πασχαλιάτικης αὐγῆς, νὰ ρθῇ γρήγορα καὶ ἡ χαραυγὴ τῆς Λευτεριᾶς. Πάρε τὸ αὐγό.

— Χριστὸς Ἀνέστη! εἶπε ἡ κοπέλλα, μὲ λένε Λένα.

—Ἀληθῶς Ἀνέστη! ἀπάντησε τὸ παλληκάρι. Τὸ ὄνομά μου εἶναι Πέτρος καὶ τὰ χέρια τους ἑνώθηκαν μαζὶ καὶ οἱ καρδιές τους.

ΙΩΑΝΝΑ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

* ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ
* Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΟΝ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΤΟΥ
* ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΥΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β'
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

....Εἶναι δειλινὸ.... ἕνα παράξενο δειλινό....

....Φτερουγίζει ὁλόγυρα τῆς νύχτας ἡ ψυχὴ.... Χλωμὴ ἡ ἔκφραση τοῦ Ἀπείρου.... Ὅλα σιγὰ - σιγὰ σκοτεινιάζουν, ναρκώνονται, σωπαίνουν, μελαγχολοῦν....

....Δειλινὸ.... Μιὰ νοσταλγία κυκλώνει τὸ νοῦ.... Στιγμὴ ὀνείρων !!!!

....Γαλήνη μὲ κυκλώνει.... Κι' εἶμαι—σὰν πάντα—μονάχος μέσα στὸ τετράγωνο, μικρὸ γραφεῖο μου, μὲ συντροφιὰ τοὺς ἤχους μιᾶς βελούδινης μουσικῆς....

Μά, ξαφνικά, ἡ μουσικὴ σταματᾷ κι' ἀπὸ τὸν ξένο σταθμὸ ἀκούγεται μιὰ ψαλμῳδία.... Καί, τί περίεργο !, ψαλμῳδία βυζαντινή....

«....Ἐρχόμενος ὁ Κύριος πρὸς τὸ ἑκούσιον πάθος,
τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ : Ἰδού ! ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδοθήσεται—καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ....».

....Αὐτὴ ἡ ψαλμῳδία !.... Πόσο βαθειὰ μιλάει στὴν καρδιά !.... Πόση ἐπαναστατικὴ συγκίνηση κρύβει μέσα της ! Σὲ συγκλονίζει !!!....

....Ἔξω ἐξακολουθοῦν πάντα νὰ πέφτουν οἱ στάλλες τῆς νύχτας.... Σκοῦρες, ἀδιάφανες, ἀθόρυβες, ὁλοένα καὶ χλωμιάζουν περισσότερο τὴ φύση.....

Καὶ μέσα στὸ γραφεῖο μου ποὺ τίποτε δὲν φαίνεται πιά, ἔρχεται ἀπὸ τὸ μικρούτσικο φωτάκι τοῦ ραδίου ἡ ψαλμῳδία γιὰ νὰ ξεχυθῇ τριγύρω, χύνοντας μαζὶ ἕνα γλυκὸ βάλσαμο κατανύξεως ποὺ σὲ μουδιάζει, σὲ κάνει νὰ καρδιοκτυπᾷς, σοῦ λέει νὰ προσευχηθῇς στὸν πλάστη τῶν ὅλων....

Αὐτὸ τὸ τροπάρι, ἐτούτη ἡ γαληνεμένη πρώτη νύχτα κι' ἡ βαθειὰ μοναξιὰ ποὺ μὲ τυλίγει τραβοῦν ἀνάλαφρα τὶς βελούδινες κουρτίνες τοῦ παρελθόντος γιὰ νὰ μὲ κάνουν νὰ ξαναζήσω ἕνα ὄνειρο.... Τὰ πρῶτα παιδικά μου χρόνια....

Ἀναμνήσεις !!!!

Θυμᾶμαι ξεχωριστὰ ἕνα-ἕνα τὸ κάθε Πάσχα τῆς ζωῆς μου.... τὸ σουβλιστὸ ἀρνὶ.... τὰ κόκκινα αὐγά.... τὸ φιλὶ τῆς ἀγάπης.... τὸ Χριστὸς Ἀνέστη.... τὶς κατάλευκες λαμπάδες μὲ τὶς πολύχρωμες κορδέλλες στὸ μέση....

....Κι' ἀκόμα πρίν, θυμᾶμαι τὰ Δώδεκα Εὐαγγέλια, τὴν Ἀποκαθήλωση, τὸν Ἐπιτάφιο, τὰ δάκρυα τῶν μεγάλων, τὴν συντριβὴ τῶν γερόντων, τὴν ταπείνωση τῶν γυναικῶν. Ὅλα ἐτοῦτα μοιάζουν μ' ἕνα γλυκόλαλο παραμύθι....

Κι' ὅμως.... Εἶναι τὸ πιὸ ἀληθινὸ παραμύθι τῆς ζωῆς....

Ἡ Πίστη τῶν πατέρων μας.... ἡ δική μας πίστη.... τῶν παιδιῶν μας ἡ εὐλάβεια.... τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ....

Ἡ Θρησκεία !!!! Τὴν εἶπαν «ὄπιο» τοῦ λαοῦ, ξεσήκωσαν διωγμοὺς τρομεροὺς ἐναντίον της, τῆς κατάφεραν μὲ λύσσα πολλὲς σφιγμένες γροθιές, τὴν εἰρωνεύτηκαν....

Καὶ τ' ἀποτέλεσμα ;.... Κάθε χρόνο σταυρώνεται ὁ Χριστὸς.... Καὶ κάθε χρόνο πλημμυρίζουν οἱ ναοὶ κόσμο.... Οἱ τάξεις τῶν πιστῶν πυκνώνουν.... Δὲν ἀραιώνονται.... Κι' ἐκεῖ ἀκόμα, στὸ σκοτεινὸ νεκροταφεῖο τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, στὴ χώρα τοῦ μίσους καὶ τῆς τύφλωσης, κι' ἐκεῖ ἀκόμα κάποια μικρούτσικα φωτάκια προοιωνίζουν τὸ φῶς ποὺ θ' ἀκολουθήσῃ....

Ξεχωριστὰ ὅμως γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες ἡ Πίστη δὲν εἶναι ἁπλῆ ἔκφραση τῆς

ζωῆς.... Εἶναι ἀνάγκη.... Εἶναι αἴτημα.... Εἶναι ὁ ἀγέρας ποὺ ἀναπνέουμε.... Εἶναι τὸ θεμέλιο πάνω στὸ ὁποῖο ἔχουμε κτίσει τὴν ὕπαρξή μας....

Τὸ θέμα εἶναι ἐπίκαιρο.... 'Απ' ἄκρο σ' ἄκρο τῆς χώρας μας ἀντηχοῦν πασχαλινὰ τροπάρια καὶ ἀναστάσιμα ψαλτήρια.... Γλέντια τρικούβερτα στήνονται σὲ κάθε γωνιὰ τῆς 'Ελλάδος, γύρω ἀπὸ τὴ σούβλα μὲ τ' ἀρνί.... Πανηγυρικὴ ὄψη ἔχουν πάρει τὰ χωριὰ καὶ οἱ πόλεις....

Κι' ὁ καθημερινὸς χαιρετισμὸς ἀντικαταστάθηκεν ἀπὸ τό : «Χριστὸς 'Ανέστη!». Γι' αὐτὸ καὶ ἡ στήλη ἐτούτη ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν ἐπικαιρότητα, θέλει τὶς πρῶτες ἐτοῦτες γραμμές της νὰ τὶς ἀφιερώσῃ στὴν λαμπερὴ αὐτὴ χριστιανικὴ ἐπέτειο, ποὺ ὁ ρωμαντικὸς κι' εὐγενικὸς λαός μας τὴν ὁμορφοντύνει μὲ τοὺς κτύπους τῆς καρδιᾶς του....

Δὲν ὑπάρχει πιὸ ἀσάλευτο θεμέλιο στὴ ζωή του ἀπὸ τὴν πίστη του.... 'Η πίστη αὐτὴ τὸν συντρόφευσεν, ἀπὸ τὰ πολὺ παληὰ χρόνια, καὶ τὸν βοήθησε νὰ φτειάξῃ τὸν πολιτισμό του, ποὺ ἀπετέλεσε τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ..

....Καὶ πίστη θὰ πῇ ἀγάπη.... Καὶ ἡ ἀγάπη διώχνει μακριὰ τὸ μῖσος, φέρνει τὴν κατανόηση, τὴ συμπάθεια, τὴ συγχώρεση....

Αὐτὸ εἶναι τὸ βαθύτερο νόημα τῶν ἁγίων ἡμερῶν ποὺ ζήσαμε.... Αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ ἀληθινὴ ἀξιοποίησή τους....

Πάσχα, λοιπόν....

Γιορτινὰ ὅλα γύρω.... Καὶ χαρούμενα....

'Η στήλη ἐτούτη στέλνει στοὺς ἀναγνῶστες της τὶς πιὸ καλύτερες εὐχές της γιὰ κάθε χαρά, ὑγεία, εὐτυχία καὶ προκοπή....

Εἴθε τὸ φῶς τῆς 'Αναστάσεως νὰ φωτίζῃ τὴ ζωὴ ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς πλημμυρίζῃ ἱκανοποίηση....

Εἴθε νὰ φέρῃ στὴν 'Ανθρωπότητα τὴν εἰρήνη τῆς 'Αγάπης καὶ τὴν πρόοδο!!....

Πάσχα....

Οἱ ἄνδρες τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος δὲν βρῆκαν τὸν καιρὸ νὰ «ξεφαντώσουν».... Οἱ ὧρες τῆς δουλειᾶς τους πολλαπλασιάστηκαν—ὅπως κάθε χρόνο τέτοιαν ἐποχή.... Οἱ ἀναστάσιμες καμπάνες τοὺς βρῆκαν στὸ δρόμο «ἐν ὑπηρεσίᾳ».... Κι' οἱ ὄμορφες αὐτὲς ὧρες τῆς χριστιανωσύνης τους ἀντάμωσαν μὲ τὸ σῆμα ὑπηρεσίας στὸ χέρι, ν' ἀκολουθοῦν τὸ δρομολόγιο τῆς σκοπιᾶς τους....

Μιὰ θυσία κι' αὐτὴ στὴν ὑπηρεσία τῶν συνανθρώπων τους....

Μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς κοινωνικὲς προσφορές τους, στὸ βωμὸ τοῦ καθήκοντος.... Ἂς εἶναι πάντως βέβαιοι ὅτι ἡ κοινωνία ἀναγνωρίζει τὶς ὑπηρεσίες τους. Τὶς ἐκτιμᾷ καὶ τὶς θαυμάζει....

Αὐτὸ τὸ ἐπιβεβαιώνουν τὰ ἀναρίθμητα γράμματα ποὺ φθάνουν ἀπὸ παντοῦ κάθε μέρα καὶ ποὺ εἶναι ἀφιερωμένα στὸν ἀστυφύλακα....

Ἔτσι, προτιμᾶμε, ἀντὶ γιὰ εὐχὲς πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους, νὰ παραθέσωμε ἕνα ποίημα ποὺ ἔγραψεν ὁ κ. Φ. Γραμμένος ('Αμφιτρίτης 8—Παλαιὸν Φάληρον) μὲ τὸν τίτλον : «Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ».

«....Ξημέρωμα! 'Αχὸς κανείς.
Στὸ δρόμο ποῦ βαδίζω.
Παντοῦ ἐρημιὰ καὶ σκοτεινιά.
Τὰ μόνα π' ἀντικρύζω.

*

Χλωμὰ τὰ φῶτα στὶς γωνιές,
Καὶ τ' ἄστρα τρεμοσβύνουν
Χίλιες μορφὲς φανταστικές,
εἰς τὶς σκιές τους σβύνουν.

Καὶ ὅμως νά ! ἀπ' τὴ γωνιὰ
Κάποιος ἐκεῖ προβάλλει....
Βαδίζει ἀργὰ καὶ σταθερά.
Ψηλὰ ἔχει τὸ κεφάλι.

*

Ποιὸς νᾶν' αὐτὸς ὁ σιωπηλὸς
Κι' ἀκούραστος διαβάτης ;
Εἶναι τῆς νύχτας Ἄρχοντας
καὶ τῶν πτωχῶν προστάτης.

*

Τῆς γειτονιᾶς μας ὁ καλὸς
Ὁ Ἄγγελος ὁ φύλακας
Γιὰ μᾶς ἐκεῖνος ξενυχτᾶ
Εἶναι ὁ.....**Ἀστυφύλακας.**

*

Ἐνῷ ἐμεῖς κοιμώμαστε,
Ζοῦμε τὰ ὄνειρά μας,
Ὁ Ἀστυφύλακας γυρνᾶ
Εἶναι τόσο κοντά μας.

*

Τῆς κάθε πόλεως φρουρὸς
μὲ ἥλιο καὶ μὲ μπόρα
Παντοῦ θὰ τρέξη αὐτοστιγμεὶ
ὅποια καὶ νᾶν' ἡ ὥρα.

*

Τὸν κλέπτη θὰ πιάση ἀπ' τὸ λαιμὸ
Τὸ γέρο ἀπ' τὸ χέρι
Ἄς εἶναι βράδυ ἢ πουρνὸ
Ἄς εἶναι μεσημέρι !

*

Θὰ βοηθήση τὰ παιδιὰ
νὰ πᾶνε στὸ σχολειό τους
καὶ οἱ κακοῦργοι θὲ νὰ βροῦν
Κι' αὐτοὶ τὸ δάσκαλό τους.

*

Νόμος κι' ἀγάπη ! Στέκει ἐκεῖ
τῆς πόλεως ὁ φύλακας
μ' ἐκτίμησ' ὅλοι τὸν κοιτοῦν
Εἶναι ὁ....**Ἀστυφύλακας».**

***

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΟΝ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΝ ΤΟΥ

....Βρήκαμε καὶ ἄλλοτε τὴν εὐκαιρία νὰ σᾶς μιλήσωμε γιὰ τὸ Ἀστυνομικὸ Κινηματογραφικὸ Συνεργεῖο, ποὺ ἐδημιούργησεν ὁ κύριος Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τὸ περασμένο καλοκαίρι, μέσα στὸ πλαίσιο τοῦ προγράμματος σχέσεων κοινοῦ καὶ Ἀστυνομίας.... Γράφοντας ὅμως πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα μεταφέραμε τὶς δικές μας ἀντιλήψεις καὶ τὰ δικά μας συμπεράσματα ἀπὸ τὶς κινηματογραφικὲς προβολὲς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

Καὶ μερικοὶ φίλοι ἀναγνῶστες μᾶς ρώτησαν : «Ὁ κόσμος τί λέει γι' αὐτές ;

Οἱ διδάσκαλοι ; Οἱ μαθηταί ; Πολὺ θὰ μᾶς ἐνδιέφερε νὰ διαβάσωμε καὶ τὶς κρίσεις τους....».

Δίκαιη ἡ ἐρώτηση καὶ λογικὴ ἡ παρατήρηση....

Γι' αὐτὸ ἀπὸ σήμερα θὰ ἀρχίσωμε νὰ παραθέτωμε μὲ κάθε εὐκαιρία τὶς κρίσεις τῶν κ.κ. Διευθυντῶν τῶν Σχολείων γύρω ἀπὸ τὰ κινηματογραφικὰ προγράμματα ποὺ παρηκολούθησαν. Καὶ οἱ κρίσεις αὐτὲς—ὅπως θὰ διαπιστώσετε—εἶναι πολὺ ἐλπιδοφόρες καὶ τιμητικὲς γιὰ τὴν 'Αστυνομία.... Εἰδικῶς δὲ γιατὶ προέρχονται ἀπὸ πνευματικοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀθόρυβα καὶ φιλότιμα ἐργάζονται γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς αὐριανῆς 'Ελλάδος.

Οἱ κ.κ. διευθυνταὶ τῶν σχολείων εἶναι ἐν προκειμένῳ ὄχι ἁπλῶς βοηθοὶ πολύτιμοι τοῦ 'Αστυνομικοῦ Κινηματογραφικοῦ Συνεργείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιφυλάσσουν ἐνθουσιώδη ὑποδοχή, ἀλλὰ καὶ ὑμνηταὶ τοῦ ἔργου τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων, τὸ ὁποῖον φέρουν ὡς παράδειγμα πρὸς μίμηση.

Βλέπουν σ' αὐτὴν τὴν προσπάθεια πολλὴ ἀνθρωπιὰ καὶ ἐκφράζουν τὴν πεποίθηση ὅτι ἡ ἐπαφὴ αὐτὴ παιδιῶν καὶ ὀργάνων τάξεως θὰ ἀποδώσῃ πλουσίους κοινωνικοὺς καρπούς. Παράλληλα ἐπαινοῦν ἀνεπιφύλακτα τὸ καλὸ κινηματογραφικὸ φίλμ ποὺ παρακολουθοῦν καὶ τὸν ἄψογο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον γίνονται οἱ ἀστυνομικὲς προβολές.

Πολλὰ κι' ἐνδιαφέροντα μᾶς γράφουν. 'Ο χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ παραθέσωμε γράμματα ἐκπαιδευτικῶν. Μιὰ μέρα ὅμως ὅλα ἐτοῦτα τὰ σχόλια καὶ οἱ κρίσεις θὰ ἐνσωματωθοῦν ἴσως, σ' ἕνα εἰδικὸ καλλιτεχνικὸ λεύκωμα ποὺ κάποτε θὰ ἑτοιμάσῃ τὸ Κινηματογραφικὸ καὶ Ραδιοφωνικὸ Τμῆμα τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων.

Τώρα ἂς κλείσωμε αὐτὸ τὸ θέμα μὲ τὴ γνώμη τῆς Διευθυντρίας Δημοτικοῦ Σχολείου Κυψέλης (Στροφάδων 4) Κας Β. Σταυρουλάκη, ἡ ὁποία ἀναφέρει τὰ ἑξῆς :

«....Εἶναι πραγματικῶς ἐπαναστατικὸν θάλεγε κανεὶς ὅτι ἡ 'Αστυνομία ἄφισε γιὰ λίγο ἢ τουλάχιστον ἕνα μέρος της τοὺς κακοποιοὺς καὶ πλησιάζει τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Μία κίνησις ποὺ θἄπρεπε νὰ ἐνθουσιάσῃ τὸν καθέναν. Τὸν καθένα ποὺ πιστεύει πὼς ὁ φόβος δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ χαρίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Φιλία, ἀγάπη, κατανόησις, θἄταν τὰ καλύτερα ἀπ' ὅλα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ μπορούσαμε νὰ καταπολεμήσωμε τὸ κακὸ σὲ ὅλες του τὶς ἐκδηλώσεις. Εἶναι κάτι ποὺ μόνο ἀπὸ τὰ παιδιά μας θὰ μπορούσαμε ν' ἀρχίσωμε νὰ τοὺς τὸ κάνωμε συνειδητὸ βίωμα. Κι' ἴσως αὐτὴ ἡ ἐξόρμησις ἡ φιλικὴ καὶ γεμάτη κατανόησι ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ Σῶμα ποὺ ἀκριβῶς σκοπό του ἔχει τὴ διατήρησι τῆς ἠρεμίας καὶ γαλήνης, εἶναι τὸ πρῶτο δειλὸ βῆμα γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς πιὸ ἤρεμης καὶ ὑπεύθυνης συνειδητὰ γιὰ τὶς πράξεις της κοινωνίας».

Β. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ
Διευθύντρια Δημοτικοῦ Σχολείου
Στροφάδων 4

***

ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΥΝ

Τὸ πρόβλημα : «'Αστυνομία καὶ Παιδὶ» εἶναι ἀπέραντο καὶ ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα τῆς καθημερινῆς ζωῆς.... Πολλοὶ εἰδικοὶ καταπιάστηκαν μ' ἐτοῦτο τὸ σοβαρὸ θέμα καὶ ἐπρότειναν διάφορες λύσεις.... Λύσεις ἐπιστημονικὲς καὶ πολύπλοκες.... Μά, ἂς μᾶς συγχωρέσουν γιὰ τὴν γνώμη ποὺ θὰ διατυπώσωμε.... Θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ μὴ συμφωνήσωμε.... Δὲν χρειάζονται οὔτε μελέτες, οὔτε ἐπιστημονικὲς θεωρίες τὰ παιδιά.... Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἁπλό.... Θέλουν ἀγάπη.... Θέλουν προσέγγισι.... Διψοῦν γιὰ ἕνα χαμόγελο, γιὰ ἕνα καλὸ λόγο.... Κι' ὕστερα οὔτε πρόβλημα ὑπάρχει, οὔτε ἀνησυχία....

Τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς φταῖμε ἐμεῖς οἱ μεγάλοι γιὰ τὴ στάση τῶν παιδιῶν μας.... Αὐτὴ εἶναι μιὰ μεγάλη ἀλήθεια ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ἀμφισβητήσῃ....

Παράδειγμα μερικοὶ γονεῖς ποὺ συνήθιζαν παλαιότερα νὰ φοβερίζουν τὰ παιδιά τους μὲ τὸν 'Αστυφύλακα, καλλιεργώντας στὶς ἀθῷες καρδοῦλες τους ἕνα καταθλιπτικὸ αἴσθημα φόβου ποὺ τὰ συντρώφευε σ' ὅλη τους τὴ ζωή.... «Φάε, γιατὶ θὰ σὲ δώσω στὸν ἀστυφύλακα», «κοιμήσου γιατὶ θὰ σὲ πάρῃ ὁ ἀστυφύλακας», «ἂν δὲν καθήσῃς καλὰ θὰ φωνάξω τὸν ἀστυφύλακα....».

Ἄδικες καὶ βάρβαρες φράσεις ποὺ δείχνουν ἐπιπολαιότητα καὶ μαρτυροῦν μιὰν ἐγκληματικὴ ἀφέλεια, καταστρεπτικὴ γιὰ τὸ παιδὶ καὶ ἀντικοινωνική....

Αὐτά, βέβαια, ὑποθέτουμε ἀνήκουν πιὰ στὸ παρελθόν.... Καὶ τὸ σπίτι βοηθεῖ τὸ παιδὶ καὶ καλλιεργεῖ στὴν ψυχή του τὸ αἴσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἔννομη τάξη καὶ τοὺς φρουρούς τοῦ νόμου....

'Αλλά, πρέπει νὰ γίνουν ἀκόμα πολλά, γιὰ νὰ ἔχωμε τ' ἀποτελέσματα ποὺ θέλουμε....

Ὁ ὅρος «δημόσιαι σχέσεις» περιλαμβάνουν καὶ τὸ θέμα αὐτό.... Καὶ ἕνα μέσον ἐπικοινωνίας παιδιοῦ καὶ 'Αστυνομίας ὑπῆρξεν καὶ ὁ μορφωτικὸς κινηματογράφος τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πήλεων, ὁ ὁποῖος ἐλειτούργησε μὲ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα.

Ἔτσι, οἱ χειμερινὲς προβολὲς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἄρχισαν ἀπὸ τὰ σχολεῖα....

Λαμπρὴ ἰδέα καὶ τὴν υἱοθέτησαν—ὅπως εἴδαμε—μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμὸ οἱ κ.κ. διευθυνταὶ τῶν σχολείων.

Ἂς δοῦμε, ὅμως, τώρα καὶ τὶς ἐντυπώσεις τῶν μικρῶν μαθητῶν, ποὺ παρηκολούθησαν τὰ 'Αστυνομικὰ Κινηματογραφικὰ προγράμματα. Χρήσιμη εἶναι ἐτούτη ἡ ἔρευνα. Εἰδικῶς γιὰ τὴν συναγωγὴ ὠφελίμων συμπερασμάτων. Θὰ παραθέσωμε, λοιπόν, ἕνα ἀντιπροσωπευτικὸ γράμμα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν μαθητὴ τῆς 5ης τάξεως τοῦ 77ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἄνω Πετραλώνων, Γεώργιον Φωτιάδην, ὁ ὁποῖος μᾶς γράφει :

«.... 'Απὸ τὴν ἀγαπημένη μου ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας ποὺ τὴν ἀκούει μὲ προσοχὴ ὁλόκληρη ἡ γειτονιά μου, θέλω νὰ εὐχαριστήσω τὸ 'Αρχηγεῖο τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων γιὰ τὶς ὡραῖες ταινίες ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ προβάλῃ σήμερα δωρεὰν στὸ μικρό μου Σχολεῖο.

Ἦταν μεσημέρι κι' ὅλα τὰ παιδιὰ περιμέναμε μ' ἀγωνία τὸ αὐτοκίνητο τῆς 'Αστυνομίας ποὺ θὰ ἔφερνε τὸν κινηματογράφο στὸ σχολεῖο μας. Ὅταν ἦρθε καὶ βγήκανε τρεῖς ἀστυνομικοὶ ἀπ' αὐτό, τοὺς χειροκροτήσαμε μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμό. Γιατὶ τοὺς βλέπαμε σὰν μεγάλους φίλους ποὺ ἦρθαν νὰ μᾶς φέρουν λίγη χαρά. Κι' ὕστερα στὴν αἴθουσα. Τοὺς βλέπαμε νὰ τοποθετοῦν τὰ μηχανήματα, νὰ βάζουν τὶς κουρτίνες στὰ παράθυρα καὶ νὰ δουλεύουν χαμογελαστοί, καὶ σκεπτόμαστε πόσο καλοὶ εἶναι καὶ πόσο μᾶς ἀγαποῦν, ἀφοῦ τόσο κουράζονται γιὰ μᾶς. Μετὰ μᾶς εἶπαν ἀπ' τὸ μικρόφωνο ὡραῖα λόγια, ποὺ δὲν θὰ τὰ ξεχάσωμε ποτέ. Καὶ πάλι τοὺς χειροκροτήσαμε. Ὕστερα ἄρχισαν τὰ ἔργα. Τί ὡραῖα ἔργα! Πόσο διδακτικά! Μίκυ-Μάους, ἕνα παιδάκι ποὺ χάθηκε μέσα σ' ἕνα ζωολογικὸ κῆπο κι' ἔμεινε μὲ ζῶα ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ τὰ βλέπαμε, μιὰ κωμωδία ποὺ μᾶς ἔκανε νὰ ξεκαρδιστοῦμε στὰ γέλοια, ἀνθρωπολογία, γεωγραφία, δυὸ-τρεῖς ἀκόμα κωμωδίες καὶ πολλὰ ἄλλα ὡραῖα ἔργα. Φωνάζαμε, χειροκροτούσαμε, τραγουδούσαμε, κι' εἴπαμε ἀνέκδοτα ἀπὸ τὸ μικρόφωνο.

'Αλήθεια ! Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες γιὰ τὸ μικρό μας Σχολεῖο. Γι' αὐτὸ εὐχαριστοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιὰ τοὺς καλούς 'Αστυνομικούς, καὶ τοὺς ὑποσχόμαστε πάντα νὰ τοὺς θυμώμαστε, πάντα νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε καὶ νὰ ἀκοῦμε πρόθυμα τὶς συμβουλές τους....».

'Αλλά, ἂς μὴ παραθέσωμε ἄλλο γράμμα.... Αὐτὸ εἶναι ἀρκετό. Καὶ ἐνδεικτικὸ τῆς ἀπηχήσεως ποὺ βρῆκε στὶς τρυφερὲς καρδιὲς τῶν μικρῶν μαθητῶν ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ τοῦ 'Αρχηγείου τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

'Αποτελοῦν κι' αὐτὰ μιὰ λουλουδιασμένη λύση στὸ μεγάλο ἀστυνομικοκοινωνικὸ πρόβλημα : «'Αστυνομία καὶ παιδί».

'Ελᾶτε—ἂν ἀμφιβάλλετε—μαζί μας σ' ἕνα σχολεῖο τὴν ὥρα τῆς προβολῆς. 'Ελᾶτε νὰ ἰδῆτε τὰ εὐτυχισμένα χαμόγελα καὶ τὰ χαρούμενα παιδικὰ προσωπάκια, ν' ἀκούσετε τὶς φωνοῦλες καὶ τὰ χειροκροτήματα, νὰ ζήσετε ἀπὸ κοντὰ αὐτὲς τὶς ἀλησμόνητες στιγμὲς ἀγάπης....

'Ελᾶτε.... Καὶ θὰ ἰδῆτε πόσο εὔκολα ἁπλουστεύεται τὸ πρόβλημα.... Καὶ θὰ διαπιστώσετε ὅτι οἱ διψασμένες γι' ἀγάπη καὶ στοργὴ παιδικὲς καρδιὲς εὔκολα παραδίνονται στοὺς ὡραίους κόσμους τῶν μεγάλων, ὅταν αὐτοὶ οἱ μεγάλοι θελήσουν νὰ δείξουν λίγη κατανόηση στῶν παιδιῶν τὴν πολύπλοκη ψυχοσύνθεση....

Βέβαια, σκοτοῦρες πολλὲς ἔχομε στὸ κεφάλι μας, ἀγωνιώδη προβλήματα μᾶς περιζώνουν.... Ὅμως, ἀξίζει τὸν κόπο νὰ καταπιαστοῦμε σοβαρὰ μ' ἐτοῦτο τὸ πελώριο πρόβλημα.... Γιατὶ αὐτὰ τὰ παιδιά, ποὺ σήμερα παίζουν στοὺς δρόμους ἀμέριμνα καὶ μὲ τὴν ζωηρότητά τους κάποτε–κάποτε μᾶς ἐκνευρίζουν, θὰ γίνουν αὔριο ἡ συνέχεια τῆς δικῆς μας ζωῆς καὶ θὰ μᾶς διαδεχθοῦν στὴν βιοπάλη, σὰν κοινωνικὲς προσωπικότητες.

Στὴν 'Αστυνομία παρουσιάζονται ἄπειρες εὐκαιρίες νὰ πλησιάσῃ τὰ παιδιά, νὰ ζεστάνῃ τὶς καρδοῦλες τους, νὰ τὰ διδάξῃ, νὰ τὰ κατευθύνῃ σὲ ὡραίους προσανατολισμούς.

Σχολεῖο, 'Αστυνομία καὶ 'Εκκλησία, μαζὶ μὲ τοὺς γονεῖς, ἂς συνεργασθοῦν στὸν τομέα αὐτό. Καὶ τ' ἀποτελέσματα θἄναι ἐλπιδοφόρα.

Κι' ὅλα θὰ πᾶνε καλά.

Οἱ κινηματογραφικὲς προβολὲς τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων ἂς γίνουν τὸ παράδειγμα γιὰ ὅλους τοὺς ἄνδρες τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΤΡΑΓΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Πρὸ 14 ἀκριβῶς ἐτῶν, τὴν 1ην Μαΐου τοῦ 1948, παραμονὴν τοῦ Πάσχα, ἀνόσιοι καὶ ἀνίεροι κομμουνισταὶ ἐγκληματίαι ἐδολοφόνησαν, στὴν Πλατεῖα 'Αγίου Γεωργίου Καρύτση, τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐξήρχετο τῆς ἐκκλησίας, τὸν ἀείμνηστον 'Υπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Χρῖστον Λαδᾶν.

'Η δολοφονία τοῦ 'Υπουργοῦ ἐξέγειρεν ὄχι μόνον τὸν 'Ελληνικὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ σύμπαντα τὸν ἐλεύθερον κόσμον.

Πάσχα στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Π. ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ**

Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ ἐφέτος γιορτάσαμε τὸ Πάσχα στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ μὲ ἐξαιρετικὴ μεγαλοπρέπεια.

Χάρις στὴ προσωπικὴ ἐπίβλεψι καὶ φροντίδα τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τὴ παραμονὴ τοῦ Πάσχα τὰ πάντα ἦταν ἕτοιμα μὲ ὑποδειγματικὴ τάξι καὶ μαθηματικὴ ἀκρίβεια.

Ἔτσι τὸ πασχαλιάτικο πρωὶ βρῆκε τὴ Σχολὴ ὁμορφοστολισμένη, πεντακάθαρη καὶ χαρούμενη, ἀναμένουσα τοὺς εὐγενικούς ἐπισκέπτες της.

Ἀπὸ τὶς δέκα καὶ μισὴ ἄρχισαν νὰ προσέρχωνται στὴ Σχολὴ τὸ διοικητικὸν προσωπικόν, οἱ δόκιμοι ὑπαστυνόμοι καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των.

Ἡ **Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος** τσουγκρίζει τὸ αὐγό Του μετὰ δοκίμων Ὑπαστυνόμων.

Μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀγάπης καὶ χαρᾶς ἀνταλλάσσουν ὅλοι εὐχὰς μὲ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», ἀπολαμβάνουν τοὺς ὀβελίας, οἱ ὁποῖοι εἶναι παρατεταγμένοι ἐπὶ τριῶν ζυγῶν εἰς τὸν ὄπισθεν τοῦ περιπτέρου τῆς Σχολῆς χῶρον καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰσέρχονται στὴν αἴθουσα τελετῶν, ὅπου καταλαμβάνουν τὰς καθωρισμένας ἐκ τῶν προτέρων θέσεις των.

Ἀπὸ τὶς ἕνδεκα ἀρχίζει ἡ προσέλευσις τῶν προσκεκλημένων, τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Σώματος καὶ βραδύτερον τῶν ἐπισήμων.

Πρῶτος ἐκ τῶν ἐπισήμων ἀφικνεῖται ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Θεόδωρος Ρακιντζῆς, ὁ ὁποῖος γίνεται ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς καὶ ἐπευφημεῖται ζωηρότατα ἀπὸ ὅλους μὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Μετ' ὀλίγον φθάνει ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δαβάκης Δημήτριος, τὸν ὁποῖον ζητωκραυγάζουν καὶ χειροκροτοῦν πάντες μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν.

Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας περιέρχονται ἀπὸ τραπέζι σὲ τραπέζι, τσουγκρίζουν κόκκινα αὐγὰ καὶ λένε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἐν μέσῳ ζωηροτάτων ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων.

Δώδεκα παρὰ δέκα εἰσέρχεται εἰς τὸ προαύλιον τῆς Σχολῆς ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδο-

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γ. Ράλλης τσουγκρίζει τὸ αὐγό του μετὰ δοκίμων Ὑπαστυνόμων.

χος Κωνσταντῖνος, τοῦ ὁποίου ἡ ὑψηλὴ παρουσία ἀνάμεσά μας ἔδωσε μιὰ ξεχωριστὴ λαμπρὴ ἐπισημότητα στὸ ἐφετεινὸ πασχαλινό μας γλέντι.

Τὸν Διάδοχον ὑποδέχονται ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν , ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, ὁ Διοικητὴς τῶν Σχολῶν καὶ ἄλλοι ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Σώματος.

Μὲ τὴν ἄφιξι τοῦ Διαδόχου στὴ Σχολὴ ξεσπᾶ μιὰ ἀσυγκράτητη θύελλα χειροκροτημάτων καὶ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ἀγάπης.

Οἱ ἰαχὲς «Ζήτω ὁ Διάδοχος», «Ζήτω ὁ Ὀλυμπιονίκης», «Κωνσταντῖνος», «Νὰ μᾶς ζήσῃς», διερμηνεύουν τὰ πιὸ ἁγνὰ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς τὸν Ὑψηλότατο.

Ὁ Διάδοχος ἁπλὸς καὶ καταδεκτικὸς τσουγκρίζει κόκκινα αὐγὰ μὲ τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς ἄλλους παρισταμένους καὶ παρακολουθεῖ στὴν αἴθουσα τελετῶν τῆς

Σχολῆς χορούς τῆς ἑλληνικῆς λεβεντιᾶς ἀπὸ τὸ χορευτικὸ συγκρότημα τοῦ κ. Κουσιάδη.

'Αποχωρῶν ὁ Διάδοχος ἀποθεώνεται κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰ χειροκροτήματα.

'Εν τῷ μεταξὺ τὸ γλέντι ἔχει ἀνάψει. Τὸ πρόγραμμα πλαισιώνεται κανονικά, χωρὶς κανένα κενό, μὲ χορούς καὶ τραγούδια.

'Αθρόα προσέλευσι καλλιτεχνῶν, διαλεχτῶν, οἱ ὁποῖοι προσεφέρθησαν ἀφιλοκερδῶς καὶ προθύμως, χαρίζουν ἕνα κέφι καὶ μιὰ ἀτμόσφαιρα χαρμόσυνο ἄνευ προηγουμένου.

Τὰ ἐδέσματα εἶναι πλουσιώτατα. Κοκορέτσι, ψητὸ ἀρνὶ τῆς σούβλας, τυριά,

'Ο 'Υφυπουργὸς ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Δ. Δαβάκης τσουγκρίζει τὸ αὐγό του μετὰ υἱοῦ ἐκπαιδευομένου εἰς τὴν Σχολὴν ἀστυνομικοῦ.

σαλάτες, αὐγά, ὀρεκτικά, φροῦτα, γλυκίσματα καὶ ἄφθονος μπύρα κοσμοῦν τὰ τραπέζια τῶν παρισταμένων, οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρετοῦνται ταχύτατα ἀπὸ εἰδικοὺς σερβιτόρους, τοὺς ὁποίους ἐπιβλέπουν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς.

'Ο Διοικητὴς τῆς Σχολῆς ἀκούραστος πάντοτε παρακολουθεῖ ἐπισταμένως πᾶσαν λεπτομέρειαν. 'Έχει ὡς ἀρχὴν του νὰ μελετᾷ προσεκτικῶς καὶ νὰ προβλέπῃ τὰ πάντα. Γι' αὐτὸ κι' οἱ ἐπιτυχίες ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τῆς Σχολῆς προσεγγίζουν πάντοτε τὸ ἀπόλυτον. Διακαὴς του πόθος εἶναι νὰ χαρίσῃ εἰς ὅλους εὐτυχεῖς στιγμὲς καὶ νὰ ἀπέλθουν εὐχαριστημένοι.

Καὶ τοῦτο ὡς εἶναι φυσικὸν ἐπιτυγχάνεται. 'Αλησμόνητες μένουν οἱ στιγμὲς τῆς Πασχαλινῆς μας γιορτῆς. Παντοῦ ἔπαινοι καὶ θαυμασμοὶ ἀκούονται.

'Αλλὰ τὸ ξεφάντωμα ἀποκορυφώνεται κατὰ τὶς τέσσερες τὸ ἀπόγευμα, ὅταν εἰς τὴν Σχολὴν ἀφικνοῦνται ἑκατὸν δέκα Κύπριοι Τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι (ἄνδρες καὶ γυναῖκες), οἱ ὁποῖοι φιλοξενοῦνται εἰς τὴν 'Εθνικὴν 'Εστίαν.

Τοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους ὑπεδέχθησαν μὲ ζητωκραυγὰς καὶ ἐναγκαλισμοὺς οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς, οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειψαν τὰ τραπέζια καὶ ἔσπευσαν νὰ τοὺς προϋπαντήσουν. Τοὺς Κυπρίους ἀδελφοὺς προσεφώνησε μὲ ὑπέροχα καὶ ἐμπνευσμένα σὲ πατριωτικὸ τόνο λόγια ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς. Τὸν Διοικητὴν ηὐχαρίστησε μὲ συγκινητικὰ λόγια ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τούτων καὶ ἐν συνεχείᾳ πάντες ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

Μέχρις ὅτου γίνουν τὰ ἀνωτέρω εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ ἑτοιμασθῇ πλουσιώτατον μενοῦ ἔξω, στὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς—βλέπετε τὰ πάντα μελετημένα—ὅπου ἐκάθησαν ὅλοι καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς 'Αστυνομίας ἀπολαύσανε ἕνα ἀλησμόνητο πασχαλινὸ δειλινό. Τραγουδήσανε, χορέψανε μέχρις ἀργὰ τὸ βράδυ, ὁπότε ἀνεχώρησαν διὰ τὴν 'Εθνικὴν 'Εστίαν κατενθουσιασμένοι καὶ κατασυγκινημένοι διὰ τὴν θερμοτάτην ὑποδοχὴν τῆς ὁποίας ἔτυχον, διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν περιποίησιν καὶ τὴν καθαρὰ ἑλληνικὴ ἀτμόσφαιρα μέσα στὴν ὁποία ἔζησαν γιὰ λίγες ὥρες.

Τὴ γιορτὴ τοῦ Πάσχα ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Σχολῆς, τοὺς δοκίμους καὶ τὰς οἰκογενείας των, ἐτίμησαν καὶ οἱ κάτωθι :

Οἱ 'Υπουργοὶ 'Εσωτερικῶν κ. Ράλλης Γ. καὶ Συγκοινωνιῶν κ. Βρανόπουλος Δημ., ὁ 'Αρχηγὸς τῆς Ε. Β. Χωρ/κῆς κ. Βαρδουλάκης Γ., ὁ 'Αρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α. 'Αντιστράτηγος κ. Φροντιστῆς 'Αθαν., ὁ τ. 'Αρχηγὸς 'Αστυν. Πόλεων κ. Σπύρου Ι., οἱ 'Αστυν. Διευθυνταὶ κ.κ. Καραμπέτσος Εὐάγγ., Μουρούσιας 'Ανδρέας, Βερελῆς Νικόλ., Ζερβόπουλος Σ., Βούλγαρης Μιχαήλ, ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Κανελλόπουλος 'Αναστ., οἱ δημοσιογράφοι κ.κ. Γεωργακάκος, Φιλιππάκης καὶ Πασπαλιάρης, ὁ Δ/ντὴς καὶ 'Υποδ/ντὴς τῆς Λεοντείου Σχολῆς, οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς 'Υπαστυνόμων κ.κ. Γαλανὸς Δ., Μαγκάκης Γ., Τσοῦτσος 'Αθ., Πολυμενάκος 'Ιω., Σταυρίδης 'Ελευθ., Γιαννόπουλος Βασίλ., Κοκκινάκης Δημ., Λουκᾶς 'Ιωαν., Πατσούρης Χρ. καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

'Επίσης τὴν Σχολὴν ἐτίμησαν καὶ ξένες προσωπικότητες, ὡς ὁ 'Αρχηγὸς τῆς 'Αμερικανικῆς 'Αστυν. 'Αποστολῆς κ. Miles Furlong μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς κόρης των καὶ ὁ σύμβουλος ἐπὶ τῶν τηλεπικοινωνιῶν, κ. Neal Zackson. 'Ομοίως παρέστησαν ὁ 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας τῆς Δημοκρατίας Σομαλίας Στρατηγὸς Mohamet Abscir Moussa μετὰ τοῦ λοχαγοῦ Καραμπινιέρων Stelano Gionannone, ὁ Προϊστάμενος τῆς ἐκτελεστικῆς Γραμματείας τοῦ N.A.T.O. λόρδος κ. Coleradge, ὁ 'Αρχηγὸς 'Ασφαλείας N.A.T.O. κ. Lucaen Hoebece καὶ ὁ Προϊστάμενος Γραφείου 'Ασφαλείας N.A.T.O. κ. Zames Nugent.

"Ετσι τὸ φετεινὸ γλέντι τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς μὲ τὸ πηγαῖο κέφι του, τὸ πλούσιο καλλιτεχνικό του πρόγραμμα καὶ μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν παρισταμένων συνεχίστηκε μέχρις ἀργὰ τὸ βράδυ καὶ ἐγνώρισε μιὰ ἄνευ προηγουμένου ἐπιτυχία.

Π. ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑΪΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ζακύνθου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κυψέλης 59, κοντὰ στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους τῆς Κυψέλης.

Ἡ Ζάκυνθος, ἡ διεθνῶς γνωστὴ ὡς Zante, ἀνήκει στὸ συγκρότημα τῶν Ἰονίων νήσων. Τὸ ὄνομά της ἡ νῆσος τὸ ὀφείλει στὸν γυιὸ τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Δαρδάνου, Ζάκυνθον, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν παράδοσι, ἐγκατασταθεὶς ἀρχικὰ στὴν Ψωφίδα τῆς Ἀρκαδίας, διεπεραιώθη ἀργότερα ἐκεῖ καὶ ἔκτισε πόλι στὴν ὁποία ἔδωσε τὸ ὄνομά του.

Πρὶν τὸν Τρωικὸ πόλεμο, ἡ Ζάκυνθος ὑπήγετο στὸ βασίλειο τοῦ Ὀδυσσέως. Μ' αὐτὸν οἱ Ζακυνθινοὶ πῆραν μέρος στὴν ἐκστρατεία τῆς Τροίας. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τὸν θάνατο τῶν «μνηστήρων» τῆς Πηνελόπης, οἱ Ζακυνθινοὶ ἐπανεστάτησαν κατὰ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ ἐγκατέστησαν δημοκρατικὸ πολίτευμα. Τόσο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὅσο κι' ἀργότερα ἡ Ζάκυνθος γνώρισε πολλοὺς κατακτητάς. Τὸ 1484 παραχωρήθηκε, διὰ συνθήκης, στοὺς Ἐνετούς, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐκράτησαν μέχρι τὸ 1797, ὅτε τὴν κατέλαβον οἱ Γάλλοι. (Σχετικὰ γιὰ τὴν περαιτρω τύχη της, βλέπε στὴν ὁδὸν Ἑπτανήσου).

Ἡ Ζάκυνθος εἶναι, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, τὸ νησὶ μὲ τὶς φυσικὲς καλλονές. Πολλὲς εἶναι οἱ προσωνυμίες ποὺ δόθηκαν σ' αὐτήν, ὅπως: «Τζάντε, τὸ φιόρο τοῦ Λεβάντε», «ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς», «πλωτὸς κῆπος», «νύμφη τοῦ Ἰονίου» κ.λ.π. Στὴ Ζάκυνθο γεννήθηκε ὁ κορυφαῖος τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων λογογράφων καὶ Ἀκαδημαϊκός, Γρηγόριος Ξενόπουλος. Στὴ πόλι τῆς Ζακύνθου, βρίσκεται τὸ λείψανο, τοῦ πολιούχου τῆς νήσου, τοῦ Ἁγίου Διονυσίου. (Ὁμώνυμοι ὁδοὶ ὑπάρχουν καὶ σ' ἄλλες συνοικίες).

Ζαλεύκου.

Πάροδος τῆς ὁλοῦ Διοχάρους 22 (Γεωργίου Β'), κοντὰ στὴ πλατεῖα Προσκόπων.

Ὁ Ζάλευκος, νομοθέτης τῆς στὴν Κάτω Ἰταλία Ἑλληνικῆς πόλεως Λοκροὶ

Ἐπιζεφύριοι, ἤκμασε γύρω στὸ 660 π.Χ. καὶ θεωρεῖται ὡς ὁ πρῶτος νομοθέτης τῆς Εὐρώπης, ποὺ διατύπωσε γραπτὰ τὴν νομοθεσία του, ἂν καὶ μερικοὶ ἀμφισβητοῦν τὴν ὕπαρξίν του. Δύο ἰδεώδη χαρακτηρίζουν τὴν νομοθεσία τοῦ Ζαλεύκου: Ἡ ρύθμισις τῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων μὲ βάσι τὶς ἀρχὲς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ ἐξασφάλισις στὴ πολιτεία ἑνὸς σταθεροῦ νομικοῦ καθεστῶτος. Ἡ ἐπίδρασις τῆς νομοθεσίας τοῦ Ζαλεύκου, ὑπῆρξε τεραστία.

Ζαλόγγου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς 5, κοντὰ στὴν ὁμώνυμη ἐκκλησία.

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ ἱστορικὸ βουνὸ τῆς Ἠπείρου, ἀπὸ τὸ ὁποῖο οἱ Σουλιώτισσες, γιὰ νὰ μὴ πιαστοῦν ζωντανὲς στὰ χέρια τῶν Τούρκων, πήδησαν στὸ γκρεμό, σέρνοντας μιὰ-μιὰ τὸ τελευταῖο τους χορὸ καὶ τραγουδώντας «στὴ στεριὰ δὲν ζῇ τὸ ψάρι οὔτ' ἀνθὸς στὴν ἀμμουδιά, κι' οἱ Σουλιώτισσες δὲν ζοῦνε δίχως τὴν ἐλευθεριά. Ἔχετε γειὰ βρυσοῦλες, λόγγοι, βουνά, ραχοῦλες», ἀφοῦ προηγουμένως ἔρριξαν ζωντανὰ τὰ βρέφη τους στὸ γκρεμό. (18 Δεκεμβρίου 1803). Ὁμώνυμοι ὁδοὶ ὑπάρχουν σὲ πολλὲς συνοικίες.

Ζαλοκώστα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Β. Σοφίας 3, ἔναντι τῆς Βουλῆς.

Ὁ Ζαλοκώστας Γεώργιος, ἀγωνιστὴς τοῦ 21, στρατιωτικὸς καὶ ποιητής, γεννήθηκε στὸ Συράκον τῆς Ἠπείρου τὸ 1805 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὴν 15 Ἰουλίου 1858. Πῆρε μέρος στὴν ἄμυνα καὶ τὴν ἡρωικὴ ἔξοδο τοῦ Μεσολογγίου, μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό του Νικόλαο. Ἐκτὸς τῶν ἐθνικῶν καὶ πατριωτικῶν ποιημάτων ἔγραψε καὶ μερικὰ ἐρωτικά. Ὁ θάνατος τῶν ἑπτὰ ἀπὸ τὰ ἐννέα παιδιά του, ἐπέδρασε σημαντικὰ στὴ ποίησί του. Μὲ τὸ ποίημά του «Τὸ Μεσολόγγιον» πῆρε τὸ 1851 τὸ πρῶτο βραβεῖο στὸ Α' Ράλλειο ποιητικὸ διαγωνισμό. Ἡ ζωή του ὁλόκληρη ἦταν ἕνας συνεχὴς κύκλος σφυροκοπημάτων τῆς μοίρας, μιὰ περίεργη καταδρομή.

Ζαμπελίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 328, ἔναντι τοῦ ἐργοστασίου Κλωναρίδου.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτή, πρὸς τιμὴν τῶν: α) Ἰωάννου Ζαμπελίου. (Γεννήθηκε στὴ Λευκάδα τὸ 1787, ὅπου καὶ πέθανε τὸ 1856. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπῆρξεν ἕνας ἀξιόλογος νεοέλλην δραματικὸς ποιητής, παράλληλα ὑπηρέτησε μὲ ἐπιτυχία τὴν Θέμιδα, διατελέσας ἀνώτερος δικαστὴς στὴν Κεφαλληνία (1826) καὶ ἀνώτατος δικαστικὸς σύμβουλος στὴ Κέρκυρα (1834). Στὸν ἀγῶνα τοῦ 21 προσέφερε πολύτιμες ὑπηρεσίες) καὶ β) Σπυρίδωνος Ζαμπελίου, γυιοῦ τοῦ Ἰωάννου. (Γεννήθηκε στὴ Λευκάδα τὸ 1813 καὶ πέθανε στὸ Ζούγκ τῆς Ἑλβετίας τὸ 1881. Ἱστορικὸς συγγραφεύς, ἦταν παράλληλα ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους σπουδαιοτέρους Ἕλληνες βυζαντινολόγους καὶ ἱστοριοδίφης τῆς Νέας Ἑλλάδος).

Ζὰν Μωρεά.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βείκου 95, κοντὰ στὸ ἐργοστάσιο ΦΙΞ.

Ὁ Ζὰν Μωρεάς, (φιλολογικὸ ψευδώνυμο τοῦ Ἀθηναίου Ἑλληνογάλλου ποιητοῦ καὶ λογοτέχνου Ἰωάννου Α. Παπαδιαμαντοπούλου, ὁ ὁποῖος διέπρεψε στὸ Παρίσι), γεννήθηκε τὸ 1856 καὶ πέθανε τὸ 1910. Στὸ Παρίσι ἵδρυσε τὴν «Ρωμανικὴ σχολή», ἡ ὁποία ἐπανάφερε τὶς κλασσικὲς τάσεις στὴ γαλλικὴ λογοτεχνία. Ὁ Ζὰν Μωρεὰς ἐξέδωκε πολλὲς ποιητικὲς συλλογές, σειρὰ διηγημάτων κ.ἄ.

Ζάππα Εὐαγγέλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰβύκου 4, κοντὰ στὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο.

Ὁ Εὐάγγελος Ζάππας, Ἐθνικὸς εὐεργέτης, γεννήθηκε στὸ Λάμποβο τῆς ἐπαρχίας Τεπελενίου (Β. Ἤπειρος) τὸ 1800 καὶ πέθανε τὸ 1865. Μαζὶ μὲ τὸν ἐξάδελφό του Κωνσταντῖνο, πολέμησαν κατὰ τοῦ Ἀλῆ—Πασσᾶ κι' ἀργότερα,

ὑπὲρ αὐτοῦ, κατὰ τῶν σουλτανικῶν στρατευμάτων. Ὁ Εὐάγγελος ἀναδείχθηκε πρωτοπαλλήκαρο τοῦ Μάρκου Μπότσαρη καὶ μαζὶ μὲ τὸν ἐξάδελφό του, πῆραν μέρος σὲ πολλὲς μάχες τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 21. Μετὰ τὴν ἐπανάστασι ἐγκατεστάθησαν στὴ Ρουμανία, ὅπου ἀσχοληθέντες μὲ τὸ ἐμπόριο, ἀπέκτησαν πολλὰ χρήματα. Μὲ διαθήκη των, ἄφησαν ὅλη τὴν περιουσία τους στὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἀπ' αὐτοὺς κληροδοτηθέντα ποσὰ ἀνήρχοντο στὸ ἕνα ἑκατομμύριο λῖρες. Οἱ ἀνδριάντες τους βρίσκονται ἑκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τοῦ Ζαππείου μεγάρου.

Ζαρίφη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχιλ. Παράσχου 95, κοντὰ στὴ στροφὴ τῆς Λ. Ἀλεξάνδρας γιὰ τὸ Γκύζη.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Γεωργίου Ζαρίφη, Ἕλληνος τραπεζίτου καὶ ἐθνικοῦ εὐεργέτου, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ἵδρυσε τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολήν, στὴν Κωνσταντινούπολι, καθὼς καὶ ἄλλα σχολεῖα. Πέθανε τὸ 1884.

Ζάρκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μύλων 72, στὴν Ἀκαδημία Πλάτωνος.

Τὸ Ζάρκο, κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Τρικάλων, εἶναι ἱστορικὰ γνωστὸ ἀπὸ τὶς πολυήμερες μάχες ποὺ διεξήχθησαν ἐκεῖ κοντά, στὸν Ἑλληνοτουρκικὸ πόλεμο τοῦ 1897.

Ζαφειροπούλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ζ. Παπαντωνίου, κοντὰ στὴν πλατεῖα καὶ Ἐκκλησία, Ἁγία Παρασκευή, τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸ ἐπώνυμο πολλῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν πολύτιμες ὑπηρεσίες στὸν ἱερὸν ἀγῶνα.

Ζαχαράτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Π. Κυριακοῦ, ὄπισθεν τοῦ Μαιευτηρίου τῆς Ἕλενας Βενιζέλου.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ γνωστοῦ καφενείου τῆς πλατείας Συντάγματος Σπυρίδωνος Ζαχαράτου, ὁ ὁποῖος διέμενε στὸ δρόμο αὐτό, τότε ποὺ ζοῦσε. Τὸ καφενεῖον «Ζαχαράτου» λειτουργεῖ, στὴν σημερινή του θέσι, ἀπὸ τὸ 1895. Ὑπῆρξε καὶ εἶναι τὸ ἐντευκτήριο πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, ποιητῶν καὶ λογοτεχνῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ζαχαρία.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μπουκουβάλα 15 (Λ. Ἀλεξάνδρας 109), κοντὰ στὸ τέρμα Ἱπποκράτους.

Ὁ Ζαχαρίας Γεώργιος, Ἀθηναῖος ἀγωνιστής, ἐφονεύθη τὸ 1827, πρὸ τῆς Ἀκροπόλεως.

Ζαχαρίτσα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δράκου 28, στὴ Γαργαρέτα.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν ὁμώνυμη Ἀθηναϊκὴ οἰκογένεια, προκρίτων καὶ ἀγωνιστῶν, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν στὴν ἐπανάστασι τοῦ 1921.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β΄ κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

—Μάλιστα κύριε Εἰσαγγελεῦ. Οἱ ἄλλοι εἶναι ὅλοι τους γνήσιοι Ἕλληνες... Ἐλᾶτε ὅμως νὰ δῆτε τώρα ἕνα χημικὸ ἐργαστήριο, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ μόνον στὴν Κίνα καὶ στὶς Ἰνδίες λειτουργοῦν.

Πῆρε τὸν Εἰσαγγελέα ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ μοῦγνεψε νὰ τοὺς ἀκολουθήσω.

—Χαιρετισμοὺς ἀπὸ τὴ Δώρα Δελάκου, ψιθύρισε ὁ Μένιος ἐνῶ ἔφευγα γιὰ ν' ἀκολουθήσω τὸν Διευθυντὴ μὲ τὸν Εἰσαγγελέα. Εἶναι κατενθουσιασμένη μαζί σας...

Δὲν μπόρεσα νὰ γελάσω μὲ τὸ ἀστεῖο τοῦ Μένιου. Θυμήθηκα ὅμως τὴν κοπέλλα ποὺ πρὶν δυὸ ὧρες μὲ προκαλοῦσε κυνικώτατα. Καὶ πού, ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ἔπεφτε στὰ πόδια μου, παρακαλώντας νὰ τὴν ἀφήσω νὰ κανονίσῃ ἕνα πολὺ σοβαρὸ καὶ ἐπεῖγον ζήτημα...

Μπῆκα μὲ τὸν Εἰσαγγελέα καὶ τὸν Διευθυντὴ στὸ ἐργαστήριο τῶν ναρκωτικῶν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τὸ περιεργάστηκε κι' ὕστερα σταμάτησε στὴ δυτικὴ γωνιά.

Βλέπετε αὐτὴ τὴ μικρὴ ντουλάπα; τὸν ρώτησε ὁ Διευθυντής.

—Ναί! Πιστεύω νὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ μπουκάλια καὶ κάθε εἴδους μικροπράγματα, χρήσιμα στὴν ἐπεξεργασία τοῦ ὀπίου, ἀποκρίθηκε ὁ Εἰσαγγελεύς.

Σήκωσε τὸ πόδι του ὁ Διευθυντὴς κι' ἔδωσε μιὰ ὤθηση ἀκόμα στὴ ντουλάπα. Τὸ κομμάτι τοῦ τοίχου ὑπεχώρησε πάλι, ὅπως καὶ πρίν, σὲ μέγεθος κανονικῆς πόρτας.

—Μὰ ποῦ βρισκόμαστε; ψιθύρισε κατάπληκτος ὁ Εἰσαγγελεύς. Τί εἶναι αὐτό;

—Ἐδῶ μέσα βρήκαμε δυὸ νέους, ψιθύρισε ὁ Διευθυντής. Δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ μαντέψῃ κανεὶς εὔκολα τὴν ὕπαρξη αὐτῆς τῆς ἀποθήκης. Εἶναι κατασκευασμένη μὲ ἀριστοτεχνικὸ τρόπο, τόσο τέλεια ποὺ ὁ Ὑπαστυνόμος οὔτε κὰν φαντάσθηκε πὼς ἡ μικρὴ ντουλάπα ἀποτελοῦσε τὴν βάση τῆς πόρτας αὐτῆς ὅταν ἀνακάλυψε τὸ ἐργαστήριο. Παρατήρησε ὅμως τὴν θέση ὡρισμένων ἀντικειμένων κι' ἔφυγε. Ὅταν σὲ λίγο ἐπιστρέψαμε μαζί, μοῦ εἶπε ὅτι μερικὰ πράγματα δὲν ὑπῆρχαν στὴ θέση τους. Εἶχαν ἐξαφανισθῆ. Ἡ ντουλάπα αὐτὴ μοῦ κίνησε τὴν περιέργεια τότε. Σκέφθηκα στὴν ἀρχὴ ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος νὰ εἶναι τόσο χαμηλά. Ὕστερα μοῦκανε ἐντύπωση τὸ γεγονὸς τοῦ ὅτι ἦταν χωνευτή. Πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὅμως μὲ βοήθησε ἕνα σχεδιάγραμμα ποὺ μελέτησα δυὸ βράδυα συνέχεια, χωρὶς νὰ βγάλω κανένα θετικὸ συμπέρασμα ἀκόμα. Ὑπάρχει πάντως στὸ σχεδιάγραμμα ἐκεῖνο κάτι σχετικὸ μὲ τὴν πόρτα αὐτή. Ὅταν σήκωσα γιὰ πρώτη φορὰ τὸ πόδι μου νὰ δώσω κλωτσιὰ στὴν ντουλάπα, νόμιζα ὅτι τὸ μόνο ποὺ θὰ πετύχω θὰ εἶναι νὰ σπάσουν τὰ γυαλικὰ ποὺ βρίσκονταν μέσα. Εὐτυχῶς ὅμως ποὺ ἐπαλήθευσαν οἱ λίγες ὑπόνοιες ποὺ εἶχα ἀπὸ τὸ σχεδιάγραμμα....

Σφραγίσαμε τὸ ἐργαστήριο καὶ παίρνοντας τὰ ἕξη ἄτομα βγήκαμε στὸ δρόμο. Πήραμε δύο αὐτοκίνητα καὶ σὲ τρία λεπτὰ βρεθήκαμε ξανὰ στὴν Ἀσφάλεια. Ὁ Διευθυντὴς ἀνέβηκε στὸ γραφεῖο του μὲ τὸν Εἰσαγγελέα κι' ἐγὼ παίρνοντας πάλι τὸν Γεωργίου μὲ τὸν Μένιο καὶ τὸν Κότσυφα ξεκίνησα γιὰ τὸ Μοναστηράκι.

***

—Τί ἔγινε μὲ τὸν Γρηγόρη καὶ τὴ Ντόρα; ρώτησα τὸν Κότσυφα ἐνῶ βαδίζαμε γρήγορα γιὰ τὸ Μοναστηράκι. Γιατὶ δὲν μὲ εἰδοποίησες;

—Μακάρι νὰ εἶχα τὸν καιρὸ νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, ἀποκρίθηκε σκεπτικὸς ὁ Κότσυφας. Κι' ὕστερα ἀπὸ λίγο συνέχισε :

—Δὲν πρόφθασα νὰ κάνω τίποτα. Μόλις ἐξουδετερώσατε τὸν Πιὲρ στὶς σκάλες φάνηκε μιὰ σκιὰ ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα ποὺ προσπαθοῦσε νὰ τὴν ἀνοίξῃ. Δὲν τὰ κατάφερνε καὶ προχώρησε πρὸς τὸν πόρτα τῆς αὐλῆς. Τότε εἶδα ὅτι ἦταν ἡ Ντόρα. Ἄνοιξε τὴν αὐλόπορτα καὶ κοίταξε γύρω της σὰν ν' ἀναζητοῦσε κάποιον. Δὲν εἶδε τίποτα καὶ φώναξε σιγά :

«Γρηγόρη !... Γρηγόρη !...»

Δὲν πῆρε καμμιὰ ἀπάντηση καὶ προχώρησε στὸ βάθος τῆς αὐλῆς. Μπῆκε ἀπ' τὴν ἄλλη πόρτα μέσα καὶ κατευθύνθηκε στὸ μέρος ποὺ εἴχατε κλείσει τὸν Γρηγόρη. Ἐκεῖ χτύπησε ἐλαφρὰ τὴν πόρτα καὶ φώναξε τὸ ὄνομα τῆς Ἑλενας. Φαίνεται νὰ ἤξερε ὅτι εἶχαν φυλακίσει ἐκεῖ τὴν Ἑλενα, μὰ ὄχι κι' ὅτι τὴν μαχαίρωσαν ἀργότερα. Ἀντὶ γιὰ τὴν Ἑλενα τῆς ἀπάντησε ὁ Γρηγόρης. Τῆς εἶπε ὅτι εἶναι κλειδωμένος ἐκεῖ μέσα καὶ τὴν παρακάλεσε νὰ τοῦ ἀνοίξῃ. Ἐκείνη ἔβγαλε τότε ἕνα ἀντικλείδι καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα.

«Μὰ ποῦ εἶναι ἐκείνη ἡ ξετσίπωτη ;» τὸν ρώτησε ἐννοώντας τὴν Ἑλενα.

«Σσσστ !» Ἔκαμε ὁ Γρηγόρης. «Εἶναι ἡ Ἀσφάλεια ἐπάνω. Τὴν βρῆκαν ἐδῶ μέσα μισοπεθαμένη καὶ τὴν πῆραν... Εἴμαστε χαμένοι ! Κάποιος μᾶς πρόδωσε ! !... Πᾶμε νὰ φύγουμε γρήγορα...».

«Καλά ! Καὶ ποιός τὴν πλήγωσε;» τὸν ρώτησε ἡ Ντόρα.

«Ἐγώ !... Τὴν κάρφωσα μὲ τὴν κάμα μου στὸ στῆθος ! Ὁ Πιὲρ μοῦ εἶπε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζήσῃ καὶ μὲ διέταξε νὰ τὴν χτυπήσω. Ἔδωσε δίκιο στὸν Παναγιώτου ποὺ ὑπεστήριζε ἀπὸ μέρες νὰ τὴν ξεκάνουμε... Ἔλα τώρα, πᾶμε νὰ φύγουμε, πρὶν μᾶς δοῦν. Μοῦ φαίνεται ὅτι ἐπάνω ἔγινε μεγάλος σαματᾶς. Ἄκουσα πυροβολισμό ! !..».

«Καὶ ἐγὼ τὸν ἄκουσα», ψιθύρισε ἡ Ντόρα. «Ἤμουνα ἐπάνω στὴ σοφίτα κι' ἔτρεμα γιατὶ δύο ἀστυνομικοὶ μπῆκαν στὸ σπίτι κι' ἄνοιξαν ὅλα τὰ δωμάτια. Δὲν βρῆκαν τίποτα κι' ἑτοιμάζονταν νὰ μποῦν στὴν κουζίνα. Τότε ἀκούστηκε ὁ πυροβολισμὸς ἀπὸ ἐδῶ κι' ἔφυγαν τρέχοντας γιὰ νὰ βοηθήσουν... Βγῆκα στὴ βεράντα καὶ τοὺς εἶδα νὰ τρέχουν πρὸς τὰ κάτω. Ὁ ἕνας ἦταν ὁ Γιαννόπουλος, ἐκεῖνος ποὺ πῆρε τὴν Κάτια προχθές, ὅταν τὴν κυνήγησες γιὰ νὰ...»

«Χμμ !» ἔκανε ὁ Γρηγόρης. «Ἦρθαν γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τοὺς ἄλλους... Ἄκουσα τὴν πόρτα ποὺ ἄνοιξε καὶ ὕστερα ἄκουσα βήματα στὴ σκάλα ποὺ ἀνέβαιναν... Πᾶμε.. !».

Βγῆκαν στὸν κῆπο καὶ προχώρησαν μὲ χίλιες προφυλάξεις. Βγῆκα καὶ ἐγὼ ἀπ' τὴν εἴσοδο καὶ μόλις φάνηκε ὁ Γρηγόρης στὴν αὐλόπορτα τὸν ἔπιασα. Μοῦδωσε μιὰ κλωτσιὰ στὸ γόνατο, ἀλλὰ τὸν κατάφερα γρήγορα. Δὲν θὰ χωνέψω ὅμως ποτὲ αὐτὸ τὸ διαβολοθήλυκο τὴ Ντόρα ! Μοῦ κατέσχισε τὸ πρόσωπο μὲ τὰ νύχια της ! Νὰ κοιτᾶξτε ! !...

Τότε πρόσεξα ὅτι ὁ καημένος εἶχε μεγάλες γρατσουνιὲς στὸ πρόσωπο.

—Δὲν πειράζει, εἶπα. Γυναίκα εἶναι...

—Καταλαβαίνετε ὅτι ἀναγκάστηκα νὰ τὴν πιάσω ἀπὸ τὰ μαλλιά, συνέχισε ὁ Κότσυφας. Προχώρησα λίγο καὶ γιὰ καλή μου τύχη, βρέθηκε μπροστά μου, ποιός νομίζετε; Ὁ σωφέρ !. Ἐκεῖνος ποὺ ἐρωτοτροποῦσε μὲ τὴν Κάτια !... Τὸν φώναξα νὰ μὲ βοηθήσῃ καὶ ἐκεῖνος δέχτηκε πρόθυμα. Μόλις ἤρθε ὅμως κι' ἔπιασε τὸν Γρηγόρη ἀπὸ τόνα χέρι, νὰ καί... ἡ Κάτια ! Γύριζε ἀπὸ τὴν κλινικὴ ποὺ μετέφερε τὴν Ἑλενα. Ἄλλωστε μόλις εἶδα τὸ σωφὲρ κατάλαβα ὅτι κάπου ἐκεῖ κοντὰ θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν καὶ ἡ Κάτια...

—Λὲς νὰ τὰ ψήσανε ;

—Μπᾶ ! Ἡ Κάτια μοῦ εἶπε, ὅταν πηγαίναμε στὴν Ἀσφάλεια τὸ Γρηγόρη καὶ τὴ Ντόρα, ὅτι μόλις βγῆκε ἀπ' τοῦ Σουρέλη εἶδε μπροστά της τὸ σωφέρ. Τὴν πῆρε πάλι ἀπὸ κοντὰ καὶ τὴ ἔφερε ὡς ἐκεῖ. Φαίνεται νὰ εἶναι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐπιμένουν...

—Γιὰ στάσου !, τὸν διέκοψα.

Μπαίναμε στὴ μικρὴ πλατεῖα τοῦ Μοναστηρακίου ἀπ' τὴν ὁδὸ Ἀθηνᾶς κι' ἔβλεπα

κατάπληκτος ὅτι οἱ πληροφορίες τοῦ 'Αστυνόμου ἔβγαιναν ἀληθινές. Ἕνα φορτηγὸ αὐτοκίνητο, γεμᾶτο ἀπὸ ἀδειανὰ βαρέλια βενζίνης, βρισκόταν ἐκεῖ. Ὅλα στὴν πλατεῖα, τὴν ὥρα ἐκείνη, ἡσύχαζαν ἀκόμα.

Ἔκανα ἕνα γῦρο στὴν πλατεῖα καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα τέταρτο ρίζωσα στὸ ἱερὸ τῆς μικρῆς ἐκκλησιᾶς, μαζὶ μὲ τοὺς δυὸ ἀστυφύλακες. Πλησίαζε πέντε ἡ ὥρα. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ξημέρωνε γελαστὴ κι' οἱ μικροπωληταὶ κυλοῦσαν ἥσυχα τὰ καρροτσάκια τους πρὸς τὶς διάφορες γωνιὲς τῆς πλατείας. Ὁ ἠλεκτρικὸς εἶχε ἀρχίσει κι' αὐτὸς τὴ συγκοινωνία κι' ὁ ἐργατόκοσμος κατευθυνόταν βιαστικὰ πρὸς τὸ σταθμό.

—Γιατί ἤρθαμε στὸ Μοναστηράκι; ρώτησε ξαφνικὰ ὁ Γεωργίου, πλησιάζοντας κι' αὐτὸς στὸ ἱερὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἔχετε τὴν γνώμη ὅτι ἡ Νάνσυ θὰ ἔρθῃ μόνη της νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Κόρινθο, ἀφοῦ πιάσαμε τὴν Ντόρα καὶ τὸν Λάβδα; Δὲν τὸ πολυπιστεύω αὐτό...

—Ξέρεις καλὰ Γεωργίου ὅτι καμμιὰ πληροφορία δὲν βγῆκε σωστὴ ἀπόλυτα ἀπάντησα. Δὲν νομίζεις ὅτι μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ κάποια παγίδα σ' αὐτὰ ποὺ κατέθεσαν τὰ δυὸ ἄτομα τῆς «Μασσαλιώτιδας» στὸν 'Αστυνόμο; Ἔξαφνα, πῶς σοῦ φαίνεται τὸ ὅτι βρήκαμε τὸν Πιὲρ στὰ 'Εξάρχεια; Δὲν θἄπρεπε νὰ βρίσκεται στὴν Κόρινθο κατὰ τὶς πληροφορίες ποὺ εἴχαμε; Λοιπόν; Τίποτα δὲν ἀποκλείει νὰ φανταζώμαστε...

Κούνησε τὸ κεφάλι του χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ.

Εἶπα στὸν Κότσυφα νὰ πλησιάσῃ στὸ φορτηγὸ καὶ νὰ χτυπήσῃ ἐλαφρὰ τὸ κλάξον. Πῆγε καὶ τὸ πίεσε δυὸ φορές. Τίποτα... Κανεὶς δὲν φάνηκε νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὰ ἐκεῖ.

Ἄναψα ἕνα τσιγάρο καὶ πῆγα νὰ καθήσω σὲ κάποιο κιβώτιο σφυρίζοντας ἕνα τραγούδι. Ὁ Μένιος μὲ πλησίασε κι' αὐτὸς κρατώντας ἕνα καφάσι. Τὄβαλε κάτω καὶ κάθησε. Ἕνας ἀστυφύλακας ποὺ περιπολοῦσε ἦρθε κοντά μας τότε.

—Τί κάνετε ἐσεῖς ἐδῶ ; μᾶς ρώτησε πλησιάζοντας. Ἔχετε ταυτότητες ;

Ἔβγαλα τὴν ταυτότητα καὶ τοῦ τὴν ἔδειξα. 'Αρκέσθηκε νὰ γελάσῃ καὶ μοῦ ψιθύρισε :

—'Αναζητᾶμε δύο ἄτομα ποὺ διέρρηξαν ἕνα ψιλικατζίδικο. Τὸ τηλεφώνημα περιγράφει τὸν ἕναν σὰν κι' ἐσᾶς : «Σακκάκι γκρὶ τριμμένο, παντελόνι μαῦρο ἐφθαρμένο καὶ σχισμένο στὸ μηρό....».

Ἔφυγε. Τὸν κοίταξα γιὰ λίγο ποὺ ἀπομακρυνόταν κορδωμένος καὶ γύρισα πρὸς τὸν Μένιο.

—Τί ἔγινε μὲ τὴν Δελάκου; τὸν ρώτησα.

—Ἄ! Τὴν πῆγα μαζὶ μ' ἕναν ἀστυφύλακα τῆς Καλλιθέας ὡς τὸ Μαράσλειο, μοῦ ἀποκρίθηκε. Μπῆκε στὴν ὁδὸ Μαρασλῆ 118 καὶ παρέμεινε ἕνα τέταρτο περίπου. Βγῆκε ὕστερα καὶ πήγαμε πάλι στὴν Καλλιθέα. Μπῆκε στὸ δωμάτιο τῆς κ. Κλάουζ καὶ κατόπιν μᾶς δήλωσε ὅτι εἶναι ἕτοιμη νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ. Τὴν πήγαμε στὴν 'Ασφάλεια καὶ τὴν παραδώσαμε στὸν κ. Κρόμα.

—Στὸν κ. Κρόμα; Μὰ σηκώθηκε ὁ κ. Κρόμας; ρώτησα παραξενεμένος.

—Ναί. Πῆγε στὸ γραφεῖο του ἀπὸ τὶς δύο τὴ νύχτα. Ἔχει ἕνα τραῦμα δεμένο μὲ ἐπίδεσμο. Πάντως, ἀπὸ τὸ πρωὶ θ' ἀρχίσῃ ἀνακρίσεις.

—Δὲν κατάφερες νὰ μάθῃς τίποτα ἀπὸ τὴ Δελάκου; ρώτησα κοιτάζοντας ἕναν λωποδύτη ποὺ ἔστριβε στὴ γωνιὰ μόλις μᾶς εἶδε. Θὰ κατάλαβε ὁπωσδήποτε ὅτι κάτι τὸ ὕποπτο συμβαίνει σ' αὐτὴ τὴν κοπέλλα.

(Συνεχίζεται)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ

Γολγοθᾶς καὶ Ἀνάστασις, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 385

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ σύγκρουσις τῶν δύο κόσμων ἢ ἡ σύγχρονος πνευματικὴ κρίσις, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 387

Αἱ ἀνθρωποκτονίαι ἐκ προθέσεως, ἐξ ἀμελείας καὶ δι' αὐτοκινήτου, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δημ. Δ. Μυλωνᾶ 389

Σχέσεις Ἀστυνομίας καὶ Κοινοῦ, ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Κωνσταντίνου Τουζένη (συνέχεια) 394

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ

Ἡ συμβολὴ τῶν Ἀστυνομικῶν Συντακτῶν εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 397

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Κυκλοφορία πλαστῶν λιρῶν Ἀγγλίας στὴν Ἑλλάδα — Ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τῶν κυκλοφορησάντων ταύτας, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 401

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ἡ διάρρηξις τῆς Τραπέζης τοῦ Σιηττλ δι' ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἐκ τοῦ Ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. Κωνστ. Λαψάνη 405

Παιδοκτονία—Ἀνακάλυψις, σύλληψις καὶ καταδίκη δράστου, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 409

ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ

Μία ἀληθινὴ ἱστορία, ὑπὸ τῆς Δημοσιογράφου Κυρίας Ἰωάννας Θεμιστοκλέους 414

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Πασχαλινὲς κουβέντες — Ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος ἐκφράζει τὸν ἐνθουσιασμό του — Καὶ οἱ μικροὶ μαθηταὶ συμπληρώνουν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 417

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πάσχα στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή, ὑπὸ Ὑπαστυν. Α' κ. Παν. Ραφτοπούλου..... 423

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 427

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 430

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.